

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/163/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317214703
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1317214703.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Patrície Železníkovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - C. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. X, E., zastúpená advokátskou kanceláriou Advokáti Heinrich s.r.o., so sídlom v Nitre, Skautská 12 a otec - F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, H., toho času bytom I. XX, E., zastúpený JUDr. Janou Viktóriou Žvachovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Včelárska 21, za účasti Krajskej prokuratúry Bratislava, Vajnorská 47, Bratislava, o návrhu matky a vzájomnom návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky a odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 39P/164/2017-1163 zo dňa 03.05.2022 a odvolanie matky proti rozsudku Mestského súdu Bratislava II č.k. B3-39P/164/2017-1854 zo dňa 31.05.2024 takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 39P/164/2017-1163 zo dňa 03.05.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 15CoP/42/2023-1626 zo dňa 14.02.2024, s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 8CdoR/10/2024 zo dňa 25.09.2024 a s rozsudkom Mestského súdu Bratislava II č.k. B3-39P/164/2017-1854 zo dňa 31.05.2024 v napadnutých výrokoch, v ktorých súd prvej inštancie zamietol návrh matky na zákaz styku otca s maloletým dieťaťom, obmedzil styk otca s maloletým dieťaťom, zastavil konanie o uloženie výchovného opatrenia rodičom a maloletému dieťaťu, uložil matke informačnú povinnosť a vyslovil predbežnú vykonateľnosť rozsudku vo výroku o obmedzení styku m e n í tak, že

Otcovi sa zakazuje styk s maloletým dieťaťom A. B., nar. XX.XX.XXXX.

Návrh otca na uloženie informačnej povinnosti matke sa zamietá.

II. Výrok, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh matky na uloženie zákazu priblíženia otcovi k maloletému dieťaťu a k bytovému domu, v ktorom je miesto bydliska maloletého dieťaťa, a návrh matky na uloženie výchovného opatrenia sa p o t v r d z u j e.

III. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 01.10.2015 č.k. 51P/271/2015-66 vo výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 39P/164/2017-1163 zo dňa 03.05.2022 zamietol návrh matky na uloženie zákazu styku otca s maloletým a zamietol návrh otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému. Obmedzil styk otca s maloletým tak, že otca oprávnil stretávať sa s maloletým A. B., nar. XX.XX.XXXX len v priestoroch zariadenia Spoločnosť priateľov detí z Detských domovov Úsmev ako dar, o.z., so sídlom Ševčenkova 21, Bratislava, za asistencie odborného pracovníka tohto zariadenia, každý párny kalendárny týždeň vo štvrtok od 15.00 hod. do 16.00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň v piatok od 15.00 hod. do 17.00 hod. Matke uložil povinnosť maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a v určenom termíne ho odovzdať odbornému pracovníkovi v priestoroch zariadenia Spoločnosť priateľov detí z Detských domovov Úsmev ako dar, o.z. (ďalej len „Úsmev ako dar“), so sídlom Ševčenkova 21, Bratislava, kde si ho po skončení styku prevezme. Nariadil výchovné opatrenie otcovi, matke a maloletému A. uložením povinnosti podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v rozsahu 2 hodiny matka samostatne, 2 hodiny maloletý samostatne a 2 hodiny otec samostatne, v priestoroch zariadenia Úsmev ako dar v termíne určenom týmto zariadením, za účelom poskytnutia odbornej psychologickkej podpory matke, otcovi a maloletému pre úspešnú realizáciu asistovaných stretnutí otca s maloletým v zariadení Úsmev ako dar s tým, že rodičia sú povinní dostaviť sa do zariadenia Úsmev ako dar, v termíne určenom týmto zariadením. Matke uložil povinnosť maloletého na odborné poradenstvo riadne pripraviť a v zariadení ho v určenom termíne odovzdať odbornému pracovníkovi zariadenia Úsmev ako dar, kde si ho po skončení poradenstva prevezme. Otcovi zakázal približovať sa k bytovému domu, v ktorom je miesto bydliska maloletého na vzdialenosť menej ako 300 metrov a približovať sa k maloletému na vzdialenosť menej ako 300 metrov, s výnimkou styku otca s maloletým v zariadení Úsmev ako dar. Matke uložil povinnosť informovať otca na jeho emailovej adrese vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca o maloletom, najmä o zdravotnom stave maloletého, jeho školskej a mimoškolskej činnosti a najneskôr 5 dní pred plánovaným pobytom maloletého mimo územia Slovenskej republiky o mieste a čase tohto pobytu maloletého. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 01.10.2015 č.k. 51P/271/2015-66 vo výroku o úprave styku otca s maloletým. Rozhodol, že štátu priznáva proti otcovi F. B., nar. XX.XX.XXXX náhradu trov konania v rozsahu 100 % a otcovi uložil povinnosť v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia nahradiť štátu trovy konania vo výške 961,44 eur na účet Okresného súdu Bratislava III.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 2 ods. 1 a 2, § 38 ods. 1 a 2, § 111 písm. c/, d/ a p/, § 121 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), § 191 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), čl. 5, § 24 ods. 1 až 5, § 25 ods. 1 až 4, § 26, § 36 ods. 1, § 37 ods. 1, ods. 2 písm. d/, § 37 ods. 4 písm. a/ a b/, § 43 ods. 1 Zákona o rodine, čl. 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Návrhy na doplnenia dokazovania zamietol majúc za to, že skutočný stav vecí bol ku dňu rozhodnutia súdu dostatočne zistený. Upustil od vykonania dokazovania výsluchom C. J. B. z dôvodu, že sa oboznámil s jeho výpoveďou pred OO PZ Bratislava Nové Mesto (zápisnica o výsluchu svedka). Nevykonal dokazovanie výsluchom K. I., ktorá s maloletým realizovala terapiu hrou a o otcovi s maloletým nekomunikovala, ani výsluchom zamestnancov školy, nakoľko sa oboznámil s mailovou komunikáciou otca so školou. Ďalšie návrhy zamietol ako nedôvodné, pretože by nemali vplyv na zistenie skutočného stavu vecí a viedli by k predlžovaniu konania. Prihliadol na potrebu zastabilizovať situáciu v záujme maloletého, keďže po vykonaní rozsiahleho dokazovania, bol rodičom poskytnutý dostatočne dlhý časový priestor na mediácie, odborné psychologické poradenstvá, znalecké dokazovanie i predkladanie návrhov na doplnenie dokazovania.

3. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že právoplatným rozsudkom súdu je maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky, obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravujú jeho majetok, otec je povinný platiť výživné na maloletého vo výške 150 eur mesačne a styk otca s maloletým je upravený bez prespania u otca. Starostlivosť o maloletého zabezpečuje matka, ktorá býva spolu s manželom a ich spoločnými deťmi v byte v E.. Maloletý navštevoval materskú školu v E. a do 1. ročníka nastúpil na Základnú školu s materskou školou na D. J. E., od 10.01.2022 má povolené individuálne vzdelávanie, dosahuje výborné výsledky. V starostlivosti matky o maloletého neboli zistené žiadne nedostatky, maloletý je na matku naviazaný, má k matke, jej manželovi a súrodencom vytvorený blízky vzťah, čo komunikoval aj pred súdom, psychiatrickou i znalcom. Styk otca s maloletým sa nerealizuje

od 27.08.2018, otec na výživu dieťaťa neprispieva riadne a včas, je voči nemu vedené exekučné konanie a podané trestné oznámenia pre zanedbanie povinnej výživy boli odložené z dôvodu zániku trestnej činnosti, dodatočným splnením úhrady výživného. Vzal do úvahy preukázaný výrazný rodičovský konflikt, ich vážne narušené vzťahy, konflikty pri preberaní a odovzdávaní maloletého (v prítomnosti dieťaťa), v júli 2017 nariadené neodkladné opatrenie, ktorým zmenil preberanie a odovzdávanie maloletého matkou, alebo ňou splnomocnenou osobu so zámerom odstrániť rozpory medzi rodičmi pri týchto úkonoch a redukovať situácie majúce negatívny vplyv na maloletého. Ku konfliktným situáciám dochádzalo naďalej aj medzi otcom a manželom matky, resp. otcom a starým otcom (zo strany matky), maloletý bol opakovane vystavený kontaktu s privolanou policajnou hliadkou, boli podávané trestné oznámenia, otcom nahlasované únosy maloletého, jeho preberanie a odovzdávanie bolo otcom naráčkané a uskutočňované v sprievode cudzích osôb zo strany otca. Existenciu konfliktných situácií potvrdili obaja rodičia a bola preukázaná aj z otcom vyhotovených záznamov, ktoré zaznamenávajú tiež nevhodné správanie otca, manžela matky a čiastočne aj matky. Mal za to, že všetci zúčastnení nezvládli situácie v prítomnosti maloletého, keď otec sa napr. vyjadroval o sebe ako o nebezpečnom teroristovi, o matke ako o osobe, ktorá hrá divadlo a potrebuje povedať, že otec jej ide ublížiť, je nebezpečný, že matka robí zle, pričom maloletý vnímal vyjadrenia otca a jemu kladené otázky. Zohľadnil skoršie záznamy, z ktorých vyplýva, že maloletý plakal, keď mu otec povedal, že musia ísť za matkou, na otca sa tešil, dal mu pusku, komunikoval s ním, bol veselý. Zo záznamov mal tiež za zrejmé, že maloletý pri otcovi začal prejavovať nevôľu, menil postoj, odmietal s ním odísť a slová otca adresované matke a ďalším členom rodiny, a najmä konfliktné správanie otca a pokrikovanie na členov rodiny, mali na neho negatívny vplyv. Ku konfliktom viedlo aj nevhodné správanie matky, ktorá v prítomnosti maloletého vyhrocovala napätie, keď otcovi odovzdávala hračky, ktoré zakúpil. Za nevhodné považoval správanie manžela matky k otcovi (v prítomnosti maloletého), ktorý sa podieľa na výchove dieťaťa v jednej domácnosti s matkou a mohlo mať podiel na zhoršení vzťahu otca a maloletého. Zdôraznil, že otec ako rodič mal čas styku s maloletým využiť rozumne, výlučne na program s ním, správať sa s ohľadom na jeho vek, zdržať sa konaní, ktoré by mu mohlo ublížiť, spôsobiť mu strach, úzkosť, citovú bolesť, smútok, a najmä po tom ako maloletý zmenil postoj a začal ho odmietat, mal svoje prejavy správania zmeniť, upustiť od nich a nestupňovať ich. Otec, vysokoškolsky vzdelaný, mediátor a andragóg, mal byť k maloletému empatický, mal ho uchrániť akýchkoľvek excesov, avšak odmietal sa poradiť s odborníkmi, rešpektovať ich odporúčania a za správny považoval len svoj názor. Uviedol, že je bežné, že aj lekári a psychológovia prijímajú rady iných lekárov a psychológov a právnici sa dajú zastupovať inými právnikmi, pretože ide o otázku nadsúdu, keď svoje veci nedokážeme vždy riešiť objektívne. Otcovi odporúčal komunikovať svoje správanie a najvhodnejší prístup k maloletému s odborníkom, ktorého si zvolí, bude mu dôverovať, ktoré poradenstvo môže napomôcť úspešnosti realizovania jeho styku s maloletým v akreditovanom zariadení. Konštatoval, že každé maloleté dieťa v prípade konfliktu rodičov reaguje inak v závislosti od veku, vytvoreného vzťahu k rodičovi, pováh rodičov, ich prístupu a osobnosti. Maloletý pod vplyvom incidentov, ktorých musel byť účastný, sa postavil na stranu matky a jej manžela, začal odmietat styk s otcom a následný strach z otca pod vplyvom všetkých udalostí opakovane komunikoval psychiatricky. Zo správania otca mala strach aj matka a obaja ho vnímali negatívne ako nepriateľské a stresujúce. Prihliadol na trestné konania vedené voči otcovi, ktorý matku prenasledoval, vyhrážal sa jej, atakoval ju výhražnými sms správami. Zohľadnil, že rodičmi absolvované mediálne konania neboli úspešné, pretože otec si kládol podmienky, argumenty matky nepočúval a demonštratívne aj zo sedenia odišiel. Otec odmietol matkou navrhnuté rozšírenie styku v čase, keď maloletý neodmietal styk s ním, a keď podľa názoru súdu, právnych zástupkýň rodičov a opatrovníka, sa styk s maloletým postupne rozširoval. Napriek ústretovosti matky otec trval na realizácii styku podľa rozsudku súdu. Mal preukázané, že v dôsledku eskalovania situácie, keď otec neprimerane na maloletého naliehal, bolo dieťa zaevidované v psychiatrickej ambulancii z dôvodu pretrvávajúcich problémov. Zohľadnil, že rodičom ponúkol pomoc opatrovník zabezpečením účasti na mediálnom konaní i poradenstve na referáte poradensko-psychologických služieb, avšak spolupráca bola neúčinná. Konštatoval, že tvrdenia rodičov boli odlišné, keď každý z nich poukazoval na správanie druhého rodiča. V konaní zisťoval názor maloletého vykonaním pohovoru a vo veci nariadil znalecké dokazovanie, z ktorého záverov nebolo preukázané manipulatívne správanie matky. Takéto správanie nebolo konštatované ani opatrovníkom, mediátormi, psychiatrickou maloletého, ani odbornými pracovníkmi Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie Bratislava 3 (ďalej len „CPPPaP“). Vzal do úvahy, že ani nariadené výchovné opatrenie rodičom a maloletému neprinieslo požadovaný účel, vzhľadom na správanie otca s poukazom na správu CPPPaP. Prihliadol na to, že maloletý je dlhodobo, od 04.10.2018, v starostlivosti H. A. B., detskej psychiatricky, z dôvodu diagnostikovanej Úzkosti z odlúčenia v detskom veku, reakcie na stres a adaptačných porúch s nastavenou medikamentóznou liečbou. Vzal do úvahy,

že hoci psychiatricka opakovane odporúčala zabezpečiť maloleťmu psychologické vedenie, matka nepredložila správy psychológa, ktoré by preukazovali poskytovanie psychologickkej podpory pre zvládnutie situácie, v ktorej sa maloleť nachádzal. Zohľadnil, že detská psychiatricka neodporúčala po eskalovaní správania otca nútený kontakt maloleťmu s ním, žiadala prihliadať na zdravotný stav maloleťmu pri vyučovacom procese, umožniť mu domáce vyučovanie a vykonať opatrenia súdu na zabránenie prenasledovania a psychickému tlaku zo strany otca, ktorý v maloleťmu vyvoláva neurotické prejavy. S ohľadom na uvedené nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal otcovi vstupovať do bytového domu v mieste bydliska maloleťmu, približovať sa k bytovému domu, v ktorom je miesto bydliska maloleťmu, na vzdialenosť menej ako 300 m a približovať sa k maloleťmu na vzdialenosť menej ako 300 m a udelil matke súhlas namiesto otca k podaniu žiadosti o povolenie individuálneho vzdelávania maloleťmu. Hoci otec deklaroval záujem podrobiť sa nariadenému výchovnému opatreniu, nedodržiaval pokyny odborných pracovníkov, vo svojom správaní pokračoval, čo viedlo k zhoršeniu stavu maloleťmu. Pro rozhodovaní prihliadol na matkou prezentované zlepšenie stavu maloleťmu od nariadenia tohto neodkladného opatrenia. Z dôvodov uvedených v rozhodnutí, ktorým nariadil neodkladné opatrenie, aj vo veci samej zakázal otcovi približovať sa k maloleťmu a k bytovému domu, kde býva, avšak osobitne nezakázal vstup do bytového domu v mieste bydliska maloleťmu majúca za to, že uvedené je zahrnuté v zákaze priblíženia sa k bytovému domu. O zákaze rozhodol aj v záujme úspešnej realizácie kontaktu otca s maloleťm v akreditovanom zariadení, v ktorom upravil styk otca za prítomnosti odborného pracovníka.

4. Návrh matky na zákaz styku otca s maloleťm zamietol dospējúc k záveru, že neboli splnené podmienky pre absolútny zákaz akéhokoľvek styku. Vychádzal z úvahy, že otec mal s maloleťm vytvorený blízky vzťah, ktorý sa nenarušil z dôvodu, že by priamo maloleťmu ubližoval, ale narušil sa v dôsledku jeho správania v prítomnosti maloleťmu, keď dochádzalo ku konfliktom medzi otcom a matkou a ďalšími maloleťmu blízkymi osobami. Uzavrel, že pod vedením odborných pracovníkov akreditovaného zariadenia možno styk otca s maloleťm realizovať. Keďže psychiatricka, ani CPPPaP v čase ich odporúčaní, neodporúčali styk otca s maloleťm, tento upravil v prítomnosti odborných pracovníkov, ktorí budú rodine nápomocní. Zohľadnil, že otec od októbra 2021 nevyvolával tlak na maloleťmu, zákaz priblíženia neporušoval, stretnutia s maloleťm proti jeho vôli naďalej nevyhľadával a ako komunikovala aj matka, maloleť sa upokojil. S prihliadnutím na obdobie pol roka, ktoré uplynulo od nariadenia neodkladného opatrenia považoval za vhodné začať s postupným stretávaním sa maloleťmu s otcom za odbornej pomoci. Rodičom a maloleťmu nariadil výchovné opatrenie len za účelom poskytnutia odbornej psychologickkej podpory pre úspešnú realizáciu asistovaných stretnutí otca s maloleťm.

5. Z uvedených dôvodov zamietol návrh otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťmu, pretože nemal preukázané, že by matka opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňovala otcovi styk s maloleťm, ale na odmietavom postoji maloleťmu k stretnutiam mal podiel otec svojím správaním. Apeloval na otca, aby pri realizovaných stretnutiach dodržiaval odporúčania odborníkov a aby si uvedomil, že cesta k maloleťmu vedie cez zmenu správania, zmierenie sa s blízkymi osobami maloleťmu a odpustenie. Matke uložil povinnosť zabezpečiť prítomnosť maloleťmu v akreditovanom zariadení, na stretnutia ho pripraviť, vysvetliť mu, že nemusí mať obavy, stretnutia sa budú realizovať v prítomnosti odborných pracovníkov, s ktorými sa zoznámia vopred bez účasti otca, a v zariadení ho bude čakať. Matke uložil povinnosť informovať otca v pravidelných intervaloch o maloleťmu majúca za preukázané, že napriek tomu, že matka mala vedomosť o návrhu otca na uloženie tejto povinnosti, pravidelne ho neinformovala. Správy, v ktorých matka prevažne žiadala otca o úhradu výživného a upustenie od nežiadúceho správania nepovažoval za správy o informovaní rodiča o maloleťmu dieťati v zmysle Zákona o rodine.

6. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52, § 57, § 58 CMP. Konštatoval, že uznesením zo dňa 04.12.2019 č.k. 39P/164/2019-514 nariadil znalecké dokazovanie, rodičom uložil povinnosť zložiť preddavok na trovy spojené s vypracovaním znaleckého posudku, ktorý zaplatila len matka vo výške 1.000 eur. Znalcovi bol vyplatený preddavok na trovy vo výške 2.000 eur, z toho 1.000 eur z preddavku zloženého matkou a 1.000 eur zo štátnych prostriedkov. Uznesením zo dňa 25.03.2021 č.k. 39P/164/2021-778 (právoplatné dňa 22.06.2021) súd priznal znalcovi odmenu a náhradu hotových výdavkov vo výške 1.922,88 eur a uložil mu povinnosť vrátiť matke preplatok z vyplateného preddavku na znalecké dokazovanie v sume 38,56 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia a povinnosť vrátiť tamojšiemu súdu preplatok z vyplateného preddavku na znalecké dokazovanie v sume 38,56 eur

na účet tamojšieho súdu do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Keďže štátu vznikli trovy spojené s vyplatením sumy 961,44 eur znalcovi na preddavok, pričom otec preddavok podľa povinnosti uloženej mu rozhodnutím súdu nezložil (rozdiel 1.000 eur a 38,56 eur), otcovi uložil povinnosť trovy štátu, uhradené zo štátnych prostriedkov, zaplatiť v určenej lehote.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 39P/164/2017-1163 zo dňa 03.05.2022 vo výrokoch, ktorými súd zakázal otcovi približovať sa k bytovému domu a k maloletému do vzdialenosti menej ako 300 metrov, uložil informačnú povinnosť matke, uložil výchovné opatrenie, štátu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% a otca zaviazal k úhrade trov štátu podal odvolanie otec aj prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne, navrhujúc rozhodnutie v napadnutých výrokoch zrušiť. Namietal porušenie jeho práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Výrok o zákaze priblíženia k maloletému a bytovému domu, v ktorom býva, považoval za neprimeraný a zasahujúci do jeho práva na slobodu pohybu a umožňujúci matke zneužívať situáciu. Uviedol, že zákaz priblíženia k maloletému na 300 m znamená pre neho stresujúcu situáciu, keď sa nemôže napr. zúčastniť stretnutí s pedagógmi maloletého, pretože sa môže neúmyselne ocitnúť v jeho blízkosti. Má záujem pristupovať k maloletému citlivo, po konzultáciách s odborníkmi a nevyvolávať stresové situácie cieleným vyhľadávaním ho mimo nariadených hodín. Predpokladá, že jeho vzťah s maloletým sa bude postupne a časom meniť a zákaz priblíženia by bol hrozbou, ktorá by neumožňovala budovať progresívne jeho vzťah s maloletým pod dohľadom odborníkov. Dané rozhodnutie považoval za absolútnu izoláciu od maloletého na základe obštrukčného konania matky bez akejkoľvek sankcie voči nej, a zásah do jeho ľudských práv a práv maloletého garantovaných medzinárodnými zmluvami, Deklaráciou ľudských práv, Európskym dohovorom o ľudských právach, Európskou chartou ľudských práv, Ústavou Slovenskej republiky a v trestnoprávnej rovine porušovaním cudzích práv, čím sa súd podieľa na izolácii dieťaťa v prospech jednej skupiny dospelých. Zákaz priblíženia na 300m nemá právnu oporu, pričom ani v trestnom konaní súd nevidel dôvod uložiť zákaz na takúto vzdialenosť. Matka prekrúca fakty, neplní si rodičovské povinnosti, nevedie dieťa k láske k druhému rodičovi, dlhodobo robí obštrukcie a otec nemá možnosť ani po 3 a pol roku vidieť syna. Pojednávania a ich odročovania spôsobili, že dieťa rastie bez druhej rodiny, zabúda, odcudzuje sa a je pod diktátom cudzej osoby. Namietal nečinnosť súdu po výsluchu maloletého, ktorý hovoril o manipulácii, nekompetentnosť vyjadrení odborníkov na rozhodovanie v najlepšom záujme dieťaťa, obštrukčné konania a tvrdenia matky a jej rodiny, ktorí cielene dlhodobo ničia zdravie a zdravý vývin maloletého a prekrúcajú pravdu. Výrok o výchovnom opatrení považoval za nevyhnutelný, nakoľko v ňom absentuje sankcia voči matke, ak dieťa neprivedie do zariadenia. Mal za to, že v rozsudku musí byť upravená vymožitelnosť a eliminácia prítomnosti agresora (manžela matky), ktorý ho viackrát napadol a vyhrážal sa mu zastrelením. Za nevykonateľný považoval aj výrok o uložení informačnej povinnosti matke, ktorý neobsahuje emailovú adresu a povinnosť vykázať doručenie a obsahové spresnenie informačnej povinnosti. Dané rozhodnutie poskytuje matke a jej manželovi priestor na obštrukcie a nezaručí jeho právo na informovanosť. Do výroku rozsudku treba uložiť matke povinnosť odpovedať na email: D. a H. pravidelne, v oblasti zdravotného stavu uviesť preventívne úkony, plánované prehliadky a návštevy lekárov, medikamenty, ktoré maloletý užíva, jeho výšku, hmotnosť, stravovacie návyky, spánkový režim a relax, veľkosti oblečenia, vzdelávanie, stav v škole, výsledky, záujmy, krúžky, kontakty, jazykovú prípravu, telesnú prípravu a duchovné zameranie, v otázke výchovy problematické reakcie, správanie, plánované cesty mimo bydliska maloletého nad 5 dní, prípadne 1 deň mimo bydliska maloletého so špecifikovaním pojmu bydlisko maloletého s predstihom 3 dni s požiadanim o súhlas druhého rodiča, v prípade, že ide o opustenie Slovenskej republiky s maloletým, hoci aj na 1 deň, iné dôležité okolnosti, výnimočné situácie, a to operatívne najneskôr do 2 hodín od situácie a uviesť kamarátov, citový život maloletého a sankciu za nedodržanie informačnej povinnosti. Namietal výrok o náhrade trov konania z dôvodu, že ide o posudok v rodinnoprávnej agende a nemusí dokazovať, že je otcom dieťaťa, vie sa o neho postarať. Uviedol, že štát pri zverení maloletého matke nepreveril jej schopnosť postarať o neho, výsledkom čoho je psychiatrická liečba dieťaťa. Nesúhlasil s nariadením znaleckého dokazovania, ktorého sa nezúčastnil a navrhla ho matka. Keďže znalec PhDr. Karol Kleinmann, PhD. zomrel, vypracovaný znalecký posudok bol nepoužiteľný, bez výpovednej hodnoty, pretože nemal možnosť mu položiť otázky k posudku, verifikovať ho a objasniť závery. Navyiac znalecké dokazovanie prebehlo dva roky po strate jeho kontaktu s maloletým (keď maloletý bol účastný jeho fyzického napadnutia manželom

matky), v dôsledku čoho nemal možnosť si s ním udržať citovú väzbu. Vyjadrenie znalca a matky o autentických pocitoch maloletého považoval za nezmyselné. Mal za to, že dieťa rezignovalo, neubránilo sa podnetom rodiny, v ktorej žilo. Má záujem maloletého vychovávať, snažil sa domôcť svojich práv, avšak bezúspešne. Bol napádaný, kriminalizovaný, vyťažovaný oznámeniami exekúcie na základe prekrútených skutočností. Súd represívne nezakročil voči matke a jej rodine, nepresvedčil sa na mieste o skutkovom stave pri jeho prvotných informáciách o psychickej manipulácii maloletého, keď v tom čase bolo možné vymôcť súdne rozhodnutie a ochrániť maloletého od obštrukcií matky a jej rodiny. Matka už v roku 2015 v čase schválenia rodičovskej dohody deklarovala, že o dieťati bude rozhodovať sama a komunikácia bude prebiehať formou sms správ. Poukázal na vyjadrenie maloletého na súde dňa 11.07.2019, z ktorého je zrejmá jeho manipulácia matkou a jej partnerom, keď potvrdil, že z neho urobili závislú osobu, plnú strachu, neskôr rezignoval a stal sa z neho psychiatrický pacient. Vyjadrenia matky, jej manžela a starých rodičov zo strany matky považoval za klamlivé a prekrúcajúce. Vyslovil výhrady voči správam psychiatričky H. A. B., ktoré vychádzajú z vyjadrení matky a jej manžela, sú bez kompletnej anamnézy a posúdenia stavu maloletého pri otcovi.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 39P/164/2017-1163 zo dňa 03.05.2022 vo výroku, ktorým zamietol návrh na uloženie zákazu styku otca s maloletým, obmedzil styk otca s maloletým, nariadil výchovné opatrenie a uložil matke informačnú povinnosť, podala odvolanie matka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu. Navrhla rozsudok v napadnutých výrokoch zmeniť tak, že súd zakáže otcovi styk s maloletým, nariadi otcovi výchovné opatrenie uložením povinnosti podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu za účelom zlepšenia rodičovských schopností, vnímania a počúvania názorov maloletého, komunikácie s maloletým a matkou maloletého, osvojenia si efektívnych rodičovských zručností, stratégie zvládania ťažkostí a poznanie špecifik vývojových období maloletých detí v rozsahu 100 hodín v CPPPaP, Vajnorská 98, Bratislava v termínoch určených týmto zariadením. Návrh otca na uloženie informačnej povinnosti matke žiadala zamietnuť a zrušiť výrok o nariadení asistovaného styku v zariadení Úsmev ako dar a s tým spojené výchovné opatrenie. Alternatívne navrhla zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach a vec vrátiť na nové konanie. Namietala, že súd porušil jej práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietala nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku. Uviedla, že nesústredený postup súdu a dĺžka konania viedli k iným vadám konania, ktoré majú za následok nesprávne právne rozhodnutie vo veci, resp. nesprávny procesný postup, čím došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Uviedla, že v priebehu konania dňa 05.01.2021 zmenila návrh, žiadala o zákaz styku a uloženie povinnosti otcovi absolvovať psychologické poradenstva z dôvodu jeho kontraproduktívneho prístupu, keď roky presadzuje svoju formu styku so synom, u ktorého vytvára strach a narúša ich vzťah, pričom aj vážne narušený vzťah otca k matke má negatívny dopad na sociálny a psychologický vývoj maloletého. Absolvovanie psychologického poradenstva otcom považovala za jednu z posledných možností ako zlepšiť komunikáciu rodičov, schopnosť otca pri prijímaní maloletého a jeho potrieb a umožnenia jeho slobodného rozvoja, keď zlepšenie rodičovských schopností otca je v záujme maloletého. Rozhodnutie o zákaze styku môže podliehať zmene, ak sa neskôr preukáže náprava vzťahu medzi otcom a maloletým, čomu môže napomôcť výchovné opatrenie. Namietala, že súd sa nezaoberal celým návrhom a nerozhodol o návrhu na uloženie výchovného opatrenia otcovi. Uviedla, že výrok o nariadení výchovného opatrenia v zariadení Úsmev ako dar zabezpečí len prípravu rodičov a maloletého k realizácii styku a nenahrádza zmenu požadovaného výchovného opatrenia. Dôvodnosť jej návrhu je daná skutkovými okolnosťami vyplývajúcimi zo správy ÚPSVaR zo dňa 11.03.2019, podľa ktorej po vykonaných individuálnych konzultáciách s matkou a otcom nebolo možné zrealizovať párovú konzultáciu, keď otec prezentoval konfrontačné postoje, ktoré ovplyvňujú jeho schopnosť rodičovsky kooperovať a participovať na poradenskom procese, za ktorých okolností nie je možné poradenskými prostriedkami vo veci intervenovať. Mediáciami u I. L., M. G. a H. E. sa snažila riešiť vzťah maloletého s otcom, avšak neúspešne z dôvodov na strane otca. Poukázala na vyjadrenie H. E. ohľadom doručeného emailu vykazujúceho znaky zastrašovania, pričom mediácia nevedla k možnosti zmierenia rodičov a riešenia vzťahu k maloletému. Znalecké dokazovanie PhDr. Karola Kleinmanna, PhD bolo neúspešné, pretože otec zmaril možnosť sledovať jeho interakciu s maloletým. Snahy zainteresovaných v rámci výchovného opatrenia nariadeného súdom (uznesenie zo dňa 03.05.2021) a správy CPPPaP zo dňa 30.05.2021 a 06.09.2021 potvrdzujú nevhodnosť kontaktu

otca s dieťaťom a vyslovenú obrovskú obavu odborníkov o psychické zdravie maloletého. CPPPaP v správe zo dňa 06.09.2021 navrhlo riešiť situáciu s odbornou intervenciou na úrovni otca, ktorá významne súvisí s jeho rolou rodiča. Poukázala na vyjadrenie otca, že bude navštevovať psychológa, doloží psychologický posudok na jeho osobu, čo neurobil. Psychologickú pomoc odporúčala otcovi H. A. B., ÚPSVaR a C. J. B., pričom všetky mediácie a snahy o vylepšenie vzťahu otca s maloletým mali svoj účel a dôvod, avšak boli zmarené pre nesúčinnosť a zastrašovanie zo strany otca. Namietala, že závažným nedostatkom sú len odporúčania súdu komunikovať s odborníkmi svoje správanie a najvhodnejší prístup k maloletému, keď otec nedbá na usmernenia a jeho prístup je kontraproduktívny. Odborníci, aj súd skonštatovali dlhodobý odpor maloletého k otcovi, jeho strach, obavu, odmietanie založené na nevhodnom prístupe otca k nemu, jeho matke a rodine. Prístup otca nie je možné zmeniť asistovaným stykom, ale zmenou jeho správania a prístupu a až následne možno hovoriť o styku otca s maloletým. Namietala, že súd upustil od výsluchu C. J. B., oboznámil sa s jeho výpoveďou pred OO PZ Bratislava dňa 08.09.2021, ktorá sa netýkala interakcie otca a maloletého a možnosti realizovania styku v akejkoľvek forme. Vyslovila výhrady, že súd upravil asistovaný styk v časoch, kedy má maloletý mimoškolské aktivity, čím mu znemožnil ich realizáciu. Rozhodnutie o asistovanom styku na dobu neurčitú považovala za nevykonateľné a nesúladné s rozhodovacou praxou súdov, na ktorú poukázal aj zástupca Okresnej prokuratúry. Daná forma styku by mala byť predmetom výchovných opatrení alebo neodkladných opatrení na dobu určitú, ktorých výsledky sú podkladom pre konečné rozhodnutie. Mala za to, že je potrebné preveriť, či určené zariadenie dokáže rozsudok vykonávať na dobu neurčitú, pretože ku zmene rozhodnutia možno pristúpiť len novým rozhodnutím o 3 až 5 rokov. Namietala, že súd neodôvodnil ako posúdil správy CPPPaP zo dňa 30.06.2021 a 06.09.2021 a nezaoberal sa výpoveďou H. A. B.. Za podstatný považovala výsluch svedka C. J. B. k otázkam styku otca s maloletým, k postojom otca k maloletému a matke a postojom otca k zmene jeho správania. Nesúhlasila so záverom o nadbytočnosti výsluchu C. J. B. a K. I., ktorá maloletému poskytovala psychologické poradenstvo (terapie hrou), do ktorej projektu sa matka zapojila. Podľa jej mienky, súd zamietol návrhy na doplnenie dokazovania ako nedôvodné bez ich špecifikácie a vysvetlenia. Poukázala na návrh kolízneho opatrovníka vykonať znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychiatrie a psychológie vo vzťahu k otcovi a jeho schopnosti objektívne vnímať realitu, jeho úkony, ktorými škodí najlepšiemu záujmu maloletého, vystavuje ho opakovanej viktimizácii a traumatizácii, a schopnosti zdržať sa agresívneho správania a vyjadrovania na adresu matky a jej manžela, ku ktorému návrhu sa pripojila matka aj zástupca Okresnej prokuratúry. Namietala, že súd o týchto návrhoch nerozhodol a svoj postup nezdôvodnil. Dala do pozornosti znalecký posudok, ktorým bol otec hodnotený ako osoba s paranoidnými a schyzoidnými rysmi, impulzívna s pocitom vlastnej nedostatočnosti, používajúca veľmi razantné spôsoby, pričom aj tieto závery odôvodňujú potrebu psychiatrického znaleckého posudku na otca. Namietala, že súd v rozsudku poukazuje na otcov vyhotovené záznamy, ktoré v rozhodnutí neuviedol, tieto záznamy nevykonal a nie je zrejmé, z akých dôkazov vychádzal. Súd neuviedol v rozsudku a ani sa nevyjadril k ňou predloženým listinným dôkazom a videozáznamom preukazujúcim skutočný stav vecí, že otec dlhodobo vystupoval pred bytovým domom, v ktorom býva s maloletým, bubnoval na bubon, prechádzal okolo, vykrikoval na maloletého, vizuálne demonštroval svoju prítomnosť pred domom a po okolí vylepoval urážlivé plagáty o jej rodine. Na konanie otca ju upozornili susedia, takže maloletý sa dozvedel o konaní otca. Tieto ataky a excesy zo strany otca pokračujú a jeho správanie spôsobilo, že od októbra 2020 je maloletý voči nemu negatívne naladený, nedá sa presvedčiť, aby prišiel k vchodovým dverám domu, aby bolo možné dosiahnuť jeho občasnú interakciu s otcom (poukazovala na priložené fotografie). Z sms komunikácie rodičov vyplýva, že otec na jej opakované prosby o zdržanie sa tohto konania nereagoval. Správanie otca a útoky voči nej a jej rodine preukázala sms správami, screenshotmi z WhatsApp, výňatkami z príspevkov na Facebooku, komunikáciou s CPPPaP, keď sa vyhrážal zastrelením, zabitím, rodinu matky nazýva hyenami, osočuje ju hrubými vulgarizmami, a má vážnu obavu o svoj život a zdravie, obzvlášť o maloletého. Dala do pozornosti nedôstojný priebeh pojednávania z dôvodov správania otca, ktoré sa nezmenilo ani po uložení poriadkovej pokuty, na znevažujúce správanie otca voči jej právnomu zástupcovi, kolíznym opatrovníkom, sudkyňi, na doložené fotografie a videozáznamy z apríla 2021 obsahujúce nežiadúce konanie otca.

9. Matka ďalej poukázala na znalecký posudok PhDr. Karola Kleinmanna, PhD, ktorý po komplexnom posúdení maloletého konštatoval jeho negatívne emócie, rozrušenie a nepokoj pri témach o otcovi. Vzťah maloletého k otcovi hodnotil znalec ako výrazne negatívny, sýtený až panickým strachom, otca považuje za hlavný zdroj konfliktných vzťahov a nepriateľstva, prežíva záporné emócie voči nemu, odmieta s ním stretnutie, frustrácia, ktorú maloletý prežíva sa prenáša do jeho vnútorného sveta, nedokáže to zvládnuť, je v starostlivosti psychiatra, situácia v rodine mu spôsobuje stres, pomôčuje

sa, neskôr odmietal chodiť s otcom. Znalec posúdil odmietavý postoj maloletého voči otcovi ako autentický. Mala za to, že otec nesprávne vytrháva z kontextu vyjadrenie maloletého na výsluchu dňa 11.07.2019, pretože uviedol, že „sa nechce stretávať s F., ktorý kričí a hovorí mu klamstvá, nechce to skúsiť, nechce ísť nikde ani so starými rodičmi, niekedy mu mama povie nech ide, že je to na ňom, ale on ísť nechce“. Aj zo správy CPPPaP z 30.06.2021 vyplýva veľmi napätá situácia okolo maloletého, jej eskalovanie do alarmujúceho stavu s tým, že násilie, ktoré sprevádzalo posledné roky život oboch rodín dosiahlo stupeň, ktorý je pre optimálny rozvoj maloletého deštruktívny. Podľa CPPPaP maloletý nemôže byť priamo na stretnutí s otcom, má svoje nenaplnené potreby a obavy, ktoré vyžadujú psychologickú starostlivosť, ktorú s ním v júni 2021 začali realizovať na pravidelných individuálnych terapeutických stretnutiach poskytujúcich nadobudnutie sebaistoty, podpory v komunikácii, dôvery, svet istoty a bezpečia, pretože bez obnovenia týchto potrieb, prípadne ďalším tlakom a schvaľovaním konfliktov, je veľmi pravdepodobný scenár prepuknutia sociálno-patologických javov u dieťaťa. Až následne možno po stabilizovaní maloletého, stretnutiach členov rodín, uvažovať o ďalších krokoch. Správa zo dňa 06.09.2021 obsahuje vyslovené obavy, napätie a strach C. J. B. z nevhodného správania otca, obavu o psychické zdravie maloletého, čo prezentoval aj na polícii a vyjadril sa, že situácia vyžaduje odbornú intervenciu otca, prácu s emóciami a komunikačnými zručnosťami. CPPPaP nevidelo priestor pokračovať v práci podľa požiadaviek súdu. Konanie otca, ktoré má dopad na vývoj maloletého, dokrešľuje aj trestné konanie vedené voči nemu na Okresnom súde Bratislava III č.k. 3T/151/2017, ktoré je v štádiu podanej obžaloby a konanie vedené na OO PZ Bratislava Nové Mesto Východ pod ČVS: ORP-311/NMV-B3-2021, v ktorom bolo vznesené obvinenie a prebieha vyšetrovanie. Zo znaleckého posudku vyplýva, že pre maloletého je primárnou osobou, je schopná vychovávať a starať sa o neho a zabezpečuje mu všetky potreby. Dobré vzťahy má maloletý s jej manželom, o kvalitách ktorého sa vyjadrila H. A. B.. Považovala za nesprávne hľadať vinu na jej strane, vzhľadom na problematiku a urážlivú komunikáciu otca. Maloletý sa odmieta stretávať s otcom už 4 roky, navštevuje detskú psychiatrickú ambulanciu, zo záznamov H. A. B. vyplýva zhoršenie pomôčovania pri silných stresoch, úzkosť pri prechode chodbami, uisťovanie sa, nočné budenie, dieťa tvrdí „bojím sa ho, cítim sa nepríjemne“, lekárka neodporúča nútené kontakty dieťaťa s biologickým otcom. Podľa H. A. B. maloletý má negatívne stanovisko k otcovi, má z neho strach, lekárka skúmala reakcie dieťaťa na prejavy otca. Psychiatricka neodporúčala styk, pretože každý nátlak dieťaťa spôsobuje neurotické ťažkosti a má negatívny dosah na jeho vývin. Ataky otca sú neprípustné, vyvoláva konflikty, útočí na ňu, jej rodinu, zverejňuje videá a relácie na sociálnych sieťach, podáva vymyslené trestné oznámenia, úrad práce informuje o údajnom týraní dieťaťa, únose a nezvestnosti maloletého. Matka mala za to, že v záujme maloletého je, aby konanie otca prestalo, ale toto sa zhoršuje, otec maloletého vystavuje stresovým a nestabilným situáciám, neprejavil o neho záujem spočívajúci v spoločných aktivitách, svojím prístupom u neho umocňuje nezáujem o styk. Podľa jej názoru, Úsmev ako dar v rámci asistovaného styku nebude poskytovať psychologické poradenstvo otcovi, pracovať na jeho osobnostnej zmene a zmene prístupu. Nesúhlasila s ponechaním absolvovania poradenstva na dobrovoľnosti otca. Namietala, že súd nezohľadnil návrh kolízneho opatrovníka a zástupcu Okresnej prokuratúry na zákaz styku otca s maloletým. Nestotožnila sa s názorom, že otec maloletému priamo neublíži, pretože nepretržité psychicky nátlakové správanie otca je nebezpečné ako fyzické násilie, pričom otec nezohľadnil reakcie maloletého a nereagoval na jej prosby a prosby odborníkov. Za fyzické násilie sa dajú považovať aj incidenty z rokov 2017-2018, keď otec neumožnil návrat maloletému domov, musela zakročiť hliadka PZ, čo ho traumatizovalo. V dôsledku konania otca sa zhoršoval psychický stav maloletého, pribúdajú mu psychiatrické diagnózy a dokáže ho ochrániť len zákaz styku a zákaz priblíženia. V tejto súvislosti uviedla, že maloletý je spolu s jej manželom a J. A. poškodeným v trestnom konaní (stíhanie otca za nebezpečné prenasledovanie v období 2017 až 2022). Namietala, že súd sa nezaoberal a nevyhodnotil, či je pod vedením odborníkov možno stretnutie otca s maloletým zrealizovať. Uviedla, že od októbra 2021 otec nevyvolával tlak na maloletého z dôvodu hrozby z ďalších postihov, vzhľadom na neodkladné opatrenie o zákaze priblíženia sa k maloletému a trestné konanie vedené voči nemu. Namietala, že súd dôveruje vnútornej samostatnej zmene otca, ktorý síce v roku 2021 maloletého neprenasledoval, ale neprestal útočiť na matku a jej rodinu na sociálnych sieťach, avšak aj podľa odborníkov, narušený vzťah rodičov a útoky jedného z nich voči druhého sa vždy budú prenášať na maloletého. Súd neuviedol dôvod, prečo postačuje pár mesiacov na nápravu otca a neprihliadal na odporúčania nenútiť maloletého k styku s otcom. Maloletému a jeho súrodencom by prospelo, keby napätie a konflikty vyvolávané otcom prestali a v záujme ochrany maloletého a jeho normálneho zdravého vývoja by súd zasiahol.

10. Výrok o uložení informačnej povinnosti považovala za nepreskúmateľný, nedostatočne odôvodnený, keď súd rozhodol nad rámec návrhu otca. Sms správami otca informovala o školskej dochádzke

maloletého, a aj z emailovej komunikácie otca so školou a záznamov zo stretnutí v škole je zrejmé, že o školskej činnosti maloletého vedel. Poukázala na sms správy z obdobia rokov 2021-2022 obsahujúcich informácie o vzdelávaní maloletého a jeho zdravotnom stave. Otec neprejavuje záujem o takéto informácie, nepreukázal, že by ju vyzýval na poskytnutie informácií, ale reagoval tak, že si neželá komunikáciu z tohto čísla. Od januára 2021 do apríla 2022 poslala otcovi 20 sms správ o maloletom, odpoveďou otca boli vyhrážky, nadávky, bez záujmu o dieťa. Uviedla, že priznanie tohto práva v súdnom rozhodnutí prichádza do úvahy len vtedy, ak sa nevykonáva. Namietala, že súd nezdôvodnil odklon od rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III č. k. 39P/80/2020 a Krajského súdu Bratislava č.k. 11CoP/155/2020, ktorým bol zamietnutý návrh otca na uloženie informačnej povinnosti matke. Otec v rozpore so záujmom maloletého zverejňuje ňou odosielané správy na Facebooku, sprístupňuje ich mnohým osobám, k čomu sa rozprúdia komentáre a tieto živí svojimi negatívnymi prejavmi. Súd prvej inštancie v rozsudku neuviedol, nevysporiadal sa a nevyhodnotil ňou doložené dôkazy, čím došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Súd nezdôvodnil prečo nepostačuje doterajšia forma sms správ a prečo je povinná informovať otca najneskôr 5 dní pred plánovaným pobytom maloletého mimo územia SR o mieste a čase tohto pobytu.

11. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že svojho syna má rád, nikdy ho nezradil, neublížil mu, avšak sedem rokov je mu bránené v kontakte s ním. Tvrdenia matky považoval za nepravdivé, osočujúce, potvrdzujúce jej snahu očierňovať ho a vymazať ako rodiča. Podľa posledného rozhodnutia súdu bol oprávnený stykať sa s maloletým trikrát po tri hodiny v týždni, so synom nemá kontakt, dieťa nemá v izbe hračky od neho, ani žiadnu fotografiu, stal sa pre neho len víkendovým kamarátom. Za nesprávne považoval rozhodnutie, ktorým bolo umožnené matke odovzdať mu maloletého na styk splnomocnenou osobou, pretože návrh na zmenu preberania a odovzdania maloletého vytvára priestor pre ovplyvňovanie maloletého matkou a jej manželom a izolovanie dieťaťa od neho. Rozhodnutím súdu došlo k vytvoreniu konfliktnnej zóny dvoch spoločensky odlišných osôb, čím sa rozvinula kriminalizácia otca a dali sa väčšie práva cudzej osobe k dieťaťu, manželovi matky. Navrhol preto realizovať jeho odovzdávanie v školskom zariadení, aby sa neeskalovalo napätie. Hoci voči tomuto rozhodnutiu súdu podal odvolanie, súd odvolacie konanie zastavil. Namietal, že súd si osobne nepreverenil spôsob preberania a odovzdania maloletého a nezhodol sa s názorom o autentickom vyjadrení maloletého, pretože znalecký posudok bol vypracovaný znalcom po dvoch rokoch psychickej manipulácie dieťaťa. Matka dlhodobo porušuje práva dieťaťa, otca a jeho rodiny, a ak navrhovala zmenu v odovzdaní dieťaťa ňou splnomocnenou osobou, mala toto zabezpečiť. Záujmom matky bolo predlžovať času kým dieťa dospeje, pričom on mal snahou byť so synom, venovať sa mu a rozvíjať jeho potenciál. Mal za to, že dieťa je manipulované a vyjadruje sa v zmysle usmernení osôb, s ktorými žije. Maloletý rezignoval, nevie sa ubrániť manipulátorom, bol dlhodobo vedený proti otcovi a nie je dôvodné, aby trpel, pretože jeho rodičia spolu nežijú a otec nemá k matke kladný vzťah. Odvolanie matky voči výroku o výchovnom opatrení považoval za špekulatívne so zámerom predlžovať konanie. Uviedol, že výchovné opatrenie v rozsahu dvoch hodín absolvuje, avšak nesúhlasil s návrhom matky na uloženie psychologického poradenstva otcovi a s jej argumentáciou o neúspešných mediáciách. Spochybnil mediátorku M. E. G., ktorá navrhla kyvadlovú mediáciu bez konfrontácie klamstiev matky jednotlivo. Jeho návrh na mediáciu u pani E., medzinárodný couch a mediátor z Rady pre práva dieťaťa, matka neakceptovala. Mediátor I. L. ho zastavil bez konfrontácie s klamstvami matky spolu pred treťou osobou. H. E. chcel prípad riešiť v čase, keď konflikt vyeskaloval a dosiahol trestnoprávnu rovinu, kedy ho manžel matky napadol pred maloletým. Právnej zástupkyňi matky sľúbil, že si urobí kurz mediátora, čo splnil a tiež sa snažil zabezpečiť si znalecký posudok na jeho osobu, vyhľadal C. A., avšak nakoniec to považoval za zbytočné. Vyslovil výhrady voči znalcovi PhDr. Karolovi Kleinmannovi, PhD., u ktorého vyplnil testy, priebeh vyšetrenia nahral z dôvodu nedôvery a právnej istoty, čo sa potvrdilo. Maloletého u znalca odmietol stresovať, avšak matka a jej partner vedeli, že dieťa príde zmanipulované. Za nepravdivé, tendenčné a nepoužiteľné považoval tvrdenia ohľadom zapojenia sa matky do projektu terapie hrou. Mal za to, že jeho vyjadrenia uvedené v správe zo dňa 06.09.2021 sú adekvátne situácii, ktorú vyeskaloval štát neschopnosťou odlíšiť pravdu od klamstiev. Popísal a poukázal na videá, z ktorých vidieť, že maloletý vníma situácie a je ovplyvňovaný manželom matky, ktorý ho osočoval a napádal. Vyjadrenia lekárky, že otec správaním poškodzuje vývin maloletého, sú podkladom pre trestné oznámenie za ohováranie, pretože neexistuje dôkaz, že by maloletému škodil. Pokiaľ bubnoval pred domom, lepil plagáty a pod., týmto žiadal len o umožnenie styku so synom. Stotožnil sa s vyjadrením zástupcu Okresnej prokuratúry o potrebe sa pokúsiť o obnovenie vzťahu otec a dieťa. Námietku matky o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku považoval za nedôvodnú. Pokiaľ ide o informovanosť o maloletom, ide o ústavné právo rodiča a nakoľko s matkou nebola možná normálna komunikácia a o maloletom ho neinformovala,

bol nútený podať daný návrh. Má právo podieľať sa na rozhodovaní a zabezpečení zdravotného stavu dieťaťa a byť informovaný o plánovaných vyšetreniach, matka pozná jeho adresu, na ktorú mu môže poslať lekárske správy o maloleťom. Nesúhlasil s informovaním formou sms správ z dôvodu právnej opatrnosti, pretože za sms správy je sťahovaný a má zlé skúsenosti s obštrukčnými správami matky. Zákonný zástupca má právo rozhodovať aj o vycestovaní dieťaťa za hranice a nevidí dôvod, aby bol informovaný o vycestovaní maloletého až následne. V ostatnom zotrval na svojich tvrdeniach.

12. Podaním zo dňa 30.07.2022 otec označil odvolanie matky za ťažko identifikovateľné, obsahujúce opakujúce úvahy. Nesúhlasil s tvrdením, že súd nerozhodol o návrhu na nariadenie výchovného opatrenia otcovi, pričom matka sa nemôže domáhať nariadenia výchovného opatrenia otcovi samostatne. K vyslovenej obave o život a zdravie maloletého uviedol, že v konaní nebol preukázaný žiaden fyzický útok na integritu maloletého a matky. Videá s maloletým predložené matkou vyhodnotil ako vytrhnuté z kontextu, ktoré nemonitorujú, čo sa odohralo pred ich natáčaním a po ňom a akým spôsobom aktéri videa na maloletého pôsobili. Aj zo záverov znalca PhDr. Karola Kleinmanna, PhD. vyplýva, že matka neakceptuje úlohu druhého rodiča. Vníma, že matka neakceptuje jeho názory, nie je ústretová a trvá len na svojich rozhodnutiach. Uviedol, že matkou zasielané informačné správy o maloleťom sú bezobsažné a nepravdivé.

13. Matka vo vyjadrení prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu považovala odvolanie otca za nedôvodné, bez uvedenia konkrétnych okolností, bez návrhu na vykonanie konkrétnych dôkazov. K námietkam k výroku o zákaze priblíženia poukázala na čl. 13 a čl. 23 Ústavy SR, podľa ktorých, že základné práva a slobody sú obmedziteľné na základe zákona a zo stanovených dôvodov pri sledovaní ustanoveného cieľa, základné práva a slobody každého končia tam, kde zasahujú do práv a slobôd iného. Považovala za nevyhnutné prihliadať na správy a odporúčania psychiatricky H. A. B. a závery znalca, ktorí obaja vyšetřili maloletého. Otec v odvolaní k uvedenému výroku neuvádza žiadne relevantné argumenty spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia a úmyselne neuvádza negatívne okolnosti, ktoré spôsobil v rokoch 2017 až 2022, prenasledovanie, obťažovanie, zastráňovanie maloletého, privolanie polície. Z konania otca je zrejmé, že nevie splniť svoj záväzok neobťažovať syna mimo rámec stretnutí, opakovane ignoruje odporúčania a upozornenia odborníkov a psychiatricky na následky jeho konania vo vzťahu k maloleťmu. Psychiatricka varovala, že otec má psychickú poruchu osobnosti a znalec upozorňoval na spôsob pretláčania záujmov otca, na jeho psychické problémy, narcizmus, psychopatiu, depresiu a paranoju. Aj ďalšie incidenty vytvorené otcom preukázali jeho neschopnosť citlivého prístupu k maloleťmu, napr. ukončenie triednej komunikácie, vyjadrenia otca na pojednávaní 07.09.2021, správy CPPPaP zo dňa 30.06.2021 a 06.09.2021, útoky cez Facebook. Vzhľadom na kulmináciu zásahov otca a jeho vedomé konanie považovala za nevyhnutné obmedziť neočakávané strety maloletého s ním. Uviedla, že na posledné stretnutia s otcom maloleť reagoval prudkým zhoršením psychického stavu, vážnymi neurotickými poruchami, akútnym nárastom pomôčovania a je zrejmé, že otec vyhľadáva kontakty s maloleťm, čím mu zhoršuje zdravotný stav. Zákaz priblíženia umožní maloleťmu stabilizáciu liečbou neurotických prejavov, obnovenie jeho psychického zdravia a vytvorenie osobnej psychickej stabilizácie, ktorá by pomalými dlhodobými krokmi mohla smerovať k obnoveniu jeho dôvery k otcovi, ktoré okolnosti sú dané aj po vyhlásení rozsudku. Každý odchod a príchod maloletého z/do domu bol sprevádzaný stresovou situáciou pre dieťa, otec ho sledoval, staval sa do cesty, preto navrhovaná vzdialenosť pre zákaz priblíženia je opodstatnená a sleduje legitímny cieľ a najlepší záujem maloletého. Náhodné stretnutia otca s maloleťm sú pravdepodobné len minimálne a ak by sa preukázali, otec by nebol sankcionovaný. Daný výrok rozsudku nepredstavuje neoprávnený zásah do základných práv a slobôd otca a jeho vydanie je právne správne. Otec v odvolaní uvádza subjektívne pocity, uráža všetkých zainteresovaných a vkladá jej do úst tvrdenia, ktoré znalec, ani matka neuviedli. Otec chodil za maloleťm do nariadenia neodkladného opatrenia zo dňa 27.10.2021 a dopad jeho návštev sa na maloleťom prejavil hlboko negatívne. Za nedôvodné považovala odvolanie voči výrokom o trovách konania, pretože znalecké dokazovanie súd nariadil na návrh kolízneho opatrovníka, za súhlasu zástupcu Okresnej prokuratúry, a na jeho potrebu poukázala aj H. A. B.. Je bežnou praxou súdov, že výdavky na znalecké dokazovanie sa týkajú oboch rodičov. Považovala za irelevantné, že znalec z dôvodu úmrtia nemohol byť vypočutý na pojednávaní, keď znalecký posudok vypracoval riadne a výška odmeny bola určená právoplatným uznesením zo dňa 25.03.2021 č.k. 39P/164/2017-778. Otec žiadal vykonať znalecké dokazovanie, zúčastnil sa ho s obťažami, bol vyšetřený, interakcie otec-syn sa vyhol a zmaril ingerencie ďalších odborníkov. Odvolanie otca voči výroku o uložení informačnej povinnosti obsahuje subjektívne predstavy, ktorými rozširuje požadovaný petit v tejto časti návrhu. Keďže otec neprejavuje záujem o informácie o maloleťom, nie je dôvod ukladať jej preventívne túto

povinnosť. Požadovanie rozsiahlych informácií v zmysle požiadavky otca je prejavom šikanózneho správania. Nesúhlasila s poskytovaním informácií o pobyte maloletého aj na jeden deň pri zahraničnej ceste, nakoľko súhlas rodiča sa vyžaduje len na trvalé opustenie republiky a nie na krátkodobé cesty. Takéto informovanie umožní vyrábanie problémov, keď aj v minulosti bola nahlasovaná nezvestnosť maloletého. Nie je odôvodnené, prečo by mala otcovi poskytovať informácie 5 dní vopred, napr. keď je s maloletým na dovolenke v Chorvátsku alebo na kúpalisku v Hainburgu. Otec má snahu o manipuláciu a nebezpečné prenasledovanie, čo je predmetom vedených trestných konaní voči nemu a podanej obžaloby. Argumenty otca k výroku o uložení výchovného opatrenia nemajú oporu v právnom poriadku. V ostatnom sa pridrižovala svojim vyjadrení.

14. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky zotrval na svojom prednese z pojednávania dňa 03.05.2022 vo vzťahu k výroku, ktorým súd zamietol návrh matky na zákaz styku a zamietol návrh otca na zmenu zverenia. Návrh matky na zákaz styku považoval, vzhľadom na vykonané dokazovanie, za opodstatnený a dôvodný. Mal za zrejmé, že vzťahy medzi rodičmi sa výrazne zhoršili, ale predovšetkým i správanie otca, ktorého svedkom bol maloletý, malo vplyv na jeho zhoršujúci sa zdravotný stav, keď je dlhodobo v starostlivosti detského psychiatra. Stotožnil sa s vyjadrením matky vo vzťahu k návrhu na uloženie výchovného opatrenia otcovi a s odvolaním voči výroku o uložení výchovného opatrenia maloletému a rodičom. S výrokom napadnutého rozsudku o uložení informačnej povinnosti matke súhlasil.

15. Zástupca Okresnej prokuratúry Bratislava III vo vyjadrení k odvolaniu matky a odvolaniu otca navrhol odvolania zamietnuť. Uviedol, že hoci rozsudok nebol v úplnom súlade s jeho návrhom, považuje ho za primeraný a vychádzajúci zo skutkového stavu zisteného v prvoinštančnom konaní rozsiahlym dokazovaním. Uvedomuje si, že zákaz styku otca s dieťaťom je ultimátnym riešením, ktoré môže byť zvolené až v prípade, keď neexistujú žiadne miernejšie prostriedky úpravy styku, ale v čase vydania rozsudku boli okolnosti na vyslovenie zákazu styku s maloletým, dané. Súd prvej inštancie síce rozsudkom nariadil výchovné opatrenie, ktorého výsledok už nemôže v konaní preskúmať a tomu zodpovedajúc meritórne rozhodnúť, avšak vzhľadom na charakter výchovného opatrenia, tento postup možno akceptovať. V prípade, ak prostredníctvom výchovného opatrenia dôjde k zmene okolností odôvodňujúcich zákaz styku otca s dieťaťom, je možné riešiť úpravu styku novým návrhom.

16. V podaní zo dňa 26.09.2022 matka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu zdôraznila, že kolízny opatrovník sa stotožnil s jej odvolaním a v konaní navrhoval zákaz styku otca s maloletým. Nesúhlasila s vyjadrením zástupcu Okresnej prokuratúry, pretože nariadené výchovné opatrenie nie je opatrením zameraným na zlepšenie rodičovských schopností otca a Úsmev ako dar nepozná rodinu a osobitosť jej situácie. Za nesprávne považovala odporúčanie možnosti podať nový návrh v prípade, ak asistovaný styk nebude fungovať. Vyjadrenia a ďalšie dôkazy potvrdzujú správanie a osobnosť otca, nedôvodnosť a nezmyselnosť jeho konania, nedôvodné telefonáty na linku záchrany a oznamovanie o týraní maloletého. Otec sa vyjadruje vulgárne, hanlivo, s dešpektom k nej a ku všetkým zúčastneným osobám, napr. používa výrazy ako „blbec, idiot, psychopátka, hysterická žena, pôjde do basy, dajte mu zvieraciú kazajku, sviňa“ a pod., alebo výrazy o nekompetentnosti odborníkov, resp. potvrdzuje, že neuznáva matku ako rodiča. Za podstatné považovala okolnosti, na ktoré poukazoval kolízny opatrovník týkajúce sa zistenia skutočného stavu veci najmä s ohľadom na osobnosť otca a jeho schopnosť realizovať styk s maloletým bez toho, aby mu spôsobil ujmu. Okolnosť, že doposiaľ nedošlo k fyzickému útoku na maloletého, nezmenšuje riziko vyhrážok zo strany otca a nebezpečenstvo pre maloletého a ani negatívny dopad na maloletého, ktorý konanie otca a dešpekt voči matke psychicky zle vníma. Na otca podala trestné oznámenie kvôli sms komunikácii, ktorú vec prejednáva Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/151/2017 (prečin nebezpečného prenasledovania). V ostatnom zotrvala na svojich vyjadreniach.

17. V podaní zo dňa 15.12.2022 matka prostredníctvom zvolenej právneho zástupcu uviedla, že otec v správaní pokračuje, zverejňuje na Facebooku aj citlivé údaje o maloletom, ktorý postup je neprijateľný s poukazom na ochranu osobných údajov, osobnosti maloletého a jeho záujmov. Uvedené preukazuje, že otec nevie alebo nedokáže z psychologickej, resp. psychiatrickej stránky veci ovládať správanie alebo tieto úkony vykonáva cielene, zámerne s úmyslom škodiť. Obe alternatívy sú pre maloletého nebezpečné a je v rozpore s jeho záujmami, aby sa za daných okolností realizoval styk. V podaní zo dňa 18.01.2023 a 21.07.2023 upozornila na pokračujúce výhrážné, vulgárne, znevažujúce správanie otca (s obsahom správ napr. „kurva, si suka, .. tento rok A. zistí, ako ste mu vy potkani škodili, ... ste diabli v ľudskej koži

a aj tak dopadnete, ...kurvy, keď vy ste mu to spôsobili a hádzate vinu inam, chorí ľudia, A. si vezmem tento rok a vy budete pykať za zlo, čo ste spáchali, .. páľte do pekla, vy háved' satanská, ... daj mi syna a máte vaša rodiny, upsvar, pseudoodborníci pokoj, inak bude u každého rachot, ... skapete, zničili ste zdravé dieťa, satan, ... sám A. vás čoskoro opluje, alebo vás žiaľ podreže, prídem sa na vás pozrieť, špiny, aj s kamerami, ... zbierate si na pruser, pripravil som vám ho,... syna si zoberiem, bodka, upozornil som ťa včas, či budeš s ďalšími deťmi, ...určím ja B. noty, kde, kedy mi ho dáš na zdravý život! Aby som vás nemusel pozabíjať, ja určím, ak sa budete brániť, zomriete, ... ty pochva, buď mi dáš nášho syna do jeho 9. narodenín, alebo vás vyhladím z povrchu zemskeho, chápeme, ...domnievam sa, že skapeš, vražda je len jeden z prostriedkov spravodlivosti, ...Ctihodný občan zvažuj, ja nemám čo stratiť, všetci už majú noty..., syn ťa zabije, ak zistí pravdu, .. mail je spôsob komunikácie prikázaný súdom, vyšetrovateľ v kópii poručenskú mafiu máme zmapovanú, skapete vy špiny“, ...“ty si majiteľka dieťaťa, pochva bez citu, len v tom pokračujete strašiť A. mnou, vy špiny, idete proti prírode a zaniknete za nepokoru,... čo ste za morálnu žumpu, ... skapete jak potkany A., ... ste diabli v ľudskej koži, ... špiny egoistické, ... čoskoro skapete ako rod, ty pochva“). Otec, napriek prebiehajúcim trestným stíhaniam voči nemu a zákazu priblíženia, neutlmil aktivity vyvolávajúce konflikty, čo sa negatívne prenáša na maloletého, sťažuje a znemožňuje hľadať možnosti ich zblíženia, navrátenie ich vzťahu, odstránenie strachu maloletého z otca. Poukázala na pripojenú obžalobu Okresnej prokuratúry Bratislava III (č. 3Pv 289/21/1103-46) zo dňa 14.06.2023 na obvineného-otca pre prečin nebezpečného prenasledovania matky v období od 09.06.2016 do 14.10.2021. Uviedla, že v rámci druhého trestného konania sa otec v prípravnom konaní odmietol dostaviť k znalcovi z odboru psychológia (nariadené znalecké dokazovanie uznesením OR PZ BA III č. ORP-311/NMV-B3-2022 z 30.05.2022 a emailová komunikácia znalca Michala Chovanca z 09.07.2022). Mala za zrejmé, že otec sa vyhýba odbornému psychologickému vyšetreniu jeho osoby a osobnosti. Podaním zo dňa 07.02.2024 poukázala na reakcie otca na ňou zasielané informačné správy. K podaniu pripojila ďalšie množstvo statusov otca zo sociálnych sietí, správy o informovaní o maloleťom, hrubé, vulgárne a vyhrážajúce komentáre otca (napr. „...zlá hra, už žiaľ navždy a váš čas obmedzený, sami ste si namiešali kurevstvo, ..., slučka sa zaťahuje, žiaľ pre vás fatálne následky, ... budem sa pýtať, čo ste mu šrotovali do mozgu a poviem mu, že to skončí čoskoro, páľte do pekla, vy háved' satanská, žiadam ťa, zablokuj si ma, sms, nasieraš ma a máš písať o malom maily, serieš na súd, skapete ako špina ľudstva, ... ste mentálni chudáci, ukradli ste A. detstvo, len toľko zla dostanete, koľko ste na ňom spôsobili, boží súd má iné pravidlá ako hlupaňa N. ...., A. snáď bude zhovievavý, nepodreže vás, aj keď si myslím opak“).

18. Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 15CoP/42/2023-1626 zo dňa 14.02.2024 potvrdil (výrok I.) rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh matky na zákaz styku otca s maloletým A. B., nar. XX.XX.XXXX, vo výroku, ktorým obmedzil styk otca s maloletým, vo výroku, ktorým priznal štátu proti otcovi náhradu trov konania a vo výroku, ktorým uložil otcovi povinnosť zaplatiť štátu trovy konania vo výške 961,44 eur. II. Výrok, ktorým súd uložil matke informačnú povinnosť zmenil tak, že matka je povinná informovať otca o maloleťom na emailovej adrese otca vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, najmä o zdravotnom stave maloletého, jeho školskej a mimoškolskej činnosti a najneskôr 5 dní pred plánovaným pobytom maloletého mimo územia Slovenskej republiky v trvaní viac ako 5 dní o mieste a čase tohto pobytu maloletého. III. Vo výrokoch, ktorými súd uložil rodičom a maloleťmu dieťaťu výchovné opatrenie a otcovi zakázal približovať sa k bytovému domu, v ktorom je miesto bydliska maloletého na vzdialenosť menej ako 300 metrov a približovať sa k maloleťmu na vzdialenosť menej ako 300 metrov, s výnimkou styku otca s maloletým v zariadení Spoločnosť priateľov detí z Detských domovov Úsmev ako dar, o.z. rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 15CoP/42/2023-1626 zo dňa 14.02.2024 podala dňa 12.05.2024 dovolanie matka.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 8CdoR/10/2024 zo dňa 25.09.2024 rozhodol o dovolaní podanom matkou proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 14.02.2024 sp. zn. 15CoP/42/2023 tak, že v potvrdzujúcom výroku o zamietnutí návrhu matky na zákaz styku otca s maloletým A. B., nar. XX.XX.XXXX, vo výroku o obmedzení styku otca s maloletým a v zmenenom výroku o uložení informačnej povinnosti matke zrušil a vec v rozsahu zrušenia mu vrátil na ďalšie konanie a dovolanie matky odmietol. Za podstatné a relevantné uplatnené považoval argumenty dovolateľky týkajúce sa náležitého (ne)posúdenia najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, ktorého sa konanie týka v kontexte posúdenia zachovania práva rodiča na styk s maloletým. Hodnotenie záverov

jednotlivých dôkazov, najmä odborníkov z CPPPaP, znalca z odboru psychológie, psychiatrie vo vzťahu k hodnoteniu správaniu sa otca, nepovažoval za dostatočné, presvedčivé a spĺňajúce náležitosti riadneho odôvodnenia. Uviedol, že z doposiaľ vykonaného dokazovania a zisteného skutočného stavu veci nevyplýva, že by k zmene vyhrotenej situácie medzi rodičmi, najmä k zmene k správania a konania otca došlo. Uviedol, že závery odvolacieho súdu týkajúce sa hodnotenia správania otca ako nevhodné, neprimerané, neštandardné či obťažujúce, nemožno považovať vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa za dostatočné, pokiaľ nezodpovedajú zistenému skutočnému stavu, nezohľadňujú výsledky vykonaného dokazovania, stanovisko kolízneho opatrovníka, Okresnej prokuratúry Bratislava III, ale najmä najlepším záujem maloletého dieťaťa. Posúdil ako dôvodnú námietku dovolateľky o nevyhodnotení všetkých dôkazov a namietané vyhodnotenie predložených textových správ, ktorými informovala otca o maloleťom, vrátane jeho reakcie na zvolenú komunikáciu s matkou, s ktorou sa odvolací súd nevysporiadal, napriek tomu, že ich obsah zo strany otca presahuje rámec slušnosti, vhodnosti a primeranosti. Namietaný stanovený rozsah informačnej povinnosti matkou nepovažoval za opodstatnený, nakoľko odvolací súd rozhodol na základe návrhu otca, ktorý sa uloženia informačnej povinnosti matke domáhal. Uvedenie rozsahu uloženej informačnej povinnosti matke aj informovanie o školskej a mimoškolskej činnosti maloletého, o frekvencii a určení formy informovania nepredstavuje rozhodnutie nad rámec návrhu na začatie konania v konaní, ktoré možno začať i bez návrhu. Dovolanie proti výroku o zrušení a vrátení veci súdu prvej inštancie (výrok III. napadnutého rozhodnutia) odmietol (§ 447 písm. c) CSP). Odvolaciemu súdu uložil opätovne vec prejednať a rozhodnúť o podanom odvolaní matky. Vzhľadom na odstup času a rozhodné skutkové okolnosti nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci samej, s poukazom na čl. 6 a čl. 5 Základných princípov CMP, odporučil doplniť dokazovanie vykonaním pohovoru s maloleťom, vyžiadanim si správy o jeho aktuálnom zdravotnom stave od H. A. B. pre účely zistenia skutočného stavu veci a najmä zabezpečenia spravodlivej rovnováhy medzi záujmom maloletého dieťaťa a jeho rodičmi. Uviedol, že pri rozhodovaní je potrebné zohľadniť do úvahy prichádzajúce špecifiká danej veci a z týchto skutočností vyabstrahovať, čo je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa (rozsudok ESLP vo veci Olsson proti Švédsku, č. 10465/83; II. ÚS 662/2014) s tým, že vysloveným právnym názorom vyplývajúcim z tohto uznesenia je odvolací súd viazaný. Odvolaciemu súdu uložil povinnosť rozhodnúť v novom rozhodnutí vo veci samej aj o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 1 a 3 CSP).

21. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. B3-39P/164/2017-1854 zo dňa 31.05.2024 zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 03.05.2022 č.k. 39P/164/2017-1163 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 14.02.2024 sp. zn. 15CoP/42/2023 v časti označenia zariadenia na realizáciu stretávania sa otca s maloleťom tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloleťom A. B., nar. XX.XX.XXXX v priestoroch Centra pre deti a rodiny Bratislava - Učiteľská, Učiteľská 42, Bratislava (ďalej len „CDR Učiteľská“) za asistencie odborného pracovníka CDR Učiteľská každý párný kalendárny týždeň vo štvrtok od 15.00 hod. do 16.00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň v piatok od 15.00 hod. do 17.00 hod. Matke uložil povinnosť maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a v určenom termíne ho odovzdať v priestoroch CDR Učiteľská odbornému pracovníkovi tohto zariadenia, kde si ho po skončení styku prevezme. Konanie o uloženie výchovného opatrenia rodičom a maloleťom za účelom poskytnutia odbornej psychologickéj podpory matke, otcovi a maloleťom pre úspešnú realizáciu asistovaných stretnutí otca s maloleťom zastavil. Návrhy matky na uloženie výchovného opatrenia otcovi a uloženie zákazu otcovi približovať sa k maloleťom a k bytovému domu, v ktorom je miesto bydliska maloletého, zamietol. Určil vykonateľnosť prvého výroku rozsudku o zmene zariadenia na realizáciu styku otca s maloleťom dorúčením. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

22. Vec právne posúdil podľa čl. 5, § 24 ods. 1 až 5, § 25 ods. 1 až 4, § 26, § 36 ods. 1, § 37 ods. 1, 2 písm. a/ až d/ Zákona o rodine, § 2 ods. 1 a 2, § 23 ods. 3, § 121 CMP, § 233, § 391 ods. 2 a 3 CSP, § 11, § 13 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie bola predmetom konania zmena zariadenia na realizáciu asistovaného styku (konanie začaté ex off) určeného rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 03.05.2022 č.k. 39P/164/2017-1163 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 14.02.2024 č.k. 15CoP/42/2023-1626; rozhodnutie o uložení výchovného opatrenia rodičom a maloleťom za účelom poskytnutia odbornej psychologickéj podpory matke, otcovi a maloleťom pre úspešnú realizáciu asistovaných stretnutí otca s maloleťom; návrh matky na uloženie výchovného opatrenia otcovi a zákazu otcovi približovať sa k maloleťom a k bytovému domu, v ktorom je miesto bydliska maloletého, vrátane vstupu do bytového domu. Nevyhovelo návrhom na doplnenie dokazovania vypočutím zástupcu CDR Učiteľská; znaleckým dokazovaním znalcom z oblasti psychológie a psychiatrie; zdravotnou dokumentáciou otca; podkladmi z trestných

konaní vedených proti otcovi; vypočutím zástupcov CPPPaP v Bratislave a H. A. B., považujúc ich za nedôvodné, ktoré by viedli k predĺžovaniu konania. Uzavrel, že vykonané dokazovanie je dostatočným podkladom pre rozhodnutie, na základe dostatočne zisteného skutočného stavu veci ku dňu rozhodnutia súdu poukazujúc na predmet konania a potrebu v záujme maloletého zastabilizovať situáciu na jeho strane. Prihliadol na preukázanú skutočnosť, že vzťah rodičov maloletého sa nezlepšil, nestretávajú sa, ohľadom maloletého nekomunikujú, matka otcovi poslať emailom správy o maloletom, medzi rodičmi nedošlo k uzavretiu rodičovskej dohody, otec sa s maloletým nestretáva a neporušuje zákaz priblíženia sa k maloletému a k bytovému domu, v ktorom je miesto jeho bydliska. Konštatoval, že právoplatným súdnym rozhodnutím upravený asistovaný styk otca s maloletým v zariadení Úsmev ako dar, o.z. sa nemôže realizovať, nakoľko medzičasom zanikla akreditácia spoločnosti na vykonávanie asistovaného styku rodiča s dieťaťom. Mal preukázané, že CDR Učiteľská je ako štátne zariadenie oprávnené a môže vykonávať asistovaný styk rodiča s maloletým dieťaťom v prítomnosti odborného pracovníka zariadenia. Zohľadnil, že žiaden z rodičov nemá diagnostikovanú duševnú poruchu a maloletý nie je, podľa vyjadrenia matky, v aktívnej starostlivosti psychológa ani psychiatra, nenavštevuje psychológa v CPPPaP v Bratislave, ani iného psychológa, dané centrum naposledy predložilo správy v roku 2021, v danom roku tiež naposledy vyšetrovala maloletého psychiatricka H. A. B.. Za účelové vyhodnotil konanie matky, ktorá s maloletým navštívila CPPPaP v Bratislave a H. A. B. len po doručení rozsudku odvolacieho súdu a pred nariadeným pojednávaním vo veci. Vzal do úvahy, že styk maloletého s otcom je upravený právoplatným rozhodnutím v určenom zariadení v prítomnosti odborného pracovníka, ktorý bude vedieť usmerniť otca aj maloletého. Prihliadol na vyjadrenie matky na pojednávaní dňa 14.05.2024, že maloletý nemal dohodnuté ďalšie stretnutie v CPPPaP v Bratislave a ani u psychiatricky. Nakoľko vznikla potreba zmeny zariadenia určeného na výkon asistovaného styku otca s maloletým upraveného právoplatným rozsudkom súdu, rozhodol o zmene zariadenia. S poukazom na potrebu realizovať stretnutia, vyslovil predbežnú vykonateľnosť rozsudku v tejto časti z dôvodu, že inak by hrozilo maloletému a otcovi nebezpečenstvo ujmy, spočívajúce v oddialení stretnutí o ďalšiu dobu do právoplatnosti rozhodnutia. Konanie o uloženie výchovného opatrenia rodičom za účelom poskytnutia odbornej psychologickkej podpory pre úspešnú realizáciu asistovaných stretnutí otca s maloletým zastavil, keďže toto konanie začal bez návrhu. Poukázal na názor odvolacieho súdu, že realizácia styku bude prebiehať za asistencie pracovníka určeného zariadenia, ktorý bude odborne zdatný a usmerní priebeh stretnutia tak, aby sa realizovalo v prvom rade v záujme dieťaťa a v pokojnej atmosfére. Návrh matky na uloženie výchovného opatrenia otcovi zamietol, pretože takéto opatrenie predpokladalo účasť otca, matky a maloletého a usmernenie všetkých ohľadom správania sa, a to za účelom zlepšenia rodičovskej komunikácie, akceptácie druhého rodiča, rodičovských zručností oboch rodičov ohľadom komunikácie s maloletým a za účelom zlepšenia vzťahu otca s maloletým. Návrh matky na uloženie zákazu otcovi približovať sa k maloletému a k bytovému domu, kde je bydlisko maloletého, zamietol prihliadajúc na to, že v konaní bolo preukázané a rodičmi potvrdené, že otec rešpektuje uložené zákazy nariadené neodkladným opatrením. Zohľadnil, že od nariadenia neodkladného opatrenia uplynula dlhšia doba a súd rozhodol rozsudkom o asistovanom styku. Uviedol, že je v záujme otca dodržiavať určené termíny stretnutí, ktoré sa budú realizovať v priestoroch zariadenia, a ak by v budúcnosti nad rámec určených stykov maloletého kontaktoval proti jeho vôli inak a na iných miestach, a vznikla by v záujme maloletého potreba neodkladnej úpravy pomerov, opätovne je možné podať na súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

23. Proti rozsudku súdu prvej inštancie č.k. B3-39P/164/2017-1854 zo dňa 31.05.2024 podala odvolanie matka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu navrhujúc napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie. Alternatívne navrhla napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd nariadi otcovi výchovné opatrenie v zmysle jej návrhu a otcovi zakáže približovať sa k bytovému domu, v ktorom je miesto bydliska maloletého na vzdialenosť menej ako 300 m a približovať sa k maloletému na vzdialenosť menej ako 300 m s výnimkou asistovaného styku otca s maloletým v určenom zariadení. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/,g/, h/ CSP a § 62 ods. 1 CMP. Namietala rýchly postup súdu prvej inštancie, ktorý po prevzatí veci z odvolacieho súdu nariadil termín pojednávania, nevykonal nové dôkazy, nevykonal a neposúdil listinné dôkazy založené v spise, ktorý nedostatok sa prejavil v znení rozsudku, v ktorom len citoval nové dôkazy a navrhované dôkazy zamietol zo všeobecných dôvodov. Vady spôsobené v konaní a rozhodnutí sú odvolacími dôvodmi, ktoré smerujú k zrušeniu rozhodnutia a k jeho nevykonateľnosti. Namietala zmatečnosť rozsudku, ktorý obsahuje citácie pôvodného rozsudku zo dňa 03.05.2022 vrátane častí, ktoré aj odvolací súd vyhodnotil ako skutkovo a právne nesprávne posúdené. Namietala, že súd prvej inštancie vydal dva výroky o výchovných opatreniach a rozhodol o zastavení konania

o uloženie výchovného opatrenia rodičom a maloletému pri asistovanom styku podľa § 23 ods. 3 CSP, ktoré nebolo uznesením začaté. Postupom súdu došlo k zaťaženiu rozhodnutia vo výroku II., ktorý je nesprávny a navrhla ho zrušiť. Vo vzťahu k výroku o obmedzení styku otca s maloletým v celom rozsahu zotrvala na odvolacích dôvodoch uvedených v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 39P/164/2017-1163 zo dňa 03.05.2022. Poukázala na správu ÚPSVaR zo dňa 11.03.2019, neúspešné mediácie u I. L., I. G. a H. E. z dôvodov na strane otca, na vyjadrenie H. E. (zastrašujúci email od otca), na neúspešné znalecké dokazovanie znalcom PhDr. Karolom Kleinmannom, PhD., na správy CPPPaP z 30.06.2021 a 06.09.2021 potvrdzujúce nevhodnosť kontaktu otca s maloletým, vyslovenú obavu odborníkov o psychické zdravie maloletého, na vyjadrenie psychológa C. J. B.. Poukázala na nečinnosť otca a jeho nevládu navštevovať psychológa a dať si vypracovať psychologický posudok. Dala do pozornosti odporúčania H. A. B., ďalších odborníkov, C. J. B., CPPPaP a kolíznych pracovníkov, aby otec absolvoval psychologickú pomoc. Zdôraznila, že odborníci konštatovali, že dlhodobý odpor maloletého k otcovi, strach, obava, odmietanie, sú založené na nevhodnom prístupe otca k nemu, matke a jej rodine, ktorý nie je možné zmeniť asistovaným stykom, ale zmenou otca a jeho prístupu. Uviedla, že otec nedokázal pri výsluchu dňa 31.05.2024 vysvetliť svoje konanie, jeho odpovede nasvedčujú cieľavedomému konaniu, neschopnosti zmeniť správanie a spolupracovať. Otec ani po doporučení prvoinštančného a odvolacieho súdu v negatívnych prejavoch neprestal, zasahuje nevhodným spôsobom do výchovy maloletého, vystavuje ho stresovým a nestabilným situáciám, čím umocnil jeho nezáujem o stretnutia s ním. Poukázala na závery znalca PhDr. Karola Kleinmanna, PhD. hodnotiace osobu otca a vzťah maloletého k otcovi, na vyjadrenie psychiatricky H. A. B., na prebiehajúce trestné konania voči nemu. Identicky odôvodnila odvolanie aj vo vzťahu k realizácii asistovaného styku v CDR Učiteľská. Namietala, že súd ponecháva absolvovanie psychologického poradenstva na otcovi súc si vedomý, že ho potrebuje, ale nie je ochotný sa mu podrobiť. Nesúhlasila so zamietnutím návrhu na nariadenie výchovného opatrenia otcovi, pretože preukázala, že otec pokračuje vo svojom správaní a jeho narušený postoj k matke má negatívny dopad na vývoj maloletého. Zdôraznila, že žiaden z odborníkov neudával problémy pri komunikácii, či riešení vecí z jej strane, preto ukladanie rovnakých opatrení otcovi a matke nemá opodstatnenie. Určené výchovné opatrenie nie je možné realizovať, keďže CDR Učiteľská nie je psychiatrickým pracoviskom, nemôže vykonávať dozor nad osobou s predpokladom duševnej poruchy a ochranu maloletého pred takouto osobou. Pôsobenie psychológa centra pri asistovanom styku nedáva priestor pre školenia a poradenstvo otcovi, ktoré nemôže byť prezentované pred maloletým, aj vzhľadom na prístup otca, ktorý neuznáva iný názor, čo vedie k napätiu a hádkam. Podľa jej mienky treba skúmať, či má určené zariadenie materiálne a odborné personálne zabezpečenie, vrátane práce s pacientami s duševnou poruchou. Z uvedeného dôvodu navrhla zabezpečiť výsluch zástupcu zariadenia. Rozhodnutie o asistovanom styku pri dôvodnom podozrení na možnú duševnú poruchu otca a pri odporúčaní odborníkov považovala za nesprávne a predčasné. Namietala, že súd nevyhodnocoval označené neprípustné správanie otca aj odvolacím súdom, aj správou CPPPaP z roku 2021 a nezohľadnil ani vykonané dôkazy. Nesúhlasila so zamietnutím návrhu na uloženie zákazu otcovi približovať sa k maloletému s poukazom na skutkové okolnosti, situáciu v rodine, správanie otca k maloletému, úkony úradných inštitúcií smerujúce k otcovi na ochranu zdravotného stavu maloletého, na psychiatrickú diagnózu maloletého, priebeh výchovného opatrenia v CDR a jeho výsledky a odporúčania. Hmotnoprávny základ pre uloženie zákazu priblíženia sa otcovi možno vyvodiť aj z ust. § 25 ods. 3 Zákona o rodine a § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. V konaní bolo ustálené, že správanie otca bolo neštandardné, neprimerané, nekorektné, obťažujúce, bolo dôvodom zmeny postoja maloletého k nemu a nerealizovania styku. Správanie otca bolo riešené zásahmi súdov, nariadením neodkladného opatrenia (zákaz priblíženia) a v trestnoprávnej rovine. Nestotožnila sa s názorom, že otec od nevhodného správania upustil, hoci prestal chodiť pred bydlisko maloletého a vykonávať nekorektné výjavy, avšak nie z vnútorného presvedčenia, ale na základe súdneho zásahu a sankcie trestného stíhania. Napriek upozorneniu súdom po vyhlásení rozsudku dňa 03.05.2022 otec pokračoval vo zverejňovaní správ o maloletom, zasielaní správ jej a jej rodine a zverejňuje na sociálnych sieťach vulgárne správy, nadávky, vyhrážky a želania smrti, čím aj podľa odvolacieho súdu sťažuje vývoj rodinnej situácie. CPPPaP a H. A. B. nedoporučovali ani náhodný, či samovoľný kontakt otca s maloletým, pretože by priniesol zhoršenie jeho psychického stavu, ohrozenie zdravia a ďalšiu dekompenzáciu. Argumentácia otca, že pri zákaze styku bude obmedzený v pohybe a nemôže predpokladať, či sa náhodne s maloletým nestretne, nasvedčuje popisu ako by mohlo dôjsť k stretnutiu. Týmto otec prezentoval, že chce chodiť na dané miesta a svoju prítomnosť bude zdôvodňovať ústavným právom na pohyb, avšak reálne pôjde o šikanu a poškodzovanie zdravia maloletého. Mala za to, že hodnotením existujúcich dôkazov možno prijať záver o dôvodnosti zákazu priblíženia. Poukázala na reakciu dieťaťa po obdržaní rozsudku odvolacieho súdu, ktorá informácia

pre neho znamenala vážny zásah, vyžadoval psychologickú pomoc, absolvoval v CPPPaP sedenia s psychológom, ktoré poznatky sú zhrnuté v správe zo dňa 30.04.2024 (prejavy dieťaťa, tras, slzy v očiach, zrýchlené dýchanie pri téme otec, pomenovanie strachu byť vonku v električke, opätovné objavenie sa sekundárne enurézy v noci). CPPPaP vyslovilo zásadný nesúhlas realizovať asistovaný styk z obavy, že môže dôjsť k závažným a stresovým reakciám vedúcim k závažnému disharmonickému vývinu osobnosti maloletého. Na základe enurézy maloletého navštívila detskú psychiatričku, ktorá neodporúčala styk s otcom a odporučila vypočuť maloletého súdom, na ktoré dôkazy súd nereflektoval a nevyhodnocoval ich. Odborníkov nenavštívila po rozhodnutí odvolacieho súdu účelovo a dôvod návštevy CPPPaP a psychiatričky (záujem pripraviť syna na asistovaný styk, vzhľadom na extrémne negatívnu reakciu na rozhodnutie súdu) vysvetlila. Dôvodnosť návrhu na zákaz priblíženia preukazovala aj správa CPPPaP, podľa ktorej maloletý prejavoval pokrok k lepšiemu, najmä v oblasti vlastnej sebadôvery a pri nastolení problematiky biologického otca došlo k závažnej zmene - efekt traumatického trasu. Súd nevyhodnotil vyjadrenie CPPPaP a rozhodol v príkrom rozpore s ním. Daná správa definuje nebezpečenstvo maloletého v prípade stretu s otcom bez prítomnosti odborníkov, nebezpečenstvo straty sebadôvery, keď maloletý bude mať prirodzenú obavu, že otec sa môže kedykoľvek objaviť v okolí domu, ktorými okolnosťami sa súd nezaoberal, neuviedol ich, nevyhodnotil a neodôvodnil. Zákaz priblíženia považovala za dôvodný, vzhľadom na existenciu psychickej poruchy u maloletého vyvolanej správaním otca, ktorá nie je zdravotne riešená do takej miery, aby mohol absolvovať osobný styk s otcom, existenciu neustáleho negatívneho správania otca, ktoré bolo spúšťačom a udržiava dekompenzáciu maloletého, dôvodnú pravdepodobnosť duševnej poruchy otca a existenciu názorov odborníkov. Dôvodnosť tohto zákazu preukazuje aj skutočnosť, že otec sa opakovane zdržiaval napr. pri ceste vedúcej k bytovému domu, sledoval pohyb členov jej rodiny, filmoval si ich a stresoval maloletého. Predmetné obmedzenie je primerané a nepredstavuje taký zásah do slobody pohybu otca, ktorý sa môže pohybovať kdekoľvek inde. Ak by došlo k náhodnému stretnutiu otca s maloletým, tomuto sa dá predchádzať napr. informovaním matkou otca poslaním sms správy. Nesúhlasila s určením predbežnej vykonateľnosti prvého výroku napadnutého rozsudku, ktorý v tejto časti neobsahuje náležité odôvodnenie vo vzťahu k § 233 CSP, a nevyplývajú z neho dôvody aká hrozba nebezpečenstva ťažko nahraditeľnej ujmy vznikla, je odôvodnený len všeobecne. Namietala konštatovanie súdu, že rodičia nemajú diagnostikovanú duševnú poruchu, keď nie je zrejmé, z akých dôkazov vyvodil tento skutkový záver. V konaní bolo preukázané, že otec nevie alebo nedokáže po psychologickú, resp. psychiatrickú povahu stránky veci, ovládať svoje konanie. Nesúhlasila s konštatovaním, že otec netrpí duševnou poruchou, pretože súd v tomto smere nevykonával dokazovanie. Súd sa nezaoberal skutočnosťou, že maloletý je v starostlivosti psychológov CPPPaP, neuviedol ju a ani nevyhodnotil. Súdu vytýkala, že neodôvodnil prečo neurčil asistovaný styk v CPPPaP, ktoré dlhodobo pracuje s maloletým a ku ktorému má dôveru. Skutočnosť, že pri vyšetrení u H. A. B. dňa 09.05.2024 nebol stanovený ďalší termín kontroly neznamená, že dieťa nie je v starostlivosti detského psychiatra, pretože termíny sú stanovované podľa aktuálnej potreby a stav maloletého nie je ustálený. Navrhla vypočuť pracovníkov CPPPaP, zástupcu CDR, H. A. B., vykonať znalecké dokazovanie a vyšetrenie otca znalcom z odboru psychiatrie a psychológie, vyžiadať zdravotnú dokumentáciu otca, zabezpečiť vyjadrenie všeobecného lekára otca a príslušných špecialistov, vykonať dokazovanie ohľadom ďalších dvoch trestných konaní vedených voči otcovi (nebezpečné prenasledovanie), ku ktorým sa súd nevyjadril a dokazovanie nevykonával. Namietala nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP a nevyhodnotenie listinných dôkazov uvedených v častiach 6 až 12 rozsudku. Poukázala na množstvo dokumentácie preukazujúcej hanlivé a výhražné správanie otca voči nej a jej rodine, ktoré otec šíri verejne na sociálnych sieťach, s ktorými dôkazmi sa súd nevysporiadal, neuviedol ich v rozsudku, nezdôvodnil a nevysporiadal sa s jej právnou argumentáciou a procesnou obranou.

24. Zástupca Okresnej prokuratúry Bratislava III vo vyjadrení k odvolaniu matky súhlasil s námietkami k výroku, ktorým súd zamietol návrh na uloženie výchovného opatrenia. V tejto časti navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a otcovi uložiť výchovné opatrenie povinnosťou podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu minimálne v rozsahu 20 dní. Odvolanie matky voči výroku, ktorým súd zamietol návrh na zákaz priblíženia považoval za nedôvodné. Poukázal na to, že uloženie zákazu priblíženia nie je prostriedkom ochrany práv aplikovateľné v zmysle § 24, § 25 a § 36 Zákona o rodine a ani v zmysle § 11, § 13 Občianskeho zákonníka, pretože matkou požadovaný výrok rozhodnutia má charakter trvalého obmedzenia otca, čo nezodpovedá ústavným princípom ochrany pohybu a pobytu podľa čl. 23 Ústavy SR. Zákaz priblíženia sa k inému je v systéme právnej úpravy spojený s ochranou psychického a fyzického zdravia oprávneného a jeho využitie prichádza do úvahy v prípade potreby zasiahnuť a chrániť dotknutý subjekt pred útočníkom. Tomu zodpovedá režim neodkladných opatrení

podľa § 325 ods. 2 písm. e/, f/, h/ CSP, vykázanie zo spoločného obydli a zákaz priblíženia podľa § 27a ods. 1 a ods. 2 zák. č. 171/1993 z.z. o policajnom zbore v platnom znení alebo má povahu trestnej sankcie v prípade, ak postihované konanie napĺňalo znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Trestného zákona. Ustanovenie § 25 ods. 3 Zákona o rodine upravuje režim zákazu styku v rodinnoprávnych vzťahoch, ktoré nie je možné zamieňať, či nahrádzať uložením zákazu priblíženia. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.06.2023 č.k. 9Co 27/2022, ktorý v obdobnej veci konštatoval nemožnosť uloženia zákazu priblíženia sa k inému ako nároku požadovanému z titulu práva na ochranu osobnosti.

25. Otec sa k odvolaniu matky proti rozsudku súdu prvej inštancie č.k. B3-39P/164/2017-1854 zo dňa 31.5.2024 nevyjadril.

26. Podaním zo dňa 02.08.2024 kolízny opatrovník poukázal na odpoveď CDR Bratislava Učiteľská v súvislosti s uloženým výchovným opatrením a súdu dal na zváženie uloženie výchovného opatrenia maloletému na zabezpečenie potrebnej psychologickkej pomoci ako podporný mechanizmus pre realizáciu nariadeného styku s otcom.

27. Podaním zo dňa 30.08.2024 matka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu upozornila na nesprávny postup súdu, ktorý v priebehu dovolacieho konania vo veci pojednával, dňa 31.05.2024 vyhlásil ďalší rozsudok, čím zaťažil svoje rozhodnutie vadami. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie. Stotožnila sa s vyjadrením Okresnej prokuratúry Bratislava III len v časti uloženia výchovného opatrenia otcovi. Nesúhlasila s názorom k výroku, ktorým súd zamietol návrh na uloženie zákazu priblíženia, nakoľko o tomto zákaze bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Bratislava III č.k. 39P/164/2017 a skončením konania vo veci samej, zanikla účinnosť neodkladného opatrenia bez ohľadu na to, aké skutkové okolnosti sú v danom čase a či otec naďalej zasahuje do integrity dotknutej osoby. V takom prípade by súdy nemohli skúmať, posudzovať a vyhodnocovať aké sú skutkové okolnosti prípadu, aký je prístup otca k maloletému, ale by muselo neodkladné opatrenie zaniknúť skončením konania vo veci samej a to aj vtedy, keby prístup otca k maloletému bol stále negatívny, šikanózný, spôsobujúci mu psychickú traumu a psychické ochorenie. Takýto procesný postup je nemožný, nelegitímny a nesprávny, pretože musia byť nastolené právne okolnosti a možnosti, aby zákaz priblíženia mohol existovať aj naďalej. Nesúhlasila s názorom okresnej prokuratúry, že takéto rozhodnutie nie je možné vydať, aj keby sa otec správal akokoľvek negatívne. Takouto okolnosťou nemôže byť podávanie nového návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý by navrhovateľ nemohol odôvodniť novými okolnosťami a nevedel by preukázať okolnosti vyžadujúce jeho vydanie, pretože daný stav trvá už roky. Okresný prokurátor nesprávne poukázal na § 27a zák.č. 171/1993, ktoré ustanovenie rieši len situáciu na 14 dní a vo vzťahu k osobe, ktorá spoločne obýva byt alebo obydlie s ohrozenou osobou. Za nesprávne považovala aj použitie § 51a Trestného zákona, ktoré obmedzenia je možné uložiť len rozsudkom trestného súdu o vine a treste. Uviedla, že voči otcovi bola podaná obžaloba na Mestskom súde Bratislava I, konanie je vedené pod sp. zn. 31T/151/2017 a prípadné rozhodnutie je v nedohľadne. K negatívnemu názoru na vydanie zákazu priblíženia podľa § 25 Zákona o rodine, poukázala na rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 9Co 27/2022, podľa ktorého takéto rozhodnutie prichádza do úvahy v prípade potreby zásahu a ochrany dotknutého subjektu pred útočníkom. Tomu zodpovedá režim neodkladných opatrení podľa § 325 písm. e/, f/, h/ CSP, resp. to má povahu trestnej sankcie v prípade, ak postihované konanie napĺňalo znaky skutkovej podstaty trestného činu, či zákazu styku v rodinnoprávnych vzťahoch. Ani v prípade trestnej zodpovednosti toho, kto neoprávnene zasiahol do fyzickej, či psychickej integrity inej osoby sa na koncept trvalého obmedzenia osobného práva povinného rozhodnúť o svojom pobyte, ako to vyplýva z výroku napadnutého rozsudku. Z citovaného rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach vyplýva, že zákaz priblíženia je možné uložiť v rámci rozhodnutia upravujúceho styk rodiča s maloletým, pričom každé rozhodnutie o styku podlieha zmene v budúcnosti v prípade zmeny pomerov, či skutkových okolností. Mala za to, že súčasťou rozhodovania o styku podľa § 25 ods. 3 je aj priblíženie sa rodiča k maloletému. Podaním zo dňa 10.05.2025 upozornila, že otec jej naďalej odpovedá na emailové správy urážkami, hrubými vulgarizmami a vyhrážkami a poukázala na obsah pripojených emailov od apríla 2024 do marca 2025. Z posledných reakcií otca je zjavné, že sleduje maloletého, keďže jej poslal fotografie, na ktorých je maloletý a jej ďalšie deti. Vyslovila obavy o bezpečnosť detí, ktoré rastú, snaží sa im dávať slobodu, kompetencie zvládať veci sami, chodiť von, a teraz ma reálne strach. Otcovi ide o šikanovanie matky a maloletého, snahu o manipuláciu, o nebezpečné prenasledovanie, čím porušuje právoplatné neodkladné opatrenie o zákaze priblíženia. Podaním zo dňa 05.05.2025 oznámila, že maloletý absolvuje

pravidelné terapeutické sedenia v rámci odbornej psychologickkej intervencie v CPPPaP Bratislava 3. Centrum navštevuje pravidelne aj matka, na stretnutiach sa riešia problémy maloletého, problematické situácie a pod. Maloletý absolvoval niekoľko návštev v Autistickom centre Andreas, kde okrem iného prebehli pod záštitou špeciálnych liečebných psychológov a pedagógov diagnostické sedenia.

28. Podaním zo dňa 10.05.2025 matka zotrvala na svojich vyjadreniach. Poukázala na správy obsahujúce odpovede otca na informácie o maloletom (napr. správa 30.04.2024 reakcia otca: „Nikdy nenaser B., už ste blízko, ešte krotím vášne, ak nie, bude rock and roll, aký ste nezažili, 30.06.2024 – háveď zo D., zúčtujem Váš satanizmus na vlastnej krvi, 30.08.24 – ty piča, to sú tvoje psychotické výlevy, ... C. A. je chudera, jebnutá piča, ... morálne žumpy, slučka sa zaťahuje, vy idioti, sociopatická tlupa,...vy morálne hovná, ... ty piča... vy kokoti a pochva z C., čo ťa porodila, vy žumpy morálky... slučka sa zaťahuje..., 29.11.2024 pôjdete do basy, 29.12.2024 skončíte v kanáli zabudnutia za krádež dieťaťa, ...ste jebnutí satani, kokoti, všetci budete mať odpoveď, 30.1.2025 si sebecká egoistická piča., 29.3.2025, užívajte zatiaľ, kým ....“. Uviedla, že otec jej poslal fotografie, na ktorých je maloletý spolu s jej ďalšími deťmi a manželom na bicyklovom výlete, teda sledoval jej rodinu, má obavy o bezpečnosť detí a strach ponechať im slobodu a voľnosť. Podaním zo dňa 23.06.2025 poukázala na obsah pripojenej správy CPPPaP a správy Centra Autistického centra.

29. Odvolací súd v súlade s ust. § 384 ods. 1, 2 CSP, § 68 CMP a v intenciách uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 8CdoR/10/2024 zo dňa 25.09.2024 vo veci doplnil dokazovanie, nariadil pojednávanie, opätovne vypočul účastníkov konania, vykonal pohovor s maloletým dieťaťom, vypočul svedka C. J. B., doplnil dokazovanie zabezpečením listinných dôkazov a to: správou CPPPaP Bratislava 3 zo dňa 14.04.2025, správou Súkromného špecializovaného centra poradenstva a prevencie pre deti a žiakov s autizmom, alebo ďalšími pervazívnymi vývinovými poruchami zo dňa 26.05.2025, správami H. A. B., Národný ústav detských chorôb, Limbova 1, Bratislava zo dňa 09.05.2024, 13.06.2025, rozsudkom Mestského súdu Bratislava I č.k. 5T/10/2023 zo dňa 11.02.2025, odvolaním otca proti citovanému rozsudku, oznámením Mestského súdu Bratislava I zo dňa 10.04.2025, oznámením Ministerstva vnútra SR, OR PZ Bratislava III zo dňa 09.04.2025 a uznesením OR PZ Bratislava III ČVS:ORP-250/1-VYS-B3-2024 zo dňa 18.08.2024, oznámením MV SR, OR PZ v Bratislave III ČVS:ORP-373/NMV-B3-2024 zo dňa 15.04.2025 oboznámil sa s obsahom listinných dokladov doložených v priebehu odvolacieho konania účastníkmi a to správou CPPPaP Bratislava 3 zo dňa 30.04.2024, listom CPPPaP Bratislava 3 zo dňa 16.06.2025 adresovaným právnenému zástupcovi matky, Úradným záznamom ÚPSVaR Bratislava zo dňa 12.06.2025 a 25.06.2025 s sms správami od otca adresovanými pracovníčke úradu, písomnými prehláseniami H. H. O., H. E. H. a H. H. P., protestom prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV zo dňa 04.12.2018 a emailovou a sms komunikáciou rodičov a výňatkami príspevkov otca na sociálnych sieťach a Facebooku.

30. Na pojednávaniach pred odvolacím súdom matka vo svojich výpovediach zotrvala na doterajších vyjadreniach. Uviedla, že zákaz priblíženia na 300m pomohol, pretože maloletý žije pokojnejšie a slobodnejšie, nezažíva situácie ako v minulosti, kedy pri odchode z domu a do domu kontrolovali, z ktorej strany otec príde s ďalšími ľuďmi, s kamerami, vždy vykrikoval, mali strach, otec sedával pred domom, pozoroval ich a natáčal, záznamy zverejňoval na Facebooku a na YouTube. Maloletý po zákaze priblíženia postupne začal žiť normálnejší detský život, vie ísť von pred dom so susedom aj sám, vie, že je nejakým spôsobom chránený. Je veľmi dôležité, že to, čo si dokáže teraz maloletý zažiť, bez zákazu priblíženia nebude mať. Maloletý je aktuálne spokojný, venuje sa svojim aktivitám, avšak do zákazu priblíženia zažíval autentické strety s otcom, ktoré v ňom vytvorili strach. Nemyslí si, že je to prenesený strach od nej, ale vníma útoky otca na rodinu a to čo zažil. Aby sa zastavilo konanie otca, podala v roku 2016 na neho trestné oznámenie, a keďže v konaní pokračoval, podávala ďalšie trestné oznámenia. Maloletý sa na otca nepýta, len v prípade obavy zo stretu s ním, chce uistenie, napr. či mu napíše, že idú na chatu. S maloletým nerieši súdnu stránku veci, ale dieťa to vníma, vie, kedy ide na pojednávanie, čo sa tam zhruba bude riešiť, vnútorne to prežíva, je inteligentný a veci si vie dať dokopy. Maloletý náhodou videl časť písomnej komunikácie otca, hoci mu ju neukazuje, videl správy sms alebo WhatsApp, vnímal, keď si vzdychla, začala sa triasť, vedel, že sa niečo deje. Na Facebooku sa k správam nedostal, avšak o ich obsahu sa dozvie aj náhodne od susedov a známych, doma majú technicky počítač zabezpečený. Od zákazu priblíženia sa snažia a môžu žiť relatívne ako normálna rodina, čo bolo jediné funkčné riešenie, a má obavy a chce chrániť aj ďalšie svoje deti od útokov A. otca. Bola by najspokojnejšia, keby mal maloletý s otcom krásny fungujúci vzťah, čomu bola a je otvorená doteraz, avšak otec hatí cesty a robí opak toho, čo by mohlo pomôcť k zlepšeniu

vo vybudovaní nejakého vzťahu. Maloletý nie je aktuálne dostatočne silný a zrelý na priamy kontakt s otcom. Otec nevyvíja žiadnu snahu a kroky, ktoré by mohli viesť k objektívnemu zlepšeniu z jeho strany a aj k tomu, aby ho maloletý mohol začať vnímať lepšie. Nevie ako to spraviť, ak sa otec nechce zmeniť a nepomáha ani dohováranie, prosby, odporúčania odborníkov. Pomohlo jej, že na začiatku roku 2015 začala navštevovať psychologičku, ktorá ju usmernila ako sa správať k otcovi. Spravila maximum, stálo ju to veľa úsilia a to negatívne, čo ostalo vo vzťahu otec a syn, je spôsobené tým, čo sa dialo a objektívnymi situáciami. Uviedla, že väčšina dospelých ľudí, ktorí sa stretli s pánom B., s ním mali nejaký konflikt záujmov, alebo ak nesúhlasili alebo nevyhoveli, boli voči nim vznesené útoky. Dospelí ľudia sa nechcú tomuto vystavovať a nie je v poriadku, aby sa do tejto situácie dávalo dieťa. Komunikácia maloletého s otcom by bola za týchto okolností absolútne neprimeranou záťažou. Otec sa má správať rešpektujúco, žiadala ho, aby pri preberaní dieťaťa nekričal, nenadával, ale znásobil to. Na zákaze priblíženia trvá, pretože vidí ako to synovi prospieva. Poukázala na vyjadrenia odborníkov, ÚPSVaR, mediátora pána E., znalca PhDr. Karola Kleinmann, PhD. nespoluprácu otca, snahu CPPPaP výchovným opatrením riešiť situáciu v rodine so začlenením celej rodiny. Otca o maloletom informuje každý mesiac, avšak otec zverejňoval tieto správy na Facebooku, vrátane súkromných správ od lekárov, čím poskytoval množstvu ľudí neprimerané informácie o ich rodine a maloletom. Otec jej písal správy aj v poslednom roku, preto podávali trestné oznámenie. V odpovediach otca na správy nevidno skutočný záujem o maloletého, len hrubé nadávky, jeho prejavy sú šikanózne, čím zneužíva právo na informácie, ktoré správanie by nemalo mať právnu ochranu. Za nebezpečné považovala oznamovanie vopred, čo ide robiť s maloletým, nakoľko otec môže sledovať ich pohyb a podávať oznámenia na ÚPSVaR o únose a týraní maloletého. Takéto oznamovanie je šikanóznym výkonom práva, kontraproduktívne a nie je v záujme maloletého. Súhlasila s názorom otca, že ako rodič sa musí podieľať na podstatných veciach týkajúcich sa maloletého, pričom podľa Zákona o rodine dôležité okolnosti ako školská dochádzka, zdravotný stav atď. si vyžadujú súhlas obidvoch rodičov, ktorý musí byť daný vopred, čo rešpektuje. Informovanie o ostatných záležitostiach, absolvovaní dovolenky v zahraničí, účasti na tábore nie je vhodné. Tvrdenia, že nie je schopná komunikovať s otcom, že vplýva na maloletého a označuje otca za zlého, nie sú v súlade so skutkovým stavom. Poukázala na predloženú komunikáciu rodičov, z ktorej vyplýva kto ako komunikuje, pričom zo strany otca ide o rivalizačný vzťah k nej. Navrhla zakázať styk a uložiť otcovi výchovné opatrenie smerujúce k aktívnej zmene jeho prístupu. Uviedla, že rozhodnutia v poručenských veciach je možné zmeniť, ak otec objektívne preukáže zmenu prístupu k matke i k spoločenskému správaniu vo všeobecnosti. K výsluchu maloletého uviedla, že reagoval sám a spontánne, jeho prejav asi vychádza priamo z neho a potvrdzuje skutočnosti uvedené v správach CPPPaP a H. A. B.. Nesúhlasila s tvrdeniami otca ohľadom vyjadrenia maloletého pred súdom v roku 2019 a aj podľa znalca dieťa nie je manipulované matkou. Otec mal množstvo príležitostí a možností ako vzťah so synom opravovať, naprávať, vytvoriť si ho cestou odborníkov, avšak nedostavil sa k znalcovi, k mediátorovi a k pracovníkom CPPPaP. Za posledných 6-7 rokov otec maloletému neposlal darček k sviatku, neprejavil sa, že na neho myslí, chce sa s ním stretnúť, ale len útočil. Psychické násilie je niekedy omnoho horšie a je podstatná aj psychická záťaž zo strany otca na maloletého, čoho výsledkom sú návštevy psychiatra a psychológa maloletým. Otec nepreukázal zmenu na jeho strane, napriek upozorneniam súdov, v útokoch pokračoval, nepredložil dôkaz, že by na sebe pracoval, navštívil psychológa, riešil spôsob ako má pristupovať k maloletému, ale len odkazuje, že je pripravený, vie, čo má robiť. Vzhľadom na diagnostikovaný autistický syndróm maloletému, prístup k nemu nie je ľahký a aj pri jeho výsluchu musel byť prítomný psychológ. Stretávanie maloletého s biologickým otcom v súčasnosti nie je v záujme maloletého, pričom svedok C. J. B. neodporúčal ani asistovaný styk, pretože by vytváral pre maloletého veľmi závažný dosah na jeho zdravotný stav a išlo by o nezvratný regres. Otec sa domáha styku za účasti odborníka, avšak na pojednávaní na otázku, či by vedel rešpektovať stretnutie za prítomnosti odborníka, odpovedal, že iba človeka, ktorého by považoval za odborne zdatného a takého žiadneho nepozná. Z odpovede otca je zrejmé, že ani osoba, ktorá by bola pri styku, by nedokázala zapracovať na tom, aby styk mohol prebiehať bez traumatizácie maloletého a otec by nerešpektoval žiadnu osobu, ktorá by mala iný postoj k veci. Opakovane všetci odborníci uvádzali, že riešením v súčasnosti je iba diametrálna zmena správania otca, ku ktorej nepristúpil argumentujúc svojím vzdelaním a tým, že vie čo má robiť.

31. Odvolací súd pojednával dňa 26.5.2025, 16.7.2025 a 24.7.2025 v neprítomnosti otca, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaniach konaných dňa 16.07.2025 a 24.07.2025 ospravedlnil prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne z osobných dôvodov a dôvodu plnenia neodkladných povinností. Z neúčasti na pojednávaní konanom dňa 26.05.2025 sa otec ospravedlnil bez uvedenia dôvodu, pričom v každom prípade súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Na pojednávaní dňa 19.08.2025 otec vo

výpovedi uviedol, že roky vysvetľuje zainteresovaným orgánom, že chce vidieť svojho jediného syna, ktorého miluje. Je vyštudovaný andragóg, má sociologicko-psychologicko právnické vzdelanie, je bývalý mediátor, úspešný vo viacerých oblastiach, rešpektovaný muzikant, synovi má čo odovzdať. Je pre neho nedôstojné, aby vysvetľoval, že chce svoje dieťa, s ktorým má právo tráviť čas. Maloletý je dlhodobo psychicky manipulovaný a izolovaný od druhého rodiča a jeho rodiny. Syna pred školou neprenasledoval, na základe dohody s triednou učiteľkou mu priniesol veci a pri náhodnom stretnutí videl, že je neprimerane vystresovaný, preto ho išiel skontrolovať. Matka sa rozhodla odstrihnúť ho od dieťaťa a jeho útoky voči nej sú len zúfalstvo, pretože sa legálnou cestou nemôže domôcť svojho syna. V roku 2015 upozorňoval na psychickú manipuláciu maloletého, čo vplynulo aj z výsluchu syna zo dňa 11.07.2019. Po tom ako bol maloletý účastníkom jeho napadnutia manželom matky K. Q., naučil sa otca odmietať. Výsluch maloletého pred odvolacím súdom považoval za chybu, vzhľadom na manipuláciu dieťaťa. Správal sa primerane situácii, používa nástroje adekvátne stavu, ktorý nastal a nevie, aké iné kroky mohol urobiť na obnovu kontaktu so synom. Rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo nevykonateľné, pretože všetky centrá v Bratislave stratili akreditáciu na realizáciu asistovaného styku. Po tom ako sa našlo centrum v C. E., matka zariadeniu oznámila, že je kriminálnik a či sú schopní viesť styk s dieťaťom za účasti psychológa. Má čistý register trestov, ale vďaka matke sú na neho podané tri obžaloby a aktuálne trestné oznámenie podal na neho aj kolízny opatrovník. Maloletého chcel preberať na styk v materskej škole, bol vrátený na D., pričom na zmenu situácie upozorňoval. Spor sa začal hrotiť, keď mu matka pred synom vrátila hračky, nasťahovala si do bytu K. Q., ktorého maloletý oslovoval „oco“, a ktorý prevzal manažovanie odovzdávania dieťaťa. K. Q. ho viackrát napadol, aj v Red Café v období rokov 2018-2019 pred maloletým, pri náhodnom stretnutí. Na túto situáciu maloletý zareagoval pomočením. Naposledy videl syna 07.09.2018, na ďalšie stretnutie dňa 09.07.2018 sa syn tešil, avšak pri preberaní dieťaťa došlo opäť pred maloletým k jeho napadnutiu K. Q., ktorý je agresívnou osobou, manipulátor, vyhrážal sa mu a maloletý má z neho strach. Matka mu maloletého neodovzdáva a rozhodnutia súdu o styku sú nevykonateľné. Nemal možnosť maloletému vysvetliť, že všetko je klamstvo a povedať mu pravdu. K synovi sa nevie dostať ani na hodinu, psychologička je senilná a Úsmev ako dar odmietol vykonať asistovaný styk. K stretnutiu so synom nepotrebuje psychologičku, psychiatricku a ani I. B.. Jeho predstava k možnej realizácii styku aktuálne je najsť centrum s akreditáciou, zainteresovať psychológa, ktorý sa hodinu porozpráva s dieťaťom a následne dôjde k pomalému obnovovaniu jeho styku so synom, ktorý je už totálne defraudovaný na základe psychiky dieťaťa, ale nie jeho vinou. V prípade asistovaného styku je pripravený rešpektovať odporúčania renomovaného psychológa, avšak takého momentálne na území Slovenskej republiky nepozná. Spochybnil psychiatrické diagnózy maloletého ako nesprávne diagnostikované, vychádzajúce len zo zápisov. Namietal postup kolíznych opatrovníčkov, ktorý napadol. Robil všetky legálne kroky, domáhal sa súdnou cestou, na polícii nahlasoval nezvestnosť maloletého, keď mu matka nezdvíhala telefón v čase jeho styku so synom, privolával hliadky, keď mu bolo bránené v styku. Považoval za nesprávne, aby mu dieťa odovzdávala splnomocnená osoba matkou, pretože dieťa je v toxickom prostredí sedem rokov a bojí sa. Snažil dosiahnuť styk so synom, celé hodiny čakal, kto mu ho privedie a neskôr si vymohol písomné splnomocnenie. Pri výsluchu dňa 11.09.2019 sa maloletý vedel brániť, počas leta bol od neho odlúčený a následne bol psychicky manipulovaný matkou a jej rodinou. Maloletý nikdy nevidel, kde sa narodil jeho otec, kde býval, pritom nebolo preukázané, že by synovi ublížil. Nakoľko sa situácia zhoršovala, začal na svoju ochranu nahrávať videá zo stykov. Bubnoval pred domom maloletého na jeho narodeniny, nakoľko chcel dať synovi najavo, že je tam. Keď chodieval na styky, rodina matky mala zatiahnuté žalúzie, osadené kamery, nahrávaním zbierali dôkazy ako dieťa otca odmieta, pritom manžel matky ho držal za ruku, aby sa nerozutekal. Ak na syna kričal, chcel mu len zakričať, že sa na neho teší a ľúbi ho. Ak robil neštandardné veci, je to preto, že je kreatívny a chcel, aby syn videl, že tam chodí. Matke posielal aj útočné správy, pretože syna nevidí a vie, kto sú vinníci. Matka s rodinou sa snaží o zákaz styku z obavy, že sa maloletý dozvie kompletnú pravdu a jej cieľom bolo otca kriminalizovať. Nesúhlasil s tvrdením, že sa o syna nezaujíma, avšak nesmie sa k nemu priblížiť a nemá mu kde dať hračky. Matke mu roky dieťa nedávala odvolávajúc sa na ospravedlniteľné dôvody. K vysloveným obavám ako sa bude k synovi správať uviedol, že videá zaznamenávajú jeho vzťah so synom. Je pre neho dehonestujúce počúvať vyjadrenia na svoju osobu, preto dvakrát odmietol prísť na pojednávanie. Pre syna urobil najviac ako mohol, založil iniciatívu Čierne-biele srdcia za práva detí a znevýhodnených rodičov, spustili petíciu na zmenu legislatívy v tejto oblasti, mal vlastnú reláciu o právach detí, pomáhal iným rodičom po celom Slovensku, našťudoval si túto problematiku, ako verejnosť sa zúčastnil pojednávania v tejto agende, prednášal na tému výkon rozhodnutia o styku s dieťaťom. Zákaz styku je prudký zásah v zmysle aj medzinárodného práva do jeho ľudských práv, preto sa bude brániť. Žiadal o hľadanie riešenia, pretože chce svojho syna viesť riadnym životom, čo mu nebolo umožnené. Keďže nemal možnosť so synom telefonovať, navrhol umožniť mu

telefonický kontakt, prípadne skype hovory s tým, že telefón synovi zabezpečí a bude platiť všetky účty. Zákazom styku dôjde k pretrhnutiu jeho puta s maloletým, ktorý má svoju rodinu v E., ktorú nepozná. Navrhol potvrdiť rozsudok, ktorým bol návrh na zákaz styku zamietnutý a zmeniť výrok o asistovanom styku len v časti určenia zariadenia. Zmenu konkrétneho zariadenia a času ponechal na rozhodnutí súdu s tým, že navrhol rozsah styku po dve hodiny v každom týždni, určeným časom sa prispôsobí. Po rozhodnutí súdu sa dopytoval v centre ohľadom styku a v CDR Učiteľská mu prisľúbili pomoc. Podľa právnej zástupkyne otca priestor na realizáciu styku je, avšak otec potrebuje usmerniť. Otec ďalej poukázal na jeho nezastupiteľnú rolu rodiča v živote dieťaťa, ak by sa matka dostala do nepríjemnej situácie a na najlepší záujem dieťaťa, ktorým je mať oboch rodičov. Emócie otca sú väčšinou reakciou na nejakú správu a prejavia sa, ak sa nemôže stretnúť s dieťaťom. Otec sa spoliehal na asistovaný styk, uvedomuje si, že to bude ťažšia práca, ale nielen jeho správaním boli vybudované negatívne emócie. Chápe obavy matky, že možno došlo k incidentu v Red Café, ktorý si každá strana zle vysvetlila. Z trestného rozsudku súdu prvej inštancie však vyplýva, že otec po upozornení je schopný svoje správanie korigovať. Otec vie emócie utlmiť, keď dostane šancu na styk so synom, pričom jeho aktivity označované za nevhodné správanie sú prejav zúfalstva, bezmocnosti, frustrácie, ktoré trochu koriguje a utlmí, ak sa aktívne začne zapájať do procesov. Aj sms správy zaslané kolíznej opatrovníčke na služobný mobilný telefón otcom boli výsledkom emócie z odročeného pojednávania. Ak dostane otec možnosť na vzťahu so synom pracovať, využije to. Aj z výsluchu maloletého zo dňa 16.07.2025 vyplynulo, že reaguje na otca negatívne len z dôvodu, že si pamätá bubnovanie a nejaké prejavy z minulosti, čo nasvedčuje tomu, že v čase realizácie styku nedošlo k incidentu. Z výsluchu maloletého nevyplývajú žiadne útoky otca voči nemu. Reakcie otca sú riešením dôsledkov, čo vie rozumne maloletému vysvetliť, ak by mal možnosť a priestor ho počúvať. Pokiaľ ide o fotografie z cyklistiky maloletého s rodinou z jedného obdobia, išlo o náhodu, dieťa neoslovil. Otec bol pred maloletým vykresľovaný negatívne, bol démonizovaný, bolo pred ním spomínané podpálenie auta, čo možno postačuje len na zotrvanie v tomto nastavení. Otec rešpektuje tento stav, maloletého pri náhodnom stretnutí neoslovoval. Maloletý nie je vo veku, kedy by mal rozhodovať sám, jeho vzťah s otcom je potrebné budovať a napriek vykonateľnému rozhodnutiu súdu o asistovanom styku, otec ani maloletý nedostali priestor ako by ich koordinácia fungovala. Do dvoch - troch rokov veku dieťaťa spolu boli, fungovali a nie je dôvod, aby tomu tak nebolo ďalej. Výrok o informačnej povinnosti navrhol ponechať v pôvodne určenom rozsahu. Matka mu informácie v minulosti riadne nezasielala, aktuálne ho informuje o maloletom. Jeho reakcie na informácie od matky sú len dôsledok a výsledok pocitu provokácie. Komunikácia medzi rodičmi je zlá a matka si nebude túto povinnosť plniť dobrovoľne. Nebol pozbavený rodičovských práv, má právo vyjadrovať sa ku školskej dochádzke, vzdelávaniu, vycestovaniu dieťaťa do zahraničia, čím bude vopred poskytnutá informácia ochranou aj pre matku. Informovanie ex post popiera podstatu informačnej povinnosti druhého rodiča a diskriminuje otca z výchovného pôsobenia na dieťa. Matka nevedla maloletého k rešpektovaniu role druhého rodiča, a aktuálne s ohľadom na stanovisko H. A. B. a vyjadrenie maloletého, je reálne nemožné jeho prezverenie, ktoré by poškodilo jeho osobnosť. Nie je však možné ponechať na rozhodnutí dieťaťa, či sa styk bude realizovať, vzhľadom na práva otca a záujem dieťaťa. Ostatný výsluch dieťaťa treba vnímať v časovej perspektíve, keď v minulosti dieťa verbalizovalo, že matka označuje otca ako zlého, a označilo vplyv matky, a nemožno sa domnievať, že by svoj postoj zmenila. Asistovaným stykom bude maloletý oprostý od rodičovského konfliktu a prítomný odborník pri styku zasiahne. Týmto sa vytvorí priestor na zastabilizovanie vzťahu dieťaťa k matke a k otcovi, čo je nevyhnutné z hľadiska jeho duševného vývoja. Dieťa potrebuje nadobudnúť rovnováhu, vie, že má biologického otca, ktorého nemožno vytesniť z jeho psychiky a nie je v záujme maloletého, aby ostal žiť s traumou vo vzťahu k nemu. Pri ponechaní styku na vôli dieťaťa alebo matky a odkladaní kontaktu sa nezáujem dieťaťa sa znásobí k odporu a situácia sa bude prehľbovať. Izolácia dieťaťa a otca nie je v záujme dieťaťa, a je potrebné zabezpečiť ich kontakt a spôsob akým styk nabehne na štandardizovaný systém, lebo dieťa by aktuálne iný ako asistovaný styk nezvládlo. Mal za to, že svedok C. J. B. nie je nezávislý, má vedomosti o maloletom, ale má zrejme bočné informácie od matky a nevedel/nechcel sa vyjadriť k spúšťačom tohto správania. Aj svedok uviedol, že raz musí prísť ku konfrontácii maloletého s otcom, ktorý mu je biologicky najbližšou osobou a ich vzťah by sa mal urovnať. Uviedol, že s maloletým má vytvorené biologické puto, vzťah po stretnutí a vzájomnom nadstavení prvotnej komunikácie fungovať bude, pretože syna má rád a chce, aby ho syn mal rád. Maloletý môže mať strach z čohokoľvek, nejde o strach z otca a treba mu dať šancu, aby zistil, že otec mu nemá dôvod ubližovať. Ak asistovaný styk bude, a maloletý sa vyjadrí, že sa na stretnutie necíti, nebude ho nútiť. Posledné tri roky nebolo zachytené také jeho konanie, ktoré by podnecovalo potrebu zákazu styku. V ostatnom zotrval na svojich vyjadreniach.

32. Kolízna opatrovníčka vo výpovedi pred odvolacím súdom uviedla, že dňa 09.06.2025 vykonali šetrenie v domácnosti matky z vlastnej iniciatívy a pohovor s maloletým, v rámci ktorého sa nevyjadril iným spôsobom, komunikoval bez problémov, vyjadroval sa ku vzdelávaniu a prázdninám. Na začiatku júla 2025 otec kontaktoval úrad cez linku, v zvukovej nahrávke oznámil, že maloletý je väznený na D. R. X, že má zákaz, nevidel rodinu z otcovej strany, dlhé roky sa nestretajú, žiadal o šetrenie, uviedol svoj email, vyjadroval sa posmešne. Prešetrenie bolo vykonané na druhý deň, ale nikto nebol doma. Vzhľadom na vyjadrenia otca a jeho správanie navrhla prizvať do konania znalca z odboru psychológie a psychiatrie pre posúdenie osobnosti otca. Poukázala na veľmi nepriaznivý stav maloletého, ktorý je dlhodobo sledovaný odborníkmi. Správanie otca viedlo k rôznym psychopatickým ťažkostiam, v minulosti nepodal maloletému žiadnu emočnú stabilitu a ani dlhodobé opatrenia neviedli k tomu, aby otec svoje názory prehodnotil, zmenil správanie a postoj. Vzhľadom na aktuálnu situáciu, odporúčania CPPPaP a pedopsychiatra, na názor maloletého, jeho záujem prihliadala na ohrozenie jeho psychického zdravia a ohrozenie jeho mravného vývoja. Aj keď záujmy detí a rodičov majú byť v rovnováhe, záujem dieťaťa môže podľa situácie prevážiť záujem rodičov. Hoci ide o veľmi vážny zásah do práv dieťaťa, a aj rodičovských práv, je v záujme maloletého, aby súd prihliadal na jeho názor. S ohľadom na všetky odporúčania odborníkov a vykonané opatrenia navrhla vyhovieť návrhu matky.

33. Zástupkyňa Krajskej prokuratúry Bratislava na pojednávaniach pred odvolacím súdom uviedla, že v konaní dochádza ku kolízii dvoch práv, práva maloletého na zdravý vývoj a práva otca na stretávaní sa s maloletým. Túto otázku súd výstižne veľmi postačujúco riešil, boli vypočutí svedkovia a maloletý. Vzhľadom na vykonané dokazovanie sa pripája k návrhu kolíznej opatrovníčky na zákaz styku. V súčasnej dobe sa javí podľa vykonaného dokazovania, že tento zákaz je jednoznačne v prospech maloletého, ktorý je v kritickom veku a je skutočne citlivý. Poukázala na vyjadrenie otca, ktorý akúkoľvek otázku smerujúcu k jeho zodpovednosti na situáciu odmieta, vždy je vinný niekto iný, matka, jej manžel, systém, súd, kolízny opatrovník, prokuratúra, ktokoľvek. Nie je zrejmé, že by otec akokoľvek nahliadol na svoju mieru zodpovednosti za vzťah k synovi a aj v podstate k bývalej partnerke a matke dieťaťa. Zo strany otca vníma iba jednoznačné obviňovanie a zbavovanie sa akejkoľvek zodpovednosti, napriek jeho inteligencii a riadnemu zaradeniu do života, čo preukazovali aj písomné svedectvá. Otec vedie reálne riadny život, problémom je neschopnosť jeho komunikácie so synom, neschopnosť zobrať na vedomie skutočný stav dieťaťa taký, aký bol zistený a preukázaný. Informačnú povinnosť navrhla ponechať v rozsahu v akom bola určená, aby otec bol informovaný o maloletom.

34. Odvolací súd v súlade s ust. § 43 Zákona a rodine a § 38 CMP zisťoval názor maloletého dieťaťa jeho vypočutím dňa 15.07.2025. V rámci vykonaného pohovoru maloletý uviedol, že sa má dobre, popísal ako trávi prázdniny, aký má program, že mu vyhovuje výuka z domu, učí sa s ním matka, starí rodičia a otčim, všetci si pomáhajú. Venuje sa skautingu a všeobecnej telesnej príprave (krúžky), rád číta knihy, baví ho geografia, plastikové modelárstvo, študuje literatúru faktu, zaujíma ho dejepis, informatika a fyzika, zaujíma sa ako funguje svet a témy svojich záujmov rozvinul. K otázkam ohľadom rodičov uviedol, že s matkou mu je dobre, je trpezlivá, vie učiť, nič by jej nevytkol. Pamätá si, že otec ho prenasledoval, keď bol malý, radšej sa s otcom nerozprával, len mu povedal, aby za ním nechodil, čo nerešpektoval. Ak by otca teraz stretol, utekal by, pretože sa ho bojí. Strach z otca odôvodnil tým, že otec v minulosti sedával pod oknom, kričal na neho, bubnoval, podpálil ich auto, roznášal dezinformačné časopisy, lepil plagáty. Ďalej uviedol, že teraz, keď je zákaz priblíženia, sa nebojí, má však z toho traumy. Na otázky týkajúce sa možných stretnutí a rozhovorov s otcom, prípadne aj v prítomnosti psychologičky alebo C. J. B. maloletý reagoval výrazne odmietavo. Uviedol, že sa mu páči, keď sa nebojí chodiť von a odkedy je zákaz priblíženia sa cíti lepšie, bojí sa menej a môže chodiť aj na krúžky. Páči sa mu chodiť na výlety do prírody s celou rodinou a nebáť sa. Na otázku, či niekto na neho niekedy pokrikoval odpovedal: áno, biologický otec. Na vysvetlenie, že otec by chcel vedieť ako sa má a porozprávať sa s ním a na povzbudenie, že možno by dokázal prekonať a odbúrať strach a pohybovať sa po vonku bez problémov, keby vedel, že otec mu neublížil, opakovane reagoval odmietnutím kontaktu, aj kontaktu v prítomnosti C. B.. Uviedol, že s pánom B. sa stretáva pravidelne a stretnutie mali aj včera. Odvolací súd konštatuje, že výsluch maloletého bol zrealizovaný v prítomnosti psychologičky (zamestnankyne súdu) vzhľadom na diagnózy maloletého (Aspergerov syndróm, autizmus, posttraumatický stres a sledovanie u psychiatra). Maloletý sa dostavil na výsluch v sprievode matky, odmietal vstúpiť do výsluchovej miestnosti určenej na realizáciu pohovoru, držal sa matky, bol plačlivý, spočiatku nenadväzoval ani očný kontakt s členkami senátu, musela mu byť poskytnutá podpora matky, psychologičky a ostatných prítomných, až následne po presvedčaní vstúpil s matkou do výsluchovej miestnosti, ktorú po ukludnení maloletého matka opustila. Počas výsluchu

maloletý rozprával uvoľnene na témy matka a jej rodina, vzdelávanie, mimoškolské aktivity, prázdniny a tieto témy sám spontánne rozvíjal. Pri otázkach týkajúcich sa otca sa správanie maloletého zásadne zmenilo, rozplakal sa, neovládateľne sa triasol, prejavilo sa u neho zrýchlené a plytké dýchanie. Výrazná zmena správania si vyžadovala zásah psychologičky, ktorá prerušila pohovor, maloletému poskytla podporu a odbornú pomoc vo forme usmernenia spôsobom predýchania tak ako sa naučil v zariadení Andreas. Po ukludnení a uvoľnení maloletý rozprával bez problémov o odľahčených a bežných témach. Akonáhle mu boli znovu kladené otázky ohľadom otca, styku a rozhovorov s otcom, znovu u neho nastúpili vyššie uvedené fyzické prejavy a bol nevyhnutný zásah psychologičky. Počas celého pohovoru maloletý opakovane, rázne a absolútne odmietal akýkoľvek kontakt s otcom. Maloletý nesúhlasil, aby mal otec sprístupnený zvukový záznam z vykonaného pohovoru.

35. Z výpovede svedka C. J. B. odvolací súd zistil, že s rodinou v minulosti pracovala psychoterapeutka K. I., posledný rok a pol mali stretnutie s maloletým po dlhšom čase z dôvodu zhoršenia jeho stavu. Pri zisťovaní stavu maloletého a témach z minulosti, ktoré udalosti (krik pri odovzdávaní, horenie auta a pod.) si aktívne a živo pamätá a boli pre neho traumatizujúce, sa u neho prejavilo trasenie, extrémna reakcia s možnosťou rýchleho návratu do retraumatizácie, preto sa zhodli na potrebe sledovať ho pravidelne v mesačných/dvojmesačných intervaloch. Za obdobie roka a pol, kedy nebol vystavovaný reálnym konfliktom medzi rodičmi je stabilný, v jeho správaní je skôr progres, dokáže popisovať veci, komunikovať, čo bolo predtým veľmi problematické. Primárnym cieľom poskytovaných psychoterapií je stabilizácia, sebarozvoj a podpora, aby neriešil rodinnú situáciu, keď po veľmi nestabilných rokoch traum začal fungovať ako zdravé dieťa. Pri téme stretnutia s otcom, keďže nemá veľa pozitívnych zážitkov, sa u neho aktivujú zážitky z minulosti, kedy vnímal najmä zvukové efekty (zvonenie, krik, búchania) a ide do veľmi nebezpečného stavu disociácií a stavu freezy /zamrznutia/. Pri takýchto traumách štandardne psychoterapia trvá roky. Prognóza stretnutí maloletého s otcom je na rodičoch a dospelých, pretože maloletý sa blíži do veku pubertálneho, rozhodnutie musí byť jeho, má v tom veľmi jasno. Bolo by dobré, aby si vysporiadal vzťah s otcom, ale aktuálne potrebuje nájsť seba a má iné problémy so sebou. Ak sa maloletý rozhodne, že chce byť s otcom, bude ho v stretnutí podporovať. Vzťah maloletého s otcom je nesmierne dôležitý, ale musí byť postavený na chcení dieťaťa. Aktuálne nie je možné na maloletého vytvárať ešte väčší tlak k budovaniu vzťahu s otcom, ktorý je náročný. Svedok uviedol, že s otcom mal niekoľko stretnutí, mal s ním relatívne korektný vzťah, ale komunikácia s ním je veľmi náročná a očakávať, že toto zvládne tínedžer, je veľká záťaž pre chlapca. Treba vytvárať podmienky, aby sa maloletý mohol slobodnejšie rozhodovať, začína byť samostatnejší, čo je veľký znak toho, že napreduje, nakoľko pred štyrmi rokmi sa neodtrhol od matky. Vystavovať ho ku konfrontácii s otcom nie je vhodné. Keď bude starší, bude sa pýtať na mnohé veci, bude schopný postaviť sa proti otcovi, oponovať mu a povedať mu, že sa neho hnevá, čo je dôležité. Tiež je dôležité, aby otec vedel správne na syna reagovať, vypočuť ho a nepristupovať k nemu nátlakovo. V tejto fáze dieťa nevidí ako príležitosť intervencie, pretože najskôr treba, aby bol otec rodičovsky otvorený psychologickému intervencii, ochotný sa stretávať s psychológom za účelom rodičovských zručností, lebo stretnutie s maloletým je o prvej reakcii otca na neho. Ak otec zareaguje na syna príliš rýchlo alebo nesprávne, bude to posledný krát, lebo dieťa nie je možné násilu do kontaktu stiahnuť. Otec nebol ochotný spolupracovať, komunikácia z jeho strany je zlá, nemôže reagovať negatívne a psychológ sa nemôže na stretnutie s otcom báť. S matkou nie je problém rozobrať situáciu, je usmerniteľná, pracujú s ňou aj na tom, ako na dieťa reagovať. Aktuálne by sa neodvážil maloletého zainteresovať do styku s otcom, ak by nemal všetko pripravené a nepozná na Slovensku odborníka, ktorý by sa do toho pustil. Bez dobrovoľného nastavenia maloletého a násilným spôsobom sa zhorší jeho psychický stav a vráti sa na začiatok. Maloletý má diagnostikovanú posttraumatickú stresovú a ak sa niekoľko rokov po situáciách trasia pri tejto téme, uvedené je signálom, že jeho telo reaguje nevedome. Maloletý má vytvorený svoj systém a ak dôjde k nejakej malej zmene programu, má problém, a vzhľadom na Aspergerov syndróm, autistické spektrum, potrebuje mať vo veciach presnú štruktúru, jasnosť, pevnosť. Maloletého v rámci terapií smeruje ku konfrontovaniu sa s ťažkými vecami vo svojom živote, aby sa chcel stretávať, zdieľať prežité situácie, čo je spôsob, kedy začne prebiehať liečba jeho vzťahu s otcom. Ak sa dieťa uzdravuje terapeuticky, otvára aj ťažké veci, potrebuje si vysporiadať vzťah k otcovi, dávať svoje pocity najavo, hnevať sa, lebo situácie nemá spracované. Reálne konfrontovanie sa s otcom je záverom, keď bude dostatočne vnútorne nastavený. Je pravdepodobné, že potom bude smerom k otcovi vyjadrovať aj hnev a je otázne, či je otec pripravený sa konfrontovať s hnevom syna. Maloletý ešte nie je pripravený, bojí sa a ak sa má zdravo vyvíjať, bude sa potrebovať s týmito situáciami vysporiadať osobne. Maloletému by pomohlo sa s otcom zmieriť, ale najskôr sa musí zmieriť sám s tým, čo sa mu stalo, ako sa cítil, keď bol v strachu často sám, pretože podobný stres prežívala aj matka. Otec nemal záujem v rámci výchovného opatrenia o prácu

na seba, stretnutia zlyhali na strane otca a jeho rodiny a boli ukončené po obdržaní nepríjemných emailov od otca. Keď sa snažil s otcovým hnevom pracovať, otec je inteligentný a nechce, aby niekto vstupoval do jeho prežívania, čo chápe a rešpektuje, ale potom nevie pomôcť k napraveniu vzťahov. Otec by mal byť otvorenejší počuť druhú stranu, nemusí súhlasiť, ale pre maloletého je dôležité, aby mal harmóniu, pretože sleduje dospelých a ich vzťahy. Spolupráca otca na jeho pohľade, nastavení komunikácií, hľadani riešení je dôležitá a výsledok zlepšenia vzťahov dospelých prinesie kontakt s maloletým. Vzhľadom na posttraumatickú stresovú poruchu u maloletého a blížiacu sa dospelosť, styk s otcom v prítomnosti akejkoľvek osoby, aj matky, je pre neho veľmi stresujúca udalosť spojená s vnútorným prežívaním. S takýmto stretnutím bez prípravy nemožno experimentovať, pretože by došlo k regres v stave maloletého, k izolácii, strate dôvery k inštitúciám a psychológovi, mal by pocit, že je k tomu tlačný. Maloletý nie je o otcovi ochotný rozprávať, medzi nimi sú veľké silné témy, otec aj syn cítia veľké krivdy, ktoré za hodinu nikto nevyrieši. Krivdy si musia vyriešiť každý sám a na stretnutie musia byť pripravení. Odporúčali neurobiť zmeny v živote maloletého, aby sa stabilizoval a nežil neustále v strachu. Treba rešpektovať vôľu dieťaťa, ktoré má pomerne vysoký intelekt, rozumie veciam, má jasné názory a aktuálne necíti nedostatok sily to zvládnuť. Názor maloletého vychádza z jeho strachu, vie pomenovať nejaké dôvody, ale jeho trasenia a enormný strach sú dôkazom, že strach cíti fyziologicky. Pokiaľ bolo 2x rozhodnuté o asistovanom styku, bola to pre neho traumatizácia, pretože má strach z činov, ktoré sa udiali. Pred rokom a pol sa maloletému otvorili prežité situácie, ktoré si vyhodnocuje a prisudzuje ich otcovi, pretože sa spájali s konfliktami medzi rodičmi, z ktorých sa otec o mnohé pričínal. Prežívanie maloletého nemožno spájať s autizmom, pretože ide o traumatizujúce reakcie. Otcovi by doporučoval filiálnu terapiu, t.j. prácu na tom ako reagovať na správanie dieťaťa, ako pozorovať bez kritického hodnotenia a na rodičovských zručnostiach. Terapia otca je dôležitá, pretože jeho reakcie spôsobujú strach u dospelých aj u maloletého, otcovi chýba istý spôsob komunikácie na úrovni nenásilnej komunikácie, vyjadriť svoje prežívanie a potreby neútočne, nekritická komunikácia. Väčšinou komunikoval tak, že všetci sú zlí, a väčšina nevhodnej komunikácie smerovala k matke, ktorá je pre dieťa najdôležitejšou osobou v jeho živote. Pre dieťa v tomto veku sú primárne vzťahové osoby a vzťah k rodičom je pre neho kľúčovým signálom toho, že môže dôverovať ľuďom a oprieť sa o nich. Je primárne, aby rodičia fungovali a komunikovali bez ponížovania a urážania, aby mohol maloletý dôverovať, že sa môže touto témou zaoberať. Dieťa nemá zakazovanú identitu s otcom a jeho rodinou, ale nechce sa s nimi stretávať. Možno po dovŕšení 15 rokov, keď sa maloletý v najbližšom období naučí pracovať s emóciami, bude to veľmi veľký úspech a základ pre to, aby mohol začať o tejto téme rozprávať.

36. V priebehu odvolacieho konania bolo činnosťou odvolacieho súdu zistené, že podľa správy CPPPaP Bratislava 3 zo dňa 30.04.2024 s maloletým zrealizovali dňa 23.04.2024 kontrolné stretnutie. Maloletý ochotne a pokojne komunikoval, nemal problém stráviť s psychológmi a psychoterapeutmi hodinu v neprítomnosti matky, oproti predchádzajúcemu obdobiu, kedy bol jeho stav výrazne horší. Situácia sa zvrtila vo chvíli, keď s ním komunikovali o možnom stretávaní sa s otcom za účasti asistencie, maloletý sa začal triasť, mal slzy v očiach, dýchal rýchlejšie a plytšie, snažil sa byť silný, stratil reč, roztriasli sa mu ramená, pričom išlo o známy efekt tzv. traumatického trasu. Je to nevedomý proces, ktorý sa nedá vôľou ovládať, dieťa upokojili, zmenili tému a následne pomenoval z čoho má stres, že sa znova bojí byť sám vonku, že sa mu intruzívne zopakujú všetky tie zlé veci, pamätal si detailne zlé veci, ktoré zažil (bubnovanie, zvonenie, podpálenie auta a pod). Z komunikácie vyplynulo, že sa u neho prejavila sekundárna enuréza v noci, ktorá je v jeho veku vylúčená a môže byť iba reakciou na extrémny stres. CPPPaP Bratislava 3 neodporúčalo v tejto fáze asistovaný styk, pretože je tu obava, že môže dôjsť k tak závažným a nezvratným stresovým reakciám, ktorú budú viesť k závažnému disharmonickému vývinu osobnosti.

37. Zo správy CPPPaP Bratislava 3 zo dňa 14.04.2025 je zrejme, že s maloletým a jeho rodinou centrum pracuje od roku 2021, v roku 2022 absolvoval terapie hrou, realizovali školskú diagnostiku maloletého a toho času sprevádzajú jeho ďalší terapeutický vývin. V šk. roku 2024/2025 realizujú pravidelné 3-4 týždňové terapeutické sedenia za účelom stabilizácie a monitorovania duševného zdravia dieťaťa v rámci symptómov posttraumatickej stresovej poruchy, ktorú spôsobilo veľmi náročné detstvo. Účelom terapeutických sedení s maloletým a matkou je pravidelné monitorovanie vývinu dieťaťa, starostlivosť zo strany matky, jej duševného zdravia ako najbližšej vzťahovej osoby maloletého, rozhovory, pozorovania. Kľúčovou časťou práce je terapeutická podpora pri spracovávaní traum z ranného detstva (násilie v rodine, enormný stres). Posledný rok sledujú u maloletého výrazný pokrok a stabilizáciu a prejavili sa u neho známky autistického spektra, bol odoslaný na odborné vyšetrenie

z dôvodu podozrenia vysokofunkčného autizmu. V prípade dodržiavania odporúčaní stanovených odborníkmi je prognóza relatívne dobrá. Konzultácie a stretnutia s matkou prebiehajú pravidelne v CPPPaP za účelom konzultovania vývinu maloletého, jeho vzdelávacích potrieb, konzultujú návrh na riešenie konfliktných situácií medzi súrodencami, prejavy hnevu alebo radosti. Toho času situáciu vnímajú v norme vývinu, vrátane záťažovej traumy a príp. autistického spektra. S otcom posledné dva roky nekomunikujú, otec ich nekontaktoval, intervencie určené rodinným súdom v minulosti boli prerušené, nakoľko práca a spolupráca nefungovala. Sami kontakt neinicovali, avšak pred cca rokom (asi máj 2024) vykonali kontrolné terapeutické vyšetrenie za účelom sledovania spracovania traumy zo silnej reakcie maloletého trasenie, panika, enormná úzkosť, keď téma otca bola toho času pre maloletého veľmi náročná. Zámerom centra je, aby maloletý dokázal spracovať zdravým spôsobom aj vzťah s otcom a nemusel si vytvárať tak silné obranné mechanizmy. Naďalej predpokladajú monitorovanie a podporu maloletého a sprevádzajú matku. Z listu adresovaného CPP Bratislava 3 právnomu zástupcovi matky dňa 16.06.2025 vyplýva odporúčanie centra ponechať súčasný stav, existenciu zákazu priblíženia k maloletému.

38. Zo správy Súkromného špecializovaného centra poradenstva a prevencie pre deti a žiakov s autizmom alebo ďalšími pervazívnymi vývinovými poruchami zo dňa 26.05.2025 bolo zistené, že na základe vyšetrení a záverov maloletého centrum odporúčalo (vysoká miera poruchy autistického spektra) špeciálne prístupy v súvislosti so vzdelávaním maloletého.

39. Zo správy Andreas Autistické centrum, n.o. zo dňa 16.06.2025 vyplýva, že maloletý bol vyšetrený v zariadení za účelom komplexnej diagnostiky pre podozrenie na pervazívnu vývinovú poruchu na základe odporúčania CPPPaP Bratislava 3, zariadenie kontaktovala a spolupracovala s ním výlučne matka, s otcom neprebehla žiadna komunikácia. Maloletému neboli poskytované žiadne terapeutické služby, diagnostika sa realizovala v dňoch 22.04., 28.04. a 30.04.2025 so záverom predpokladanej prítomnosti pervazívnej vývinovej poruchy. Po potvrdení diagnózy pedopsychiatrom odporúčajú žiaka evidovať podľa zák. č. 245/2008 Z.z. § 2 písm. k/ ako žiaka s autizmom alebo ďalšími pervazívnymi vývinovými potrebami.

40. Zo správy H. A. B., psychiatricka, Národný ústav detských chorôb, Limbova 1, Bratislava zo dňa 09.05.2024 vyplýva, že maloletý je vedený v jej odbornej starostlivosti s aktuálnym nálezom: Iné problémy súvisiace so skupinou primárnej starostlivosti – dieťa ako obetný baránok v súboji rodičov, s predpísanou medikáciou ku dňu 21.9.2024. Zo správ zo dňa 13.06.2025 je zrejmé, že maloletý absolvoval kontrolu, nie je u neho badať úzkostné nastavenie, záver: Aspergerov syndróm, Adaptačné poruchy v anam., Iné problémy súvisiace so skupinou primárnej starostlivosti. Psychiatricka odporúčala ponechať zákaz priblíženia a konzultovať zmeny v styku aj s detským psychiatrom z dôvodu stanovených diagnóz dieťaťa.

41. Z úradného záznamu kolízneho opatrovníka ÚPSVaR v Bratislave zo dňa 12.6.2025 vyplýva, že otec oznámil pracovníčke úradu, že maloletý je týraný. Na informáciu pracovníčky, že v domácnosti matky vykonali šetrenie, reagoval hrubými výrazmi, opakovane 25x telefonoval na pohotovostný telefón úradu a vyhrážal sa sms správami. Na otca bolo podané trestné oznámenie, ktoré polícia neprijala z dôvodu, že ide o služobný telefón. Otec bol poučený príslušníkom policajného zboru. Kolízna opatrovníčka pripojila sms správy od otca v znení, napr. "... si v zozname, už nikdy nebude bezpečno okolo teba, si klamárka ... máš šancu to zastaviť, ja váš koniec poznám, bude na etapy..., ste dohľadateľná". Z úradného záznamu z 25.06.2025 je zrejmé, že otec sa od sociálnej pracovníčky dožadoval informácii, ako si mohla dovoliť podať na neho trestné oznámenie.

42. Z rozsudku Mestského súdu Bratislava I č.k. 5T/10/2023 zo dňa 11.2.2025 bolo zistené, že otec bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, b/, c/, e/, ods. 2 písm. a/, b/, d/ Tr. Zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. Zák. a § 127 ods. 5 Tr. Zák., § 138 písm. b/ Tr. Zák. a § 122 ods. 2 písm. a/ Tr. Zák. (poškodená matka C. A. a K. Q., skutok z obdobia od 9.6.2016 do 14.10.2021) a odsúdený. Rozsudok doposiaľ nie je právoplatný, vzhľadom na podané odvolanie otcom. Podľa oznámenia Mestského súdu Bratislava I zo dňa 10.04.2025) je na uvedenom súde voči otcovi vedené ďalšie trestné konanie pod sp. zn. B3-3T/151/2017.

43. Z oznámenia Ministerstva vnútra SR, OR PZ Bratislava III zo dňa 09.04.2025 a pripojeného uznesenia (právoplatného dňa 25.09.2024) OR PZ v Bratislave III ČVS: ORP-250/1-VYS-B3-2024

vyplýva, že dňa 18.08.2024 bolo podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku odmietnuté trestné oznámenie oznamovateľky H. C. A.. Z oznámenia MV SR, OR PZ v Bratislave III ČVS:ORP-373/NMV-B3-2024 zo dňa 15.04.2025 je zrejmé, že voči H. F. B. bolo dňa 09.09.2024 vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, c/, e/, ods. 2 písm. b/ Tr. Zákona a prečin nebezpečného elektronického obťažovania podľa § 360 ods. 1 písm. a/ Tr. Zákona s tým, že v konaní sa vykonávajú úkony smerujúce k podaniu obžaloby.

44. Z písomných prehlásení H. H. O. a H. E. H., predložených otcom, ktoré nie sú datované, vyplýva pozitívne hodnotenie osoby otca a jeho problémy týkajúce sa styku so synom. Podanie H. H. P. zo dňa 18.06.2025 adresované OR PZ Bratislava III označené ako Výpoveď obeť brutálnych fyzických a psychických útokov – vyhrážok zabitím zo strany K. Q., obsahuje popis fyzického útoku a vyhrážok voči F. B. a jej osobe pri súdom určenom styku otca s maloletým (výpoveď neobsahuje podpis zhotoviteľa).

45. Z matkou predložených listín v priebehu celého konania (prvoinštančného aj odvolacieho) vyplýva, že ide o otcom zverejňované na Facebooku a sociálnych sieťach statusy, komentáre vzťahujúce sa k maloletému, jej rodine a osobám, ktoré s rodinou pracovali, sms správy, emailovú korešpondenciu s otcom, z ktorých vyplýva príkladmo: „Rodina J. A. a K. Q. D. X, E., domnievam sa, že budú popravení za ujmy na dieťati čoskoro, K. Q. skape ako potkan za to, čo urobil môjmu synovi, to sa domnievam, pôjdete do basy bodka lysis gauner Q. aj ty s materou, do basy za očkovanie môjho syna a svinstvo na jeho detstve kruh sa uzatvára I. prvý, začíname C. doťahovať slučku vašich klamstiev, snáď A. stihnem z vašej chorej bludariny vytiahnuť, než ho úplne obetujete v D. voľbe, ako si na súde pred svedkami vypustila, O. už je v zozname, neboj vyťažime ho, hráš zlú hru, ja chcem syna a budem ho mať, kvôli vám samým prestaňte klamať a ubližovať môjmu synovi, lebo vyrastá bez druhej rodiny, ak to bude pokračovať poniesiete dôsledky za vaše sebeckto, to bola posledná sms, stačilo, otáčame hru gymnazistka s tlupov sociopatov a jedným psychopatom, vy odborníci, Blíži sa deň, keď A. opľuje A. Q. väzenie. Nebol stvorený pre sebeckto psychopatov, dozvie sa pravdu, ako mu časť jeho krvi zničila detstvo odlúčením od milujúcej rodiny, ste diabli v ľudskej koži a tak aj dopadnete, keďže motáte políciu, tá ma neochráni, ďalší pokus ublížiť mi, bude vám vrátené fatálne, vy zmrdi, čoskoro skapete ako rod O. pôjde do basy aj všetci „odborníci“, ty pochva máš dieťa s B.! Nechápete?, zahráli ste sa, príde zadosťučinenie ..., nemuselo to byť takto, vy ste si vybrali, A. je kľúč vášho pokoja, zlá hra, už žiaľ navždy a váš čas obmedzený, sami ste si namiešali kurevstvo“. Príkladný obsah ďalších správ zasielaných v priebehu odvolacieho konania je uvedený v bode 17 a 28 tohto rozsudku.

46. Po prejednaní veci a doplnení dokazovania v odvolacom konaní (§ 384 ods. 1, 2 CSP), odvolací súd vo veci, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 CMP, dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu právnemu záveru pri rozhodovaní o návrhu matky na zákaz styku otca s maloletým, o obmedzení styku, zastavení konania o výchovnom opatrení uloženom rodičom a maloletému, uložení informačnej povinnosti matke, a vyslovení predbežnej vykonateľnosti rozsudku vo výroku o obmedzení styku. Námietky matky proti napadnutým výrokom rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 39P/164/2017-1163 zo dňa 03.05.2022 a rozsudku Mestského súdu Bratislava II č.k. B3-39P/164/2017-1854 zo dňa 31.05.2024, ktorými súd prvej inštancie zamietol návrh na zákaz styku, rozhodol o asistovanom styku, uložil výchovné opatrenie rodičom a maloletému, uložil informačnú povinnosť matke a vyslovil predbežnú vykonateľnosť rozsudku vo výroku o obmedzení styku vyhodnotil ako dôvodné. Odvolanie matky voči výroku o uložení zákazu otcovi približovať sa k maloletému a miestu jeho bydliska a odvolanie otca voči výroku o uložení informačnej povinnosti matke vyhodnotil ako nedôvodné.

47. V posudzovanej veci je predmetom odvolacieho konania odvolanie matky voči výroku rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 39P/164/2017-1163 zo dňa 03.05.2022, ktorým zamietol návrh na zákaz styku otca s maloletým, obmedzil styk, uložil matke informačnú povinnosť a rozsudku Mestského súdu Bratislava II č.k. B3-39P/164/2017-1854 zo dňa 31.05.2024, ktorým obmedzil styk, zastavil konanie o výchovnom opatrení uloženom rodičom a maloletému, zamietol návrh matky na zákaz priblíženia otca k maloletému a uloženie výchovného opatrenia otcovi a určil predbežnú vykonateľnosť rozsudku vo výroku o obmedzení styku.

48. Podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku maloletého dieťaťa s rodičom.

49. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

50. Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine maloleté dieťa má právo vyjadriť samostatne a slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

51. Podľa čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa, alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

52. Posudzujúc okolnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu matky na zákaz styku otca s maloletým dieťaťom, zohľadňujúc skutočný stav veci zistený súdom prvej inštancie a doplneným dokazovaním ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu § 217 ods. 1 CSP, a to vyhodnotením dokazovania jednotlivo a vyhodnotením všetkých dôkazov v ich vzájomnej súvislosti so súčasným prihliadnutím na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§ 191 CSP), dospel odvolací súd na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie k záveru o dôvodnosti návrhu matky v tejto časti, nakoľko v tomto štádiu konania je potrebné nadradiť záujem maloletého dieťaťa na zabezpečenie jeho zdravého psychického a fyzického vývinu nad záujmom otca na realizácii styku s maloletým.

53. Všeobecný komentár č. 14 (2013) k Dohovoru o právach dieťaťa uvádza, že „najlepší záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri prijímaní všetkých vykonávacích opatrení, pričom výraz „prvoradé hľadisko“ znamená, že najlepší záujem dieťaťa sa nesmie posudzovať na rovnakej úrovni s inými hľadiskami. Najlepší záujem dieťaťa po posúdení a určení môže byť v rozpore s inými záujmami alebo právami, napríklad tak, ako je tomu v tomto prípade. Potenciálne konflikty medzi najlepším záujmom dieťaťa a právami iných osôb (napríklad rodičov) treba riešiť individuálne, prípad od prípadu, starostlivo zvažovať záujmy všetkých strán a hľadať vhodný kompromis. Ak nie je možné ich zosúladiť, príslušné orgány a rozhodujúci činitelia musia zanalyzovať a posúdiť váhu práv všetkých zúčastnených, pamätajúc na to, že najlepší záujem dieťaťa ako prvoradé hľadisko znamená, že najlepší záujem dieťaťa má prioritu a nie je len jedným zo záujmov strán. Tomu, čo je v najlepšom záujme dieťaťa, treba pripísať omnoho väčšiu váhu, teda právam maloletého dieťaťa prináleží jednoznačne väčšia miera ochrany než právam rodiča a v kontexte konfliktu medzi právami dieťaťa a právami rodiča sú práva dieťaťa silnejšie a práva rodiča im, v prípade konfliktu, musia ustúpiť. V prípadoch, keď sa záujmy maloletého dieťaťa a jeho rodičov dostanú do konfliktu, vyžaduje sa, aby súd dosiahol spravodlivú rovnováhu medzi týmito záujmami, a aby v procese vyváženia pripisoval osobitný význam najlepšiemu záujmu dieťaťa, ktorý môže v závislosti od svojej povahy a závažnosti prevážiť nad záujmami rodičov.

54. Obmedzenie a zákaz styku rodiča s dieťaťom je výnimkou zo všetkých pravidiel povinnosti dbať na pravidelný kontakt rodiča s dieťaťom v prípade, že záujem dieťaťa vyžaduje, aby bolo dočasne stretávanie s jedným rodičom obmedzené alebo úplne zakázané. Ide o výnimočné riešenie a vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý môže byť odôvodnený iba okolnosťami zo strany dieťaťa. Tieto musia byť natoľko závažné, že ochrana záujmu dieťaťa vyvolala potrebu obmedziť prirodzený kontakt. Jediným kritériom pre vyslovenie obmedzenia alebo zákazu styku je aktuálna nevyhnutnosť takéhoto opatrenia a záujem dieťaťa, z ktorého táto nevyhnutnosť vyplýva. Ani takéto rozhodnutie však nemôže byť definitívne a súd sa po jeho vyhlásení nemôže uspokojiť s tým, že

vo veci bolo právoplatne rozhodnuté. Z intenzity tohto zásahu do práva na ochranu rodinného života vyplýva požiadavka pozitívneho záväzku, to znamená vytváranie predpokladov pre to, aby zúžený alebo prerušený kontakt mohol byť perspektívne obnovený. Pokiaľ súd svojim rozhodnutím styk rodiča s dieťaťom obmedzí alebo zakáže, mal by urobiť ďalšie opatrenia, aby boli dôvody zásahu do kontaktu medzi rodičom a dieťaťom odstránené, prípadne za súčinnosti psychológa, a sledovať zmenu okolností.

55. Zákaz styku rodiča s dieťaťom je opatrením krajného charakteru výrazne zasahujúcim do rodičovských práv, preto k jeho nariadeniu môže súd pristúpiť len v jednoznačne odôvodnených prípadoch, keď dôvodom zákazu styku môže byť potenciálna ujma na fyzickom zdraví dieťaťa, ujma na psychickom zdraví dieťaťa a ujma v inej než v zdravotnej oblasti (morálna, osobnostná). Fyzické zdravie dieťaťa reprezentuje jeho telesná integrita, pričom zásah do telesnej integrity je zväčša dobre preukázateľný lekársnym vyšetrením a obhliadkou tela. Preukázateľnosť ohrozenia psychického zdravia dieťaťa sa oproti fyzickému zdraviu sťažuje v dôsledku skutočnosti, že súd sa pri dostatočnom zistení skutkového stavu musí vysporiadať aj s rozlíšením, či uskutočňovanie styku rodiča s maloletým dieťaťom ohrozuje skutočne osobnosť dieťaťa a nejde len o predstieraný stav vyvolaný zámerným pôsobením rodiča, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do starostlivosti.

56. V danej prejednávanej veci odvolací súd prihliadal na výsledky vykonaného dokazovania a nevyhnutnosť v čase vyhlásenia rozsudku zohľadniť najzávažnejšiu a podstatnú skutočnosť, ktorou je prežívanie maloletého a jeho aktuálny psychický zdravotný stav. Je nesporné a v konaní bolo preukázané, že na prežívanie maloletého a jeho zdravotný stav vplývali konflikty rodičov, vnímal správanie otca a udalosti a situácie, ktorých bol účastný. Prežívanie maloletého vyvolalo potrebu zabezpečenia jeho psychologickej intervencie a od roku 2018 aj návštevy, sledovanie a liečbu u psychiatricky H. A. B. ako vyplýva z vyššie uvedených lekársnych správ. Odvolací súd prihliadal na správy CPPPaP Bratislava 3 zo dňa 30.04.2024 a 14.04.2025, ktoré jednoznačne zaznamenávajú reakcie maloletého pri témach o otcovi, prejavovaný tras, plytké a zrýchlené dýchanie, plačlivosť, stav zamrznutia, obavy z retraumatizácie, diagnostikovanú posttraumatickú stresovú poruchu, potrebu pravidelných terapeutických sedení a psychologickej podpory dieťaťa a odporúčanie styk otca s maloletým, resp. asistovaný styk, za tohto stavu nerealizovať.

57. Odvolací súd prihliadal na výpoveď svedka C. J. B., psychológa, ktorý podrobne vysvetlil prejavy posttraumatickej stresovej poruchy u maloletého, s ktorým po dobu jeden a pol roka pracuje, pričom s rodinou pracoval aj v rámci nariadeného výchovného opatrenia súdom v roku 2021. Z výpovede svedka je jednoznačne zrejmé, že u maloletého boli témy z minulosti sprevádzané fyzickými prejavmi, trasom, plačom, zmenou dýchania, pretože si aktívne a živo pamätá udalosti, ktoré zažil, ktoré boli pre neho traumatizujúce a môžu mu spôsobiť retraumatizáciu. Pri téme stretnutia s otcom sa u neho aktivujú tieto zážitky, dostáva sa do veľmi nebezpečného stavu disociácií a stavu freezy /zamrznutia/. Svedok potvrdil, že maloletého v rámci psychoterapeutických sedení nenásilnou formou vedú k stabilizácii, sebarozvoju a vnútornému vysporiadaniu sa so vzťahom ku svojmu otcovi. Napriek tomu, že svedok uviedol, že stav maloletého sa zlepšil a v dôsledku absencie stretnutí s otcom, nastal u neho progres, bolo potrebné vziať do úvahy, že psychológ neodporúčal realizáciu ani asistovaného styku v prítomnosti odborníka, vzhľadom na diagnózu dieťaťa a jeho fyzické prejavy pri téme otca, pretože môže dôjsť ku zhoršeniu jeho stavu. Vyjadrenie psychológa, ktorý poukazoval na to, že životné skúsenosti maloletého sú tak zlé, že aktuálne nie je možné na neho vytvárať ešte väčšiu a neprimeraný tlak smerom k budovaniu si vzťahu s otcom, čím môže dôjsť u neho k regresu, strate dôvery k psychológom, inštitúciám, škole, k izolácii, uzavretiu sa a k strachu odísť z domu, odvolací súd zohľadnil. Svedok vysvetlil, že hoci je vzťah maloletého s otcom nesmierne dôležitý a je dôležité, aby spolu začali komunikovať, stav dieťaťa si vyžaduje vlastné pochopenie, spracovanie hnevu na otca, ktoré kroky sú jeho liečbou a až následne sa slobodne rozhodne k stretnutiu s otcom. Podľa svedka nie je možné experimentovať, pretože maloletý nie je pripravený na styk s otcom a nemá spracované negatívne zážitky z minulosti a svoj vzťah s otcom. Otcovi svedok odporúčal pracovať na rodičovských zručnostiach a nenásilnej komunikácii, aby dokázal pri prvom kontakte so synom správne reagovať a napomôcť obnoveniu ich vzťahu do budúcnosti, pretože pri nesprávnej komunikácii otca s maloletým k obnove kontaktov a vzťahu nedôjde. Všetky tieto aspekty, nevedomé reakcie maloletého pri témach o otcovi, posttraumatická stresová porucha a procesy, ktoré vyvolávajú fyzické prejavy dieťaťa, odvolací súd vzal do úvahy a v záujme maloletého ich vyhodnotil ako podstatné pri rozhodovaní o návrhu matky na zákaz styku maloletého s otcom, keď zo zisteného skutočného stavu je zrejmé, že aktuálne nemožno pristúpiť k akejkoľvek forme styku otca s maloletým. Treba uviesť, že už v predchádzajúcom období CPPPaP v správach v roku 2021 poukazovalo na

nevyhnutnosť maloletému poskytovať psychologickú intervenciu s nutnosťou obnoviť jeho potreby (sebaistota, podpora v komunikácii, sebvýjadrenie, dôvera v svet, istota a bezpečie), vzhľadom na pravdepodobný scenár prepuknutia patologických javov u neho (úzkosť, depresia, sebapoškodzovanie), ktoré intervencie sa realizovali, avšak obnovením prežitých zážitkov došlo u maloletého k extrémnym reakciám a obavám z retraumatizácie.

58. Reakcie maloletého dieťaťa pozoroval bezprostredne pri jeho výsluchu aj odvolací súd, ktorý aj na odporúčanie dovolacieho súdu pristúpil k zisťovaniu názoru maloletého, a tento dôkaz aktualizoval v súlade s čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 41 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky s prihliadnutím aj na čl. 3, 5 Základných zásad Zákona o rodine. Právo dieťaťa vyjadriť svoj názor je veľmi úzko prepojené s ochranou jeho najlepšieho záujmu, ktorý je možné vyhodnotiť práve prostredníctvom toho, čo dieťa vyjadrí. Treba uviesť aj to, že vyjadrený názor nemusí byť vždy v záujme dieťaťa a dieťa nemusí vedieť vyhodnotiť, čo je v jeho najlepšom záujme. Preto tieto dve zložky musia byť navzájom konfrontované, a to aj v kontexte práva na nediskrimináciu, práva na život, ochranu súkromia. Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine a § 38 CMP, ak je účastníkom konania maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliada. Povinnosťou súdu je venovať názoru dieťaťa náležitú pozornosť primeranú ich veku a rozumovej vyspelosti. Súd je povinný prihliadnuť na názor dieťaťa pri rozhodovaní, ak sa preukáže, že maloleté dieťa je schopné s ohľadom na vek a rozumovú vyspelosť svoj názor samostatne vyjadriť. Musí však mať preukázané, že ide skutočne o názor dieťaťa a preto by mal dbať na to, aby dieťa realizovalo svoje právo. Je potrebné konštatovať, že maloletý bol v čase realizácie výsluchu vo veku takmer 11 rokov, kedy je dieťa nepochybne schopné vyjadriť svoje pocity, emócie, pomenovať veci a prezentovať svoj názor. Odvolací súd udáva, že z vyjadrenia maloletého jednoznačne vyplynulo absolútne a veľmi rázne odmietanie otca a jeho nevôľa k akémukoľvek kontaktu s ním a prezentovaný strach z otca. Samotné pristúpenie maloletého k výsluchu odvolacím súdom, vstup do výsluchovej miestnosti a priebeh výsluchu bolo veľmi problematické a náročné, vzhľadom na reakcie maloletého, ktoré si nevyhnutne vyžadovali psychologickú intervenciu za účelom jeho ukludnenia. Fyzické prejavy maloletého pri otvorení tém o otcovi boli neprehliadnuteľné (plačivosť, nekontrolovateľné trasenie sa, zrýchlené dýchanie) a bez podpory psychologičky nebolo možné vo výsluchu pokračovať (popis správania maloletého pred a pri výsluchu je uvedený v bode 34 tohto rozsudku). Odvolací súd nespochybňuje, že maloletý je ovplyvnený dianím okolo seba a prostredím, v ktorom žije, keď vníma nepretržité útoky otca voči jeho matke a rodine a nepochybne vníma prejavy matky prameniace zo správania otca a jej prežívanie, ktorú skutočnosť potvrdil aj svedok C. J. B.. Hoci otec v reakcii na výsluch dieťaťa vykonaný súdom prvej inštancie aj odvolacím súdom vyslovil názor, že maloletý bol matkou manipulovaný, odvolací súd udáva, že aktuálne fyzické prejavy dieťaťa vo vzťahu k otcovi nie je možné v žiadnom prípade zľahčovať, tieto sú viditeľné, nevedomé (čo potvrdili psychológovia) a masívne odmietanie otca nie je možné ignorovať a prehliadať. Rovnako nemožno ponechať bez povšimnutia zistené prejavy sekundárnej enurézy u maloletého ako reakciu na extrémny stres, ktoré sú v jeho veku vylúčené. Argumenty otca, ktorý poukazoval na výsluch dieťaťa vykonaný pred súdom prvej inštancie nebolo možné zohľadniť, pretože spomínaný výsluch je neaktuálny (rok 2019) a po výsluchu situácia v rodine a správanie otca vygradovali do takej miery, že bol nutný zásah súdu nariadením zákazu otcovi približovať sa k maloletému. Napokon odvolací súd podporne poukazuje aj na skutočnosť, že už v čase vypracovania znaleckého posudku znalcom PhDr. Karolom Kleinmannom, PhD. maloletý prezentoval odmietavý postoj k otcovi, vysielal signály, že stretnutia s ním sú mu nepríjemné, napätá situácia, ktorú vnímal, mu spôsobovala stres, pričom podľa znalca bolo prežívanie - odmietanie otca maloletým autentické. Odvolací súd uzavrel, že aktuálnemu výsluchu dieťaťa, s ohľadom najmä na jeho reakcie pri témach otca, nie je možné zľahčovať, ale je potrebné mu venovať náležitú pozornosť.

59. V konaní bolo preukázané, že pri preberaní maloletého na styk s otcom dochádzalo ku konfliktom, ktorých bol maloletý účastný. Správanie otca, ktorý bubnoval pred bytovom domom, kde maloletý býva, lepil plagáty v okolí domu, nahrával si rodinu, sedával pred domom, pozoroval rodinu, privolával na styk pre maloletého cudzie tretie osoby policajné hliadky, matka preukázala a otec nespochybnil. Argumenty otca vo vzťahu k tomuto konaniu, keď dôvodil snahou zviditeľniť sa maloletému, nemožno akceptovať, keď na neprimeranosť jeho správania, ktoré vzbudzovalo obavy a strach u maloletého a matky, upozorňovali otca aj psychológovia. Je nesporné, že takéto správanie otca malo vplyv na prežívanie maloletého a jeho psychický stav. Uvedené vyplýva zo správ CPPPaP Bratislava 3 a z výsluchu svedka C. J. B.. Na zastrážujúce a znepokojujúce emailovú komunikáciu tiež poukazoval H. E., mediátor, aj C. J. B. (otec v správe písal: „ak nepomôže basa, budú zastrelení, neviem kým,

ale veľa ľuďom príbeh A. leží v žalúdku, ... tie hyeny sú zrelé na I.“). Nevhodné správanie otca bolo predmetom riešenia aj v materskej škole, v skupinovej komunikácii rodičov na základnej škole, ktoré školské zariadenia maloletý navštevoval, prejavilo sa aj vo vzťahu ku kolíznym opatrovníkom (výhražné sms správy), konštatoval ho aj znalec PhDr. Karol Kleinmann, PhD. (zvláštne a neštandardné správanie). Rovnako je potrebné prihliadať na prejavy otca na sociálnych sieťach, Facebooku, kde zverejňoval hanlivé, výhražné, útočné, vulgárne statusy smerujúce k osobe matky, jej rodiny, k činnosti kolízneho opatrovníka, ale aj ďalším zainteresovaným osobám v danom spore. Treba uviesť, že otec síce upustil od bubnovania pred domom matky, prenasledovania matky, maloletého a ich rodiny, lepenia hanlivých plagátov, avšak napriek upozorneniam odborníkov a súdov, aby sa v záujme maloletého zdržal týchto vyjadrení prezentovaných aj pred verejnosťou, naďalej aj v priebehu odvolacieho konania (v roku 2024 a 2025) matke zasielal hrubo urážlivé a vyhrážajúce sms správy (s obsahom ako je uvedené v bode 17, 28 a 46 tohto rozsudku), ktoré skutočne vzbudzujú strach a obavy. Otec bol upozornený, že maloletý vníma konanie a správanie rodiča, v jeho veku už má prístup k sociálnym sieťam a akákoľvek negatívna prezentácia jeho a jeho rodiny otcom má dosah na neho, keďže si sám správanie rodičov vyhodnocuje. Odvolací súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí upozorňoval otca, že ak má skutočný záujem o styk s maloletým a obnovenie ich vzťahu, je potrebné, aby upustil od negatívnych písomných útokov voči matke a jej rodine, a konal tak, aby maloletý (pre ktorého je matka primárnou osobou) nepociťoval diskomfort a bolo mu vytvorené pokojné prostredie pre jeho zdravý psychický a fyzický vývin.

60. Podporne odvolací súd prihliadal aj skutočnosť, že správanie a prístup otca voči matke je predmetom trestných konaní vedených na Mestskom súde Bratislava I pod sp. zn. 5T/10/2023 a sp. zn. B3-3T/151/2017 (pre prečin nebezpečného prenasledovania) a vzneseného ďalšieho obvinenia (oznámenie MV SR, OR PZ v Bratislave III ČVS:ORP-373/NMV-B3-2024 zo dňa 15.04.2025) pre prečin nebezpečného prenasledovania a prečin nebezpečného elektronického obťažovania. Výhražné správanie otec prezentoval nielen pred súdom prvej inštancie vo vzťahu k matke a zainteresovaným osobám, ale aj v odvolacom konaní. Argumenty otca, ktorý ospravedlňoval svoje správanie frustráciou z nemožnosti stretávať sa s maloletým, nie je možné akceptovať, ani tolerovať, pretože otec bol na potrebu korigovať správanie upozorňovaný. Uvedené vyplýva aj z odôvodnenia rozsudku Mestského súdu Bratislava I č.k. 5T/10/2023 zo dňa 11.02.2025. Neprimerané správanie otca a jeho hrubé, vulgárne útoky voči matke a jej rodine boli predmetom riešenia už v roku 2015 (aj v rámci trestného konania) a v priebehu celého konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacím súdom.

61. V konaní bola preukázaná neochota otca spolupracovať a prijať odporúčania odborníkov správou CPPPaP Bratislava 3 zo dňa 06.09.2021 a výpoveďou svedka C. J. B.. Nespolupráca otca vyplynula podporne aj zo záverov znalca PhDr. Karola Kleinmanna, PhD (neumožnil interakciu s maloletým, zmaril znalecké dokazovanie, znalecké vyšetrenie si nahrával, znalcovi nedôveroval), zo správy mediátora H. K. E. zo dňa 10.07.2019 (s otcom nie je možná komunikácia alebo diskusia) a správy psychologičky C. A. S. dňa 11.03.2019 (konfrontačné postoje otca ovplyvňujú jeho schopnosť rodičovsky kooperovať).

62. Otec mal možnosť počas celého súdneho konania preukázať snahu a záujem zmeniť toto správanie, čo však neurobil, ale v útokoch pokračoval. Hoci mal otec vedomosť, že s maloletým pracujú psychológovia a psychoterapeuti, nevyvinul akúkoľvek aktivitu smerujúcu k riešeniu situácie v rodine a nastaveniu styku s maloletým vyhovujúcim spôsobom pre dieťa a rešpektujúcim jeho aktuálny psychický stav. V konaní otec nepreukázal, že by dobrovoľne spolupracoval s odborníkom ním zvoleným a ani z jeho výpovede pred odvolacím súdom nevyplývala ochota a vôľa pracovať v tomto smere, t.j. na zlepšení rodičovských zručností, komunikácie a príprave na kontakt s maloletým. Odvolací súd nespochybňuje vzťah otca k maloletému, avšak v danom prípade je potrebné zohľadniť psychický stav maloletého a jeho extrémne reakcie, ktoré sa u neho prejavujú už len pri zmienke o otcovi. Rovnako nespochybňuje vzdelanostnú úroveň otca a jeho úspechy v pracovných oblastiach, ktoré preukázal svojim životopisom a certifikátom, avšak uvedené nemá vplyv na vyhoviecie jeho návrhu. Na predložené dôkazy otcom na ostatnom pojednávaní odvolací súd neprihliadal, pretože písomné prehlásenia H. H. O., H. E. H. nie sú kompletne (absencia dátumu vyhotovenia). Tiež Výpoveď H. H. P., ktorá nie je verifikovaná podpisom menovanej, nemožno zohľadniť. Otcom predložený protest prokurátora sa netýka danej veci.

63. Za daných okolností, rešpektujúc právny názor Najvyššieho súdu SR uvedený v rozhodnutí č.k. 8CdoR/10/2024 zo dňa 25.09.2024, odvolací súd po doplnení dokazovania prioritne berúc do úvahy prežívanie maloletého, jeho aktuálny stav a názor, absolútne a rázne odmietanie akékoľvek

kontakty s otcom a zohľadňujúc pokračujúce negatívne správanie otca dospel k záveru, že dôvody pre rozhodnutie o zákaze styku otca s maloletým sú dané. Vzal do úvahy existenciu potenciálnej ujmy na psychickom zdraví dieťaťa, diagnostikovanú posttraumatickú stresovú poruchu, jeho fyzické reakcie na otca a stav vyžadujúci absolvovanie psychologických terapií a sledovania psychiatrom. Z uvedených dôvodov aktuálne nie je možné pristúpiť ani k zmene úpravy styku otca s maloletým formou asistencie, keď maloletý potrebuje k obnove takého kontaktu špeciálnu psychologickú prípravu, pretože realizácia styku aktuálne a za daného nastavenia ohrozuje jeho zdravý psychický a fyzický vývin a osobnosť. Je zjavné, že reakcie dieťaťa na otca nie sú iba predstieraným stavom, keď pri jeho výsluchu pred odvolacím súdom bol nutný zásah psychológa a aj zo správ CPPPaP a výpovede svedka C. J. B. nepochybne vyplýva, že prejavy dieťaťa (tras, zrýchlené dýchanie a pod) sú nevedomé. Na druhej strane odvolací súd nespochybňuje, že postoj maloletého je ovplyvnený aj matkou a udalosťami, ktoré sa v rodine odohrávali, reakciami rodiny matky, v ktorej dieťa žije. Posúdenie, či ide o zámerné pôsobenie rodiča, je za situácie, kedy maloletý reaguje na otca extrémne, fyzicky nevedomými prejavmi, potrebné vyhodnotiť v súlade so záujmom dieťaťa. U maloletého zjavne nejde len o predstieraný stav vyvolaný zámerným pôsobením rodiča, matky, ale o stav faktický, ktorý sa prejavuje pri otváraní pre neho ťaživých tém a spomienok z minulosti. Zohľadnenie stavu maloletého, ktorému aj asistovaný styk privodí jeho zhoršenie a možnú retraumatizáciu je aspektom, ktorý má prednosť pred absenciou styku otca s maloletým, pretože v konaní bolo preukázané, že psychické prežívanie zanechalo u neho následky v podobe posttraumatického stresu. Jediným kritériom pri vyslovení zákazu styku rodiča s dieťaťom je aktuálna nevyhnutnosť takéhoto opatrenia a záujem dieťaťa, z ktorého táto nevyhnutnosť vyplýva, ktoré skutočnosti boli v tomto konaní preukázané.

64. Najlepší záujem dieťaťa je primárnym kritériom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa maloletého dieťaťa týkajú. Najlepší záujem dieťaťa treba vnímať ako pojem a jeho obsah by mal byť s reflexiou na konkrétne a individuálne okolnosti a osobnosť dieťaťa, ako aj ďalšie faktory, ktoré ho bezprostredne ovplyvňujú. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že v záujme dieťaťa je zohľadniť jeho aktuálne prežívanie, zabezpečiť a redukovať možnosti zhoršenia jeho zdravotného stavu a retraumatizácie a ponechať mu priestor pre spracovanie prežitých ťaživých udalostí a spomienok a vnútorné spracovanie jeho vzťahu s otcom. Odvolací súd zdôrazňuje, že zákaz styku nie je konečným a trvalým riešením a takéto rozhodnutie je možné do budúcnosti zmeniť, ak sa zmenia podmienky. V konaní bolo preukázané, že maloletý je psychoterapeuticky vedený, a je predpoklad a napokon aj z vyjadrenia svedka C. J. B. vyplynula do budúcnosti potreba stretnutia maloletého s otcom, ich rozhovoru, ku ktorému však dieťa potrebuje prípravu a vnútorné spracovanie emócií. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutkových zistení a stavu v čase vyhlásenia rozsudku majúc za preukázané, že v záujme maloletého je zabezpečiť mu stabilizáciu a vhodné podmienky pre jeho zdravý vývin. S prihliadnutím na výsledky vykonaného dokazovania a dokazovania doplneného odvolacím súdom mal za jednoznačné, že aktuálne by aj zmena úpravy styku na styk asistovaný bola kontraproduktívna a podľa názoru odborníkov by zhoršila psychický stav maloletého, jeho istoty a dôveru. Za daných okolností bolo preto potrebné povýšiť záujem dieťaťa na jeho zdravom vývine nad záujem otca na realizáciu styku s maloletým.

65. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 39P/164/2017-1163 zo dňa 03.05.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 15CoP/42/2023-1626 zo dňa 14.02.2024 a rozsudkom Mestského súdu Bratislava II č.k. B3-39P/164/2017-1854 zo dňa 31.05.2024, ktorým zamietol návrh matky na zákaz styku otca s maloletým podľa § 388 CSP prihládajúc v prvom rade na záujem dieťaťa, ktorý v tomto prípade rešpektuje jeho zdravotný stav a potrebu psychologickéj intervencie na prípravu maloletého k obnove kontaktu s otcom.

66. Vzhľadom na zmenu rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 39P/164/2017-1163 zo dňa 03.05.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 15CoP/42/2023-1626 zo dňa 14.02.2024 (ktorý bol zrušený rozhodnutím dovolacieho súdu) a rozsudkom Mestského súdu Bratislava II č.k. B3-39P/164/2017-1854 zo dňa 31.05.2024, a rozhodnutie o zákaze styku otca s maloletým, odvolací súd zohľadnil námietky matky uvedené v odvolaní voči napadnutým výrokom o asistovanom (obmedzenom) styku otca s maloletým, o zastavení konania o uložení výchovného opatrenia rodičom a maloletému ako príprava na asistovaný styk a vyslovení predbežnej vykonateľnosti rozsudku č.k. B3-39P/164/2017-1854 zo dňa 31.05.2024 vo výroku, ktorým rozhodol o zmene zariadenia určeného na realizáciu styku. Vyhovením návrhu matky na zákaz styku z vyššie uvedených dôvodov s prihliadnutím

na výsledky vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie aj odvolacím súdom, berúc do úvahy extrémne prežívanie maloletého smerom k jeho otcovi, diagnózy maloletého stanovené psychiatrom a psychológom, výpovede účastníkov, výpoveď svedka, správy CPPP a s odkazom na dôvody uvedené v bodoch 57 až 65 tohto rozsudku uzavrel, že za týchto okolností nie je aktuálne priestor pre rozhodnutie o asistovanom styku a s tým spojené rozhodnutie o uložení výchovného opatrenia maloletému a rodičom v zmysle rozsudku súdu prvej inštancie.

67. Z uvedených dôvodov odvolací súd v týchto napadnutých výrokoch rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 39P/164/2017-1163 zo dňa 03.05.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 15CoP/42/2023-1626 zo dňa 14.02.2024 (ktorý bol zrušený rozhodnutím dovolacieho súdu) a rozsudkom Mestského súdu Bratislava II č.k. B3-39P/164/2017-1854 zo dňa 31.05.2024 zmenil podľa § 388 CSP. Zároveň dopĺňa, že Okresný súd Bratislava III rozsudkom č.k. 39P/164/2017-1163 zo dňa 03.05.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 15CoP/42/2023-1626 zo dňa 14.02.2024 rozhodol o asistovanom styku a určil zariadenie na výkon tohto rozhodnutia, pričom citovaný rozsudok Krajského súdu v Trnave bol zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 8CdoR/10/2024 zo dňa 25.09.2024. Keďže došlo k zrušeniu rozsudku odvolacieho súdu, právny stav danej veci zostal vo vzťahu k výroku o asistovanom styku v rovine posúdenia odvolania voči prvému rozsudku. Odvolací súd na námietky právneho zástupcu matky na postup súdu prvej inštancie, ktorý konal bez ohľadu na podané dovolanie matkou voči rozsudku odvolacieho súdu a vo veci druhýkrát rozhodol neprihliadal, dospejúc k záveru, že uvedený postup súdu nie je vadou konania, ktorá by zakladala dôvod pre zrušenie rozsudku (§ 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP). Odvolaciemu súdu nič nebránilo, aby rozhodol o podaných odvolaniach voči oboj napadnutým rozsudkom aj s ohľadom na efektívnosť a hospodárnosť konania.

68. Po preskúmaní odvolaní napadnutému výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh matky na zákaz priblíženia otca k maloletému a k bytovému domu, ktoré je miestom bydliska maloletého, odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu v tejto časti. Uloženie zákazu priblíženia nie je prostriedkom ochrany práv aplikovateľné v zmysle § 24, § 25 a § 36 Zákona o rodine a ani v zmysle § 11, § 13 Občianskeho zákonníka, pretože matkou požadovaný výrok rozhodnutia má charakter trvalého obmedzenia otca, čo nezodpovedá ústavným princípom ochrany pohybu a pobytu podľa čl. 23 Ústavy SR. Zákaz priblíženia sa k inej osobe je v systéme právnej úpravy spojený s ochranou psychického a fyzického zdravia oprávneného a jeho využitie prichádza do úvahy v prípade potreby zasiahnuť a chrániť dotknutý subjekt pred útočníkom. Takémuto postupu zodpovedá režim neodkladných opatrení podľa § 325 ods. 2 písm. e/, f/, h/ CSP, vykázanie zo spoločného obydľia a zákaz priblíženia podľa § 27a ods. 1 a ods. 2 zák. č. 171/1993 z.z. o policajnom zbore v platnom znení. Takýto zákaz má tiež povahu trestnej sankcie v prípade, ak postihované konanie napĺňalo znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Trestného zákona. Zákon o rodine v ust. § 25 ods. 3 Zákona upravuje režim obmedzenia styku, alebo zákazu styku v rodinnoprávnych vzťahoch, ktoré nemožno zamieňať, či nahrádzať uložením zákazu priblíženia. Takýto nárok je možné uplatniť titulom práva na ochranu osobnosti v civilnom konaní. Pokiaľ matka poukazuje na správy CPPP Bratislava 3 a H. A. B., ktorí neodporúčali žiaden kontakt otca s maloletým, odvolací súd na tieto námietky neprihliadal. Zdôrazňuje, že vo vzťahu k maloletého, vzhľadom na jeho aktuálny stav, zabezpečil ochranu zákazom styku, ktoré je krajným a mimoriadnym riešením, a ktoré rozhodnutie je otec povinný rešpektovať a dodržiavať. Pokiaľ matka tvrdí, že zákaz priblíženia otca k maloletému by zamedzil možnosti náhodných stretnutí, treba uviesť, že sama vo svojich podaniach poukazuje na riešenia takejto situácie (oznámenie rodiča, kde sa maloletý bude pohybovať). Odvolací súd však zohľadnil skutočnosť, že stav zákazu priblíženia k maloletému trvá od konca roku 2021 a v konaní bolo preukázané, že otec od tohto zákazu nevyhľadáva maloletého, nekontaktuje ho, nezdržiava sa v blízkosti bytového domu, v ktorom býva, ktorý stav trvá dlhodobo. Pokiaľ matka upriamovala pozornosť na fotografie maloletého z cyklistiky s rodinou, ktoré jej otec poslal, uvedené fotografie z jedného rodinného výletu nepreukazujú porušenie zákazu otcom. Napokon odvolací súd poukazuje na zmenu napadnutého rozsudku, ktorým rozhodol o zákaze styku otca s maloletým, ktorý je absolútnym zákazom. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že zamietnutie návrhu na zákaz priblíženia k maloletému vo veci samej nevyučuje v prípade, ak nastanú okolnosti zakladajúce dôvod pre postup podľa § 324 a nasl. CSP, nariadenie neodkladného opatrenia o zákaze priblíženia. Navyše súd vo veci starostlivosti o maloleté dieťa takéto rozhodnutie môže nariadiť kedykoľvek za splnenia zákonných podmienok aj z úradnej povinnosti.

69. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie č.k. B3-39P/164/2017-1854 zo dňa 31.05.2024, ktorým zamietol návrh matky na zákaz priblíženia otca k maloletému a bytovému domu, v ktorom maloletý býva, podľa § 387 ods. 1 CSP ako správny potvrdil.

70. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

71. Odvolací súd konštatuje, že obaja rodičia napadli rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 39P/164/2017-1163 zo dňa 03.05.2022 vo výroku, ktorým súd uložil matke povinnosť informovať otca na jeho emailovej adrese vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca o maloletom, najmä o zdravotnom stave maloletého, jeho školskej a mimoškolskej činnosti a najneskôr 5 dní pred plánovaným pobytom maloletého mimo územia Slovenskej republiky o mieste a čase tohto pobytu maloletého.

72. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva najlepší záujem dieťaťa má byť hlavným kritériom pri rozhodovaní vnútroštátnych súdov a vzhľadom na svoju povahu a závažnosť môže prevážiť nad záujmom rodičov (Rozsudok veľkej komory ESĽP zo 6. júla 2010 vo veci sťažnosti č. 41615/07 - Neulinger a Shuruk v. Švajčiarsko). Pre riadnu ochranu záujmov maloletého dieťaťa, za zdravý vývoj sú zodpovední obaja rodičia za predpokladu ich neobmedzených rodičovských práv, pričom je nevyhnutné, aby obaja rodičia mali vedomosti o záležitostiach dieťaťa, nakoľko zatajenie viacerých druhov informácií môže mať pre dieťa veľmi nepriaznivé následky (napr. zatajenie zdravotných problémov, alergií, prekonaných chorôb a pod.) Z uvedeného dôvodu nie je možné túto vzájomnú povinnosť podceňovať a v prípade, ak ju preferenčný rodič neplní dobrovoľne, mala by byť súdom uložená, pokiaľ sa jej druhý rodič domáha. Na druhej strane je presné vymedzenie pravidiel v tomto smere pri problémovej komunikácii rodičov opodstatnené aj z dôvodu možného predídania šikanózneho zneužívania tohto oprávnenia rodičom, ktorý nemá dieťa v osobnej starostlivosti voči rezidenčnému rodičovi. Právo rodiča na informácie podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine nie je možné posudzovať izolovane, bez zohľadnenia najlepšieho záujmu dieťaťa, keďže realizácia tohto práva smeruje primárne nie k uspokojeniu potrieb a záujmov rodiča, ale predovšetkým k ochrane záujmov maloletého dieťaťa, ktorého sa informácie týkajú.

73. Návrh otca sa čo do právneho základu odvíja od ust. § 24 ods.5 Zákona o rodine vychádzajúceho z premisy, že pre ochranu záujmov dieťaťa je v zásade nevyhnutné, aby obaja rodičia mali vedomosť o záležitostiach dieťaťa, pričom v prípade, ak ju preferenčný rodič neplní dobrovoľne, mala by mu byť súdom uložená, pokiaľ sa jej úpravy druhý rodič domáha a nemá možnosť si informácie sám obstaráť. Pri nariaďovaní informačnej povinnosti je nutné zohľadniť nielen povinnosť preferenčného rodiča, ale aj skutočnosť, či bolo alebo nebolo zasiahnuté do výkonu rodičovských práv a povinností nepreferenčného rodiča. Rodičia sú (okrem prípadov, kedy je rodič na základe rozhodnutia súdu pozbavený, obmedzený vo výkone rodičovských práv a povinností, resp. je mu tento výkon pozastavený) zákonnými zástupcami svojho dieťaťa a ako zákonní zástupcovia sa môžu informovať v škole, u lekára a pod.. Práve na túto povinnosť rodiča nesmie súd pri rozhodovaní o informačnej povinnosti zabúdať a nemôže uložiť preferenčnému rodičovi povinnosť informovať druhého rodiča o záležitostiach, ktoré si môže (a má zo zákona povinnosť) obstaráť sám, keďže cieľom informačnej povinnosti nie je napomáhať jednému z rodičov "vyhýbať sa" plneniu svojich rodičovských povinností a navyše nimi zaťažovať druhého rodiča. Podstatným je aj to, že pri rozhodovaní vo veciach týkajúcich sa maloletých detí (čo je aj prejednávany prípad) má byť hlavným kritériom najlepší záujem dieťaťa, ktorý môže vzhľadom na svoju povahu a závažnosť prevážiť nad záujmom rodičov.

74. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že matka od vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 39P/164/2017-1163 zo dňa 03.05.2022 otca informuje v zmysle zákonnej úpravy v pravidelných intervaloch o podstatných veciach týkajúcich sa maloletého, o jeho zdravotnom stave, vzdelávaní, školských a mimoškolských aktivitách, krúžkových záujmoch. Informačnú povinnosť si navyše matka plní emailom a správy posielala otcovi v zmysle jeho požiadavky na ním určenú emailovú adresu, čo v konaní preukázala. Uvedené otec nespochybnil a s obsahom správ vyslovil spokojnosť. Samotná táto skutočnosť je dôvodom pre nevyhovenie návrhu otca, ktorým žiadal o autoritatívne rozhodnutie súdu uložením informačnej povinnosti matke. Ak k plneniu informačnej povinnosti v zákonom stanovenom

rámci dochádza dobrovoľne, neobstojí ani argument, že otec predpokladá, že v prípade neuloženia tejto povinnosti matke, ho informovať prestane. Odvolací súd vychádza z rozhodujúceho stavu v čase vyhlásenia rozsudku, kedy si matka riadne a pravidelne túto povinnosť plní, preto na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie uzavrel, že návrh otca je v tejto časti nedôvodný. Odvolací súd vzal tiež do úvahy reakcie otca na poskytované informácie o maloleťom, ktoré zverejňoval na sociálnych sieťach bez ohľadu na ochranu jeho osobných údajov a citlivých informácií, napr. o jeho zdravotnom stave. Nemožno opomenúť ani na komunikáciu otca preukázanú v konaní, keď na správy matky, aj na aktuálne emailové správy, jej odpovedal výhražne, útočne, vulgárne a neprimerane. Zo žiadnej z odpovedí zasielaných otcom nevyplýval jeho záujem o maloletého, resp. otázky smerujúce k tomu ako sa dieťa má, ako sa mu darí a podobne. Aj napriek vyslovenému zákazu styku otca s maloleťým, odvolací súd prihliadal na vyššie uvedené skutočnosti a plnenie si tejto povinnosti matkou. Do pozornosti otca dáva, že ako rodič má právo si informácie o maloleťom (jeho prospechu a zdravotnom stave) zadovážiť zo školy, ktorú maloletý navštevuje a od jeho ošetrojúcej lekárky. Odvolací súd akceptoval námietky matky k uloženiu informačnej povinnosti vopred o plánovanom pobyte maloletého mimo územia Slovenskej republiky, keďže na vycestovanie s maloleťým sa nevyžaduje súhlas druhého rodiča. Takýto súhlas je potrebný podľa § 35 Zákona o rodine len v prípade vystaňovania dieťaťa, čoho si je matka, ako potvrdila, vedomá. Otec na svojich právach poškodzovaný nie je, pretože má matkou poskytovaný nevyhnutne potrebný a dostatočný rozsah informácií na to, aby o podstatných veciach zo života maloletého bol informovaný, pričom matka uviedla, že túto povinnosť rešpektuje a bude ju plniť. V opačnom prípade bude právom otca domáhať sa plnenia cestou súdu.

75. Z uvedeného dôvodu odvolací súd v tejto časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 39P/164/2017-1163 zo dňa 03.05.2022 zmenil podľa § 388 CSP a návrh otca ako nedôvodný zamietol.

76. Podľa § 37 ods. 1 Zákona o rodine, nevhodné správanie sa detí, ako aj porušovanie povinností rodičov, vyplývajúcich z ich rodičovských práv a povinností, alebo zneužívanie ich práv môže každý oznámiť orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, obci alebo súdu. Rovnako môže každý oznámiť tomuto orgánu, obci alebo súdu skutočnosť, že rodičia nemôžu plniť povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností.

77. Podľa § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: uloží maloleťému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

78. Výchova detí a starostlivosť o ich vývoj, ich ochrana by mala byť stredobodom neustáleho záujmu celej spoločnosti. Maloleté dieťa pre svoje slabšie právne postavenie potrebuje osobitnú ochranu a starostlivosť. Táto ochrana mu je poskytovaná predovšetkým v prostredí rodiny. Práve rodinné prostredie, v ktorom dieťa vyrastá, významne ovplyvňuje jeho ďalší vývoj, pričom dôležitú úlohu plní aj vzťah maloletého dieťaťa k obom rodičom. Vo formovaní osobnosti dieťaťa predstavuje vzťah k rodičom nezastupiteľné miesto. Ak rodina neplní svoje funkcie a ak je vzťah dieťaťa k rodičovi narušený, je vyžadovaná pomoc zo strany spoločnosti, prostredníctvom inštitútu výchovného opatrenia. Rozmanitosť výchovných opatrení umožňuje poskytnúť pomoc a ochranu ohrozenému dieťaťu v závislosti od konkrétnej situácie, v ktorej sa dieťa nachádza. Rozhodujúcim je tiež princíp adekvátnosti, t. j. nachádzanie miery intervencie do rodiny v záujme dieťaťa a zároveň nachádzanie prostriedkov tejto intervencie tak, aby tieto prostriedky boli primerané s ohľadom na záujem dieťaťa i práva jeho rodičov.

Výchovné opatrenia plnia predovšetkým ochrannú funkciu, ktorej cieľom je napomôcť navráteniu riadneho výchovného prostredia a nie prípadne do vzťahu medzi rodičom a dieťaťom neadekvátne zasahovať.

79. Zaoberajúc sa podaným odvolaním matky voči výroku rozsudku súdu prvej inštancie č.k. B3-39P/164/2017-1854 zo dňa 31.05.2024, ktorým zamietol návrh matky na uloženie výchovného opatrenia otcovi, po preskúmaní napadnutého rozsudku v tejto časti dospel odvolací súd k záveru o vecnej správnosti tohto výroku rozhodnutia. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil so zameraním sa na nariadený asistovaný styk a odbornú pomoc psychológa pri jeho realizácii, ktorý maloletého a rodiča usmerní a vyslovil názor, že výchovné opatrenie nemožno uložiť len jednému rodičovi, s ktorým záverom odvolací súd nesúhlasil berúc do úvahy všetky špecifiká daného konania. V prvom rade odvolací súd konštatuje, že uloženie výchovného opatrenia navrhla matka len vo vzťahu k otcovi, ktorý postup ustanovenie § 37 Zákona o rodine nevyklučuje. Matka v návrhu a v odvolaní

poukazovala na odporúčania odborníkov, správy CPPPaP, na nesúčinnosť otca (u mediátorov, znalca, v rámci výchovného opatrenia), jeho konfrontačné postoje a nerešpektovanie potreby zmeny jeho správania. Za jediné riešenie pri hľadaní obnovy kontaktu maloletého s otcom matka považovala zmenu prístupu otca a jeho neprimeraného správania, ktorá je možná len cestou výchovného opatrenia uložením povinnosti otcovi podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu za účelom zlepšenia rodičovských schopností, vnímania a počúvania názorov maloletého, komunikácie s maloletým a matkou maloletého, osvojenia si efektívnych rodičovských zručností, stratégie zvládania ťažkostí a poznanie špecifik vývojových období maloletých detí. Súčasne matka namietala, že súd prvej inštancie ponechal absolvovanie výchovného opatrenia na dobrovoľnosti otca, napriek tomu, že potreba jeho realizácie je nesporná.

80. Odvolací súd vo vzťahu k tomuto napadnutému výroku rozsudku matkou a s prihliadnutím na zmenu rozsudku súdu prvej inštancie a rozhodnutie o zákazu styku otca s maloletým v rámci doplnenia dokazovania sa zameral aj na skúmanie dôvodnosti návrhu matky na uloženie výchovného opatrenia otcovi. Je nepochybné, že rozsudok súdu o zákaze styku nemožno vnímať ako konečné „upratanie“ nepríjemného sporu, pretože predstavuje zásah do základného práva podľa čl. 32 ods. 4 Listiny a čl. 8 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, a ukladá povinnosť súdom nečakať, až dieťa dosiahne plnoletosť a predmet konania odpadne, prípadne ak sa samovoľne, či inak zmenia pomery a jedna zo zúčastnených strán sa obráti na súd s novým návrhom na úpravu styku. V danej prejednávanej veci bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že otec nespolupracoval, neriadil sa odporúčaniami CPPPaP, C. J. B., nebral ohľad na psychiatrickú diagnózu maloletého a upozornenia zainteresovaných na upustenie od atakov, ktoré maloletý vnímal, čo sa odrazilo na jeho prežívaní. Uvedenú skutočnosť potvrdil aj svedok C. J. B., ktorý otcovi odporúčal psychologickú intervenciu práve z dôvodu zlepšenia jeho komunikácie na úrovni nenásilnej komunikácie, aby vedel vyjadriť svoje prežívanie a potreby nekriticky a neútočne a vedel správne s maloletým nadviazať rozhovor. Odvolací súd nespochybňuje argument matky o potrebe zmeny prístupu a správania otca, keď v konaní bolo preukázané útočné a neprimerané správanie otca voči matke a zainteresovaným osobám. Napriek týmto preukázaným skutočnostiam odvolací súd vzal v tomto prípade do úvahy výpoveď otca na pojednávaní dňa 19.08.2025, v rámci ktorej uviedol, že je pripravený rešpektovať odporúčania, ale renomovaného psychológa a takého momentálne na území Slovenskej republiky nepozná. Za danej situácie preto odvolací súd, stotožniac sa s názorom súdu prvej inštancie, ponechal absolvovanie psychologického poradenstva otcovi a výber psychológa na dobrovoľnosti otca, pretože uloženie výchovného opatrenia v zmysle návrhu matky by bolo len formálnym úkonom súdu. Tak ako aj uviedol súd prvej inštancie vyhľadanie odbornej pomoci je prirodzeným krokom, pretože každý jednotlivec má subjektívny pohľad na vec, ktorá sa ho týka a odborný nezainteresovaný pohľad a názor môže napomôcť k vyriešeniu problému.

81. Vzhľadom na pozitívny záväzok súdu, pri rozhodnutí o zákaze styku, prijímať opatrenia na obnovu kontaktu dieťaťa s rodičom, sa odvolací súd zaoberal aj otázkou vhodnosti nariadenia výchovného opatrenia maloletému a matke, hoci takýto návrh v konaní podaný nebol. S prihliadnutím na preukázanú skutočnosť, že maloletému je poskytovaná pravidelná psychologická intervencia psychológom C. J. B., ktorý pracuje na jeho sebarozvoji, s cieľom, aby maloletý dokázal spracovať zdravým spôsobom aj vzťah s otcom a nemusel si vytvárať tak silné obranné mechanizmy, nepovažoval odvolací súd za potrebné nariaďovať výchovné opatrenie maloletému. Je nesporné, že maloletý má zabezpečenú psychologickú podporu, ktorú nevyhnutne potrebuje, vzhľadom na diagnostikovanú Posttraumatickú stresovú poruchu a potrebu vysporiadať sa vnútorne s prežitými ťaživými vecami a strachom z otca. Rovnako bolo v konaní preukázané správou CPPPaP zo dňa 14.04.2025 a výpoveďou svedka C. J. B., že matka je monitorovaná a tiež jej je poskytovaná intervencia pri riešení záležitostí a problémov, ktoré sa týkajú maloletého, pričom témou rozhovorov sú aj udalosti súvisiace s otcom dieťaťa a ich riešenia. Keďže v konaní bolo preukázané správami CPPPaP z 30.04.2024 a 14.04.2025 a výpoveďou svedka C. J. B., že maloletý a matka sa intervenciám psychológa podrobujú, odvolací súd uzavrel, že pre uloženie výchovného opatrenia maloletému a matke, nie sú dôvody.

82. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie č.k. B3-39P/164/2017-1854 zo dňa 31.05.2024 vo výroku, ktorým súd zamietol návrh matky na uloženie výchovného opatrenia otcovi ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

83. V súlade s ust. § 26 Zákona o rodine odvolací súd týmto rozhodnutím zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 01.10.2015 č.k. 51P/271/2015-66 vo výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom.

84. Na námietky matky a otca o porušení ich práva na spravodlivý proces odvolací súd neprihliadal vyhodnociac ich ako nedôvodné. Pokiaľ matka namietala nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku a nedostatočné vykonanie dokazovania, odvolací súd poukazuje na doplnenie dokazovania v odvolacom konaní a s tým súvisiace doplnenie dôvodov predmetného rozhodnutia. V súvislosti s námietkami matky, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého (prvého rozsudku) sa zaoberá a hodnotí nahrávky poskytnuté otcom, ktoré dôkazy neboli v konaní vykonané, odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisu dospel k záveru, že ani táto námietka nie je dôvodná. Zo spisu vyplýva, že otec na pojednávaní konanom dňa 26.04.2022 súdu predložil USB kľúč obsahujúci priebeh kontaktov otca s maloletým, tento doručil aj kolíznemu opatrovníkovi a zástupcovi Okresnej prokuratúry priamo na pojednávaní a ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania právneho zástupcovi matky uložil povinnosť prevziať si USB kľúč v informačnom centre súdu. Dňa 27.04.2022 si podľa úradného záznamu z uvedeného dátumu právna zástupkyňa otca prevzala USB kľúč s identickým obsahom s USB kľúčom doloženým otcom. Zo zápisnice z pojednávania konaného dňa 03.05.2022 vyplýva, že právna zástupkyňa matky potvrdila, že s obsahom USB kľúča doloženého otcom na predchádzajúcom pojednávaní sa oboznámila. Oboznámenie sa s týmto dôkazom potvrdil aj kolízny opatrovník a zástupca Okresnej prokuratúry. Je teda zjavné, že s obsahom nahrávok sa mala matka možnosť oboznámiť, reagovať na ne a vyjadriť sa k nim. Odvolací súd zdôrazňuje, že aj v rámci odvolacieho konania boli účastníkom doručené všetky podania a predložené dôkazy, mali poskytnúť dostatočný priestor na vyjadrenie sa k veci a k dôkazom. Ani námietka matky, že súd prvej inštancie neuviedol v rozsudku ňou doložené dôkazy (sms a WhatsApp správy, výňatky z komunikácie otca na sociálnych sieťach, fotografie obsahujúce konanie otca, ktorý vylepoval plagáty na vchody bytových domov v jej okolí, bubnoval pred domom) nie je dôvodná, pretože tieto dôkazy neboli spochybnené žiadnym z účastníkov, súd ich do rozhodnutia zahrnul a zaoberal sa nimi v rámci hodnotenia dôkazov. Námietky otca na porušenie jeho práva na spravodlivý proces odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné, nakoľko po preskúmaní spisu nezistil vo vzťahu k otcovi žiadne porušenie jeho procesných práv. Nebolo potrebné sa obšírnejšie vyjadrovať k tejto námietke otca, pretože neobsahuje žiadne konkrétne dôvody.

85. Odvolací súd nevyhovel návrhom matky na doplnenie dokazovania výsluchom svedkyne K. I., pretože v konaní nebolo spochybnené, a uvedené potvrdil aj svedok C. J. B., že K. I. s maloletým pracovala len v minulosti. Je preto zrejmé, že výpoveď navrhovanej svedkyne by bola pre rozhodovanie odvolacieho súdu neaktuálna. Vzhľadom na rozhodnutie o zákaze styku otca s maloletým, ku ktorým záverom postačovali výsledky vykonaného dokazovania a doplneného dokazovania v odvolacom konaní, nepovažoval odvolací súd za potrebné nariaďovať vo veci znalecké dokazovanie (návrh matky a návrh kolízneho opatrovníka), zadovážiť si správy ošetrujúcej lekárky otca o jeho zdravotnom stave, zdravotnú dokumentáciu otca a vypočuť zástupcu CDR. Nariadenie ďalšieho znaleckého dokazovania by bolo nehospodárne a zbytočne by predlžovalo konanie. Odvolací súd sa zameral v dokazovaní na aktuálny zdravotný stav maloletého, jeho prežívanie vo vzťahu ku kontaktu s otcom a všetky dôkazy vyhodnotil vo vzájomných súvislostiach a vyhodnociac výsledky dokazovania uzavrel, že požiadavky matky a kolíznej opatrovníčky na doplnenie dokazovania nie sú dôvodné.

86. Pre úplnosť odvolací súd udáva, že na námietku právnej zástupkyne otca o možnej nestrannosti svedka C. J. B. neprihliadal, nakoľko túto vzniesla až po jeho výsluchu, pričom s predvolaním svedka a jeho vypočutím súhlasila. Svedok je psychológ, ktorý s maloletým pracuje a je nepochybné, že je kompetentnou osobou k podaniu spoľahlivých informácií o psychickom stave maloletého.

87. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 CMP s použitím ustanovenia § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pričom žiaden z účastníkov takýto návrh v zmysle ustanovenia § 57 CMP nepodal.

88. Odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 52 CMP s použitím § 453 ods. 1 a 3 a § 396 ods. 1 CSP aj o trovách dovolacieho konania tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

89. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).